

தெனியான்

இந்தியை integral

படைப்பிலக்கிய ஏடு - காலாண்டு

கதை

நூரளை சண்முகநாதன்
சாந்தன்
தேவி

மருதூர்க்கணி
கண மகேஸ்வரன்

கவிதை

சண்முகம் சிவலிங்கம்
அன்பு முகையதீன்
கல்முனைப் பூபால்
புஷ்பராஜன்

கட்டுரை

பொன்னம்பலம்
சிவானந்தன்

சிவகுமாரன்
ரவீந்திரன்
நடராசா

SOVEREIGN INDUSTRIES

QUALITY HOUSE FOR PROVISION
SUCH AS

{ SOVEREIGN GELATINE, SOVEREIGN B-M-A-X
SOVEREIGN BAKING POWDER,
SOVEREIGN CUSTARD POWDER
SOVEREIGN JELLY CRYSTALS ETC.

EVERYTHING SOVEREIGN

ASK FOR SOVEREIGN PRODUCTS

SOVEREIGN INDUSTRIES

72/3, WOLFENDHAL STREET,
COLOMBO - 13.

N. P. Rajah

Dealers in: Aluminium, Brass
Copper Materials and
Cotton Rope etc.

236, GASWORK STREET,
COLOMBO.

பூரணி

தெ - பங்குனி 1973

இணை ஆசிரியர்:

என். கே. மகாலிங்கம்,
க. சட்டநாதன்

பூரணியினர்:

மு. நேமிநாதன்
த. தங்கவேல்
இமையவன்
இரா. சிவச்சத்திரன்
கே. எஸ். பாலச்சந்திரன்
ச. மகாலிங்கம்

பூரண நிறைவை ஏற்படுத்தும் முகமாகப் பூரணியின் கருத்துக் களுக்கு மாறுபட்டவைகளும் இவ் இதழில் இடம் பெறக்கூடும்.

பூரணியுடன் நடாத்தும் சகல வித தொடர்புகள், சந்தா, கதை, கவிதை, கட்டுரை என்பன கீழுள்ள முகவரிக்கே அனுப்பப் படல் வேண்டும்.

முகவரி:

'பூரணி'
35, சப்பாத்து வீதி,
கொழும்பு-13.

சந்தா விபரம்:

ஆண்டுச்சந்தா:

(தபாற்செலவு உட்பட)	ரூபா 3-50
ஆண்டுச்சந்தா	ரூபா 3-00
தனிப்பிரதி	சதம் 75

நமது கருத்து

நமது எழுத்தாளர்கள் புனைகதை, கவிதை, நாடகம் ஆகிய ஆக்கங்களுக்குக் காட்டும் ஆர்வத்தினைப் பிற அறிவுத் துறை சார்ந்த 'எழுத்து'க்களுக்குக் காட்டுவதில்லை. இது மிகவும் கவலைக்குரிய விஷயம். புனைவிலக்கியத்திற்கு அப்பாலும் -அறிவுத்துறை சம்பந்தப்பட்ட- ஓர் விரிந்த பரப்பு உண்டு. அது சரியான அனுகூலத்துக்கும், ஆய்விற்கும் உட்படவேண்டும். அத்தகு பணியாற்றுன் நமது தமிழ் முழுமை பெறமுடியும்:

அறிவியல் சார்ந்த முயற்சிகள் அதிகம் உருவாகாமைக்குப் பல காரணங்கள் இருப்பி இனும், முதன்மையானவை; போதிய வெளியீட்டுத் தளங்கள் இல்லாமையும், சிந்தனைத் துறையின் அவசியத்தை உணராமையும், சிந்திப்பதற்குச் சிருஷ்டியாளர்கள் சோம்புவதுமாகும்.

இத்தடைகள் உடைபடவேண்டும். புதிய போக்கில் தமிழ் விரிவுற, பூரணி தன்னுலானது செய்ய விரும்புகிறது. எனவே, எழுத்தாளர்களோ! புதிய சமூக, பொருளாதார, விஞ்ஞான, கலை இலக்கிய நிலைகள் உள்ளடக்கம் - அதேபோது சமகாலத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய - ஆக்கங்களைப் பூரணிக்கு அனுப்புக்கள். பூரணி அவற்றிற்கு முதன்மை கொடுக்கும்; பிரசுரிக்கும்.

சிந்தனை வளர்ச்சியைப் பூரணி வாயிலாக மட்டும் என்றி இலக்கிய வட்டங்கள் மூலமும் வளர்க்கலாம் என நம்பும் நாம், அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளோம். 'வட்டம்' அமைக்க விரும்புவோர் அமைப்பு விதிகளை எம் முடன் தொடர்பு கொண்டு அறிந்துகொள்ளவும்.

இறுதியாக, பூரணியின் விலையை எதுவித முன்னறி வித்தலுமின்றி அதிகரித்தமைக்குக் காரணம் - விலைக்கும், வெளியீடு, விநியோகக் கெலவு ஆகியவற்றிற்கும் இடையேயுள்ள கணிசமான இடைவெளியோகும். ஆதலால் வாசகர்கள் நமது நிலையைப் பூரணமாகப் புரிந்துகொண்டு விலை அதிகரிப்பினைப் பொருட்படுத்தாமல் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

கதை, கவிதைகளில் காணப்படும் பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பணையே! கட்டுரைகளின் கருத்திற்கு அவற்றை ஆக்கியோரே பொறுப்பாளியாவர்.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டும் மனித உரிமைகளும்

எஸ். பி. நடராசா

ஒலிம்பிக்ஸின் வரலாறு

பண்டைய கிரேக்க நகரமான ஒலிம்பியா என்ற இடத்தில் கி. பி. 776-ல் முதலாவது விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றன. ஸேயஸ் என்ற கடவுளைக் கொரவிப்பதற்காக நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை இந்த விளையாட்டு விழா எடுக்கப்பட்டது. ஸேயஸ் கடவுளின் உறைவிடம் ஒலிம்பிய மலை என்று கூறப்படுகின்றது. சுதந்திரப் பிரஜைகளாகப் பிறந்த கிரேக்க ஆண்கள் மட்டுமே இந்த விளையாட்டுப் போட்டியிலே பங்குபற்றலாம். அவர்கள் சுதந்திரப் பிரஜைகளாகவோ அடிமைகளாகவோ பிறந்தாலும் கூடப் பெண்கள் இப்போட்டிகளிலே கலந்துகொள்வது தவிர்க்கப்பட்டது. விளையாட்டு நடைபெறும் இடத்தில் அவர்கள் சமூகமளிக்க அனுமதிக்கப்பட்டதில்லை. கிரேக்க தேசத்திலிருந்த நகர ராஜ்யங்களிலே வாழ்ந்த மக்கள் எல்லாரும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஒரு சாரார் சுதந்திர பிரஜைகள்; மற்றவர்கள் அடிமைகள். பெரும்பாலும் குடியானவர்களும் தொழிலாளர்களும் அடிமைகள் வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள். பண்டைய கிரேக்கச் சட்டத்தின்படி அடிமைகள் பொருளுடையெலை கணிக்கப்படார்கள். எனவே, அவர்கள் அரசியலிலோ விளையாட்டிலே பங்குபற்றியதே இல்லை. சமய விளையாட்டு விழாவாக ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் பன்னிரண்டு நூற்றுண்டு களாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. கி. பி. 393 இல் கிரேக்க நகர அரசுகள் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியியின்னர், ரோமச்கரவர்த்தி தியோடளினால் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தடை செய்யப்பட்டன. இதன் பின்னர், ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் நடத்தப்படவே இல்லை.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களின் மீட்பு

1839-ம் ஆண்டுவரை ரோமர்களுடைய அல்லது துருக்கியருடைய ஆட்சியின் கீழ் கிரேக்கர்கள் வாழ்ந்தார்கள். தங்களுடைய நாகரிகத்தை கிரேக்கரிடமிருந்து பெற்றதைக்கூட ஜீரோப்பியர் சிரத்தையிற் கொள்ளாது ஒட்டமான துருக்கர்களுடைய கொரூரமான ஆட்சியின் கீழ் கிரேக்கர்கள் துன்பப்படுவதைப் பார்த்து வாளாவிருந்தனர்.

18-ம் 19-ம் நூற்றுண்டுகளிலே துருக்கர்களுடைய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு கிரேக்க நாட்டிற்கும் பல்கேரியாவுக்கும் ரஷ்யர்கள் உதவ முன்வந்தார்கள். துருக்கர்களுடைய உதவிக்கு பிரித்தானிய—பிரஞ்சுகடற்படைகள் வந்தமையால், அவர்களுடைய முயற்சிகளுக்குப் பலதடைகள் ஏற்பட்டன. 1839-ஆம் ஆண்டில் கெலபோட்டுக்கு அப்பால் நடந்த கடற்படைப் போரினால் ஆங்கிலக் கவிஞர் பைரன் பிரபு கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, பிரித்தானியாவிலும் மேற்கு ஜீரோப்பிய நாடுகளிலும் பொதுஜன அபிப்பிராயம், கிரேக்கர்களுக்கு அநுதாபமாக மாறியது கிரேக்கர் சார்பாக துருக்கருக்கு எதிராகப் போராடிய தொண்டர் படையில் அங்கம் வகித்த அநேக ஜீரோப்பியச் சிந்தனையாளர்களுள் பைரன் பிரபுவும் ஒருவராவர்.

1894 ஆம் ஆண்டிலே பிரஞ்சுகிய மேதையான பரன் பியரி டைபேட்டின் என்பவர் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளை மீட்பதற்கான ஒரு சர்வதேசிய மகாநாட்டினைச் சபோனிலே கூட்டினார். தற்கால ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளின் முதலாவது போட்டியை 1896 ஆம் ஆண்டில் ஏதென்ன நகரிலே நடத்துவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் உலகின் பல்வேறு பிரதான நகரங்களிலும்

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

இனத்துவேஷ ரொமேலியாவுக்கு இடமில்லை

சென்ற ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் 1968 இல் மெக்ஸிக்கோ நகரில் நடைபெற்றன. தற்போதைய விளையாட்டுகள் முனீசிசில் நடைபெற்றன. 1942 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அமெரிக்கக் கோமேல்வரரான அவேரி புருண்டகே என்பவர் சர்வதேசிய ஒலிம்பிக்குழுவின் தலைவராகப் பதவி வகித்துள்ளார். ஆனால் புதிய தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள கில்லனரி பிரபு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நாடான அயர்லாந்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முனீச் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்கக் கோமேல்வரரான அவேரி புருண்டகேயின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவருடைய ஆணவழும் ஏகாதி பத்தியச் சார்பும் கொண்ட மனப்பான்மையும், அவருடைய பயமுறுத்துதல்களும் மூன்று தடவைகள் பணியவைக்கப்பட்டன. கறுப்பார்களைப் பெரும்பான்மை இன்மாகக் கொண்ட ரொமேலியா, இன் ஒதுக்கல் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதினால், அந்தநாடு ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளிலே கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்ற கோரிக்கை 20 ஆபிரிக்க நாடுகளும், கரிபியன் நாடுகளும், அமெரிக்கக் கோஷிடியைச் சேர்ந்த கறுப்பு அங்கத்தவர்களும் முன்வைத்துப் பணியவைத்தார்கள். அவேரி புருண்டகேயின் ஆதரவுடனும் ஒத்தாசையுடனும் பிரித்தானிய-மேற்கு ஜேர்மனி அரசாங்கங்கள் ரொமேலியர்களை ஒலிம்பிக் போட்டியிலே களவாக நுழைந்தன. ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளிலிருந்து வாபஸ் பெறப்போவதாக ஆபிரிக்க நாடுகள் பயமுறுத்தின. சமத்துவம் - நியாயம் ஆகிய ஒலிம்பிக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப

ஆசிய - அராபிய நாடுகள் ஆபிரிக்கா நாடுகளுக்கு அனுதாபந் தெரிவித்தன. அவேரி புருண்டகேயும் பிரித்தானியாவும் மேற்கு ஜேர்மனியும் இயன் சிமித் தின் ரொமையாவும் உலகின் ஆபிரிக்க- ஆசிய- அரோபிய மக்களுடைய கோரிக்கைக்கு முன்னாற் பணிந்து, அக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள நேர்ந்தது.

அவேரி புருண்டகே பின்வாங்குகின்றார்

பலஸ்தீன் அரபுக் கொரில்லாக் களினால் கொல்லப்பட்ட யூத விளையாட்டு வீரர்களின் நினைவாக நடை பெற்ற பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திலே அவேரி புருண்டகே ஆபிரிக்க நாடுகளை அவமானப்படுத்திப் பேசினார். ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் இரண்டு மிருகத்தனமான தாக்குதல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன என்று கூறிய அவர், ரொமையைக் கோஷ்டியைப் போட்டிகளிலே கலந்து கொள்ளாது தடுத்தமை அரசியல் இருட்டிடப்படு எனக் குறிப்பிட்டார். இத்தகைய கீழ்த்தரமான ஊத்தைப் பேச்க ஆபிரிக்க நாடுகளுடைய எதிர்ப்பினைச் சம்பாதித்தது. " விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே நிலவுவேண்டிய சமாதானத்தையும் நல்லவெண்ணத்தையும் கெடுப்பதற்கான திட்டமிட்ட முயற்சி" என்று அவேரி புருண்டகேயினுடைய குறிப்புரைகளைக் கண்டதன். திரு அவேரி புருண்டகே கீழே இறங்கி வந்து, மன்னிப்புக் கோரினார்.

கறுப்பர் வணக்க முறை

கறுப்பு அமெரிக்க விளையாட்டு வீரரான வென் கொலற் கறுப்பர் வணக்க முறையிலே தமது வணக்கத்தைத் தெரிவித்தார். 400 மீட்டர் ஓட்டப் போட்டியிலே வெற்றி பெற்ற வின்ஸ் மத்யூ அமெரிக்க தேசிய கீதம் இசைக்கப்பட்ட பொழுது, வெற்றிப் பீடத்திலே, உஷார் நிலையில் நிற்க மறுத்தார். இந்த நிகழ்ச்சிகள் கறுப்பு மக்கள் பணிய மறுக்கு ம் போராட்டத்தினை மேலும் ஏடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தன. அந்தோ! ஒலிம்பிக் போட்டிகளிலே அந்த இரு கறுப்பர்களும் வாழ்நாள் பூராகவும் பங்குபற்ற முடியாது என சர்வதேசிய ஒலிம்பிக் குழு தடைவிதித் துள்ளது.

சோலைல் நாடுகளின் வெற்றி

சோவியத் யூனியன் 50 தங்கப் பதக்கங்கள், 27 வெள்ளிப்பதக்கங்கள் 22 வெண்கலப் பதக்கங்கள் பெற்று உலகின் தன்னிகரில்லாத வீரர்களை உடையது என்பதை நிலை நாட்டியமை ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளின் சிகரமாக அமைந்தது. ஜேர்மன் ஜன நாயக் குடியரசு உலக விளையாட்டரங்கிலே மிக உயர்வு பெற்றமை சோலைல் அமைப்பு முறையின் ஆரவலர்களுக்கு பெரு மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியததாக அமைந்தது. உலகின் சோலைல் நாடுகளே மிகச் சிறப்பான சுவட்டு மைதான மெய்வல் அனர்களை உருவாக்கியுள்ளது என்ற மெய்மையும் நிலைநாட்டப்பட்டது. கிரேக்க - ரோமானிய மல்யுத்தம், பாரந்தாக்குதல், தசைப் பயிற்சி இயல் ஆகிய துறைகளிலும் சோலைல் நாடுகள் வெற்றி வீரர் களை உருவாக்கியுள்ளது. அமெரிக்காவும் மற்றும் முதலாளித்துவ நாடுகளும் நீச்சல் போட்டிகளில் மட்டுமே சோலைல் நாடுகளைப் பார்க்கிலும் முன்னணி யிலே திகழ்ந்தன. நீச்சல் போட்டிகளை வெற்றி அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மார்க்கல் பிற்றி என்பவர் ஏழு தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்று வரலாறு காணுத சாதனை ஒன்றினை நிலைநாட்டினார். ஏழு நிகழ்ச்சிகளிலும் புதிய உலகசாதனை நிலைநாட்டப்பட்டது. நான்கு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள்; முன்று அஞ்சல் நிகழ்ச்சிகள். அவஸ்திரேயிப் பள்ளி மாணவியான பதினைந்து வயது வேண் கோல்ட் என்பவள் முன்று தங்கப் பதக்கங்களையும், ஒரு வெள்ளிப் பதக்கத்தையும், ஒரு வெண்கலப் பதக்கத்தையும் பெற்று, எந்த ஒலிம்பிக் போட்டியிலும் அதிக பதக்கங்களைச் சுலீகரித்த பெண் என்ற பெருமையைச் சம்பாதித்தாள். சோவியத் யூனியனைச் சேர்ந்த வலேரி போர் சோல் 100 மீட்டர், 200 மீட்டர் போட்டிகளிலே வெற்றி பெற்று உலகிலேயே மிக வேகமாக ஒடும் மனிதர் என்ற பெருமையை நிலைநாட்டினார். ஆபிரிக்க நாடுகள் மூன்று தங்கப் பதக்கங்களை வென்றெடுத்தன. 400 மீட்டர் தடை தாண்டி ஓட்டப் போட்டியிலே உகண்டா நாட்டைச் சேர்ந்த ஜோன் அக்கி பூஜை என்ற விளையாட்டு வீரர் 47·8 வினாடிகளிலே ஓடி முடித்தார்.

சமாதானத்திற்கான போராட்டமும் அமெரிக்க விளையாட்டு வீரர்களும்

யுத்தத்திற்கு எதிரான சமாதானத்திற்கான போராட்டத்தினை அமெரிக்கப் பெண் விளையாட்டு வீரர்கள் கோஷ்டித் தலைவியான திருமதி ஒல்காகொன்னலி ஒலிம்பிக்விளையாட்டிலும் விரிவுபடுத்தினார். முனீச் நகரிலே அவர் நிருபர்கள் மகாநாட்டைக் கூட்டி, குண்டு பொழிவதையும் யுத்தத்தையும் நிறுத்தி, இந்தோசீனத்திலிருந்து அந்திய துருப்புக்கள் வெளியேற வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். நிருபர்கள் மகாநாட்டிற்குப் பின்னர் நூற்றுக்கணக்கான விளையாட்டு வீரர்களுக்கு சமாதானத்திற்கான ஒலிம்பிக் திட்டத்திலிருந்து பொத்தான்களை விநியோகன்று செய்தார். திறப்பு விழா வைவங்களுக்கு கொடி பிடிப்பவராக அவரே அமெரிக்க விளையாட்டு வீரர்கள் அவர்கள் கறுப்பர்களாக இருந்தாலென்ன, வெள்ளையர்களாக இருந்தாலென்ன அவரையே தங்களுடைய வாதத்திற்கு இடமற்ற தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டபடியால், அமெரிக்க விளையாட்டு அதிகாரிகள் எவ்வளவுதான் கோபப்பட்ட போதிலும் தண்டிக்கிற நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது போயிற்று.

மேற்கு ஜேர்மன் பொலிஸ்

முனீச்சிலைமைந்த ஒலிம்பிக் கிராமத்திலே பலஸ்தீன் அரபுக் கொரில்லாக்கள் இரண்டு இஸ்ரவேல் வீரர்களைச் சுட்டு, ஒன்பது பேரைக் கைது செய்தமை, தாங்கள் பிறந்த இஸ்ரவேல் நாட்டிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்ட பலஸ்தீன் அராபியர்கள் நடத்தும் ஜீவ மரணப் போராட்டத்திலே ஒரு புதிய சுருதியை ஏற்படுத்தியது. பன்றி மூளைகாண்ட மேற்கு ஜேர்மன் பொலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த காரணத்தினால் ஒன்பது இஸ்ரவேலிய விளையாட்டு வீரர்களும், ஜீந்து அராபிய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களும், அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். மேற்கு ஜேர்மனியைப் பார்க்கிலும் கிழக்கு ஜேர்மனியைப் பார்க்கிலும் கீழ்க்கண்ட வெள்ளதிலும், புள்ளி பெற்றதிலும் முன்னணியிலே திகழ்ந்தபடி

யால் மேற்கு ஜேர்மன் பொவிஸார் ஆத்திரமடைந்தனர். ஜேர்மனிய ஐனநாயக குடியரசைச் சேர்ந்த விளையாட்டு வீரர்களின் சாதனைகளாலே மேற்கு ஜேர்மன் பொவிஸாரும், வலதுசாரி அரசியல்வாதிகளும் மிகவும் கலவரம் அடைந்தார்கள். அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பிற்கும், வியட்னமீவுள்ள அணைக்கட்டுகள் மீது குண்டுமாரி பொழிவதிலும் மேற்கு ஜேர்மனி ஆதரவாக இருப்பதை ஆட்சேபிப்பதற்காக ஜேர்மன் வாலிபர்கள் ஒழுங்கு செய்த ஊர்வலத்தினை மேற்கு ஜேர்மன் பொவிஸார் தாக்கினர். ஊர்வலத்திலே கலந்துகொண்ட 500 பேரளவிற் காயமடைந்தனர். மேற்கு ஜேர்மனியில் நாளி இயக்கம் அழித்து

தொழிக்கப்படவில்லை என்பது இப்பொழுது தெளிவாகியுள்ளது.

சோஸலில் அமைப்பின் வெற்றி

சோவியத் யூனியன், ஜேர்மன் ஐனநாயகக் குடியரசு, ஹங்கேரி, போலந்து ஆகிய நாடுகள் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளிலே பெற்ற வெற்றியைப் பற்றி உலகெங்கனும் வாழும் முற்போக்கு சக்திகள் மகிழ்ந்தன. சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் அடுத்ததாக வந்து மூன்றுவது இடத்தை ஜேர்மன் ஐனநாயகக் குடியரசு சவீகரித்தது. பொது மக்களுடைய சுகாதாரம், விளையாட்டு, உடற்கலையாகியதுறைகளிலே சோஸலில் அரசுகள் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகின்றன.

மனித செயல்களின் எல்லாத் துறைகளிலும் - விவசாயம், தொழிற்றுறை, விஞ்ஞானம், கலின்கலைகள், இலக்கியம், நாடகம், விளையாட்டு, கூடைப்பந்தாட்டம், காற்பந்தாட்டம் என்று எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் - சோஸலில் நாடுகள் முதலாளித்துவநாடுகளைப் பார்க்கிலும் மிகத் துரிதமுன்னேற்றம் அடைந்துவருகின்றன.

அடுத்த ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டி 1976ம் ஆண்டிலே மொன்றேல் நகரிலே நடைபெறும். மொன்றேலிலே ஆசியா, ஆபிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆகியவற்றின் புதிய நாடுகள் தமது வல்லபத்தை நிலைநாட்டும் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

உங்கள் பக்கம்

பூரணி-2-ல் வெளியான அன்பர் சிவகுமாரனது 'கொழும்பில் தமிழ்நாடகங்கள்' என்ற கட்டுரையைப் படித்தேன். அதில் பாராட்டப்பட வேண்டிய பல விஷயங்கள் இருந்தாலும், 'சிங்கள நாடகங்கள் வெற்றி அடைவதற்கான காரணம் அவை பிறமொழி நாடகங்களின் தழுவலாக இருப்பதனாலேயே' என்றும் "சிங்கள நாடகங்கள், சிங்கள மக்கள் அனைவரினது வாழ்க்கைப் போக்கைச் சித்தரிப்பனவாக அமையவில்லை" என்றும் அன்பர் கூறும் கருத்துக்களைச் சிங்கள நாடகங்கள் பலவற்றைப் பார்த்தும் அவைபற்றி விமர்சனங்கள் படித்தும் கேட்டும் உள்ள எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாமலே இருக்கிறது. திரு. சிவகுமாரன் கூறும் கருத்துக்களுக்கு ஒப்பவே முன்னர் 'புதுயுகம்' பத்திரிகையில் 'கார்த்திகேயன்' என்பவரும் எழுதியிருந்தார்.

1956க்குப்பின்னர் சிங்களக் கலையுலகில் புது மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சரச்சந்திராவின் 'மனமே', 'சிங்கபாகு', 'எலொவகீங் மெலொவ ஆவ' போன்ற மரபுவழி நாடகங்கள் முதல் அவரின் அண்மைக்கால நாடகங்கள் வரை தழுவல் என்று கூறமுடியுமா? அவரது சிட்ரான சந்திரசேன திலாயைக்காவின் 'ஆண்டிகளும் அம்பலமும்' தழுவலா? ஹூவார்ஸை பாடசாலை மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டு முன்னைய கல்வி அமைச்சர்

சரியகொல்லையால் தடை செய்யப்பட்ட 'சதுஅத்து'தழுவலா? ஹென்றி ஐயசேனைவின் 'மனரஞ்சன வடவர்ஜன' தழுவலா? அன்மையில் கொழும்புப் பல்கலைக் கழக மாணவர்மேடையேற்றிய 'மலவஸ் நக்கிற்றி' தழுவலா? அதுமட்டுமல்ல சிங்கள நாடகங்களே சமகால அரசியல் சமூகவாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையிக் கூழாகவும் உக்கிரமாகவும் தொடுகின்றன. 'சதுஅத்து' என்ற நாடகம் 1947ல் இருந்து இன்றுவரை நிகழ்ந்து வரும் அரசியல், சமூக மாற்றங்களை அங்கத்துமும் ஆக்கமும் மிலிரச் சித்தரிக்கிறது. 'ஆண்டிகளும் அம்பலமும்' ஐ, நா. சபையையும் உலக நாடுகளைம் சித்தரிப்பதன் மூலம் உலகளவு தனது பார்வையை விரிக்கிறது. ஐயசேனைவின் 'மனரஞ்சன வடவர்ஜன' இன்றைய அரசியல் காரர்களையும் தொழிற்சங்க விவகாரங்களையும் பொதுமக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையையும் அக்குவேறு ஆணிவேற்றுக்கிறது, அவர்களது தழுவல்களும், நம்மவர்களது போவல்லாமல், தங்கள் சமகாலப் பிரச்சனைகளைச் சித்தரிப்பதற்காகவே தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. 'றன்கந்தே' நாடகம் பேஞ்சர்ட் ஷாவடைய மூலமாக இருந்த போதிலும் சிங்கள மக்களிடையே கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னர் சர்ச்சையைக் கிளப்பிய 'தராதரச் சிங்களம்' பற்றி நையாண்டிசெய்கிறது. 'ஹானு வட்டே கத்

தாவ'வும் அப்படியே. அதைப் பார்த்தவர்கள் யாரேனும் தழுவல் என்று கூறுவார்களா? மூல நாடகத்திடமே இல்லாத சிறப்பை அது கொண்டுள்ளதாகப் பல விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்நாடகங்களை, இலங்கைவந்திருந்த போது பார்த்த பிரபல ஆங்கில விமர்சகரான அங்கல் வில்சன் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? தான் நாடகம் பார்க்கப் போவதில்லையிலும் இச் சிங்கள நாடகங்களை போன்ற சிறப்புடையவற்றை ஐரோப்பாவில் பார்க்கக் கிடைக்குமோ என்று தனது ஆச்சரியத்தைத் தெரிவித்தார்.

சிங்கள நாடகங்களில் கையாளப்படும் உத்திகள், பாடல், கோரஸ் எல்லாம் நம் நாட்டுக் கிராமியக் கூத்துக்களை கோலம் சொக்கரி, இன்னும் 'தொயல்' போன்ற மாந்திரிகபேயாட்டம் போன்றவற்றிலிருந்து வெளிக்காண்றப்படுவதை.

தமிழ்நாடகங்களிடையே இவற்றைக் காண்பது அரிது. அன்பர் சிவகுமாரனின் கூற்றுப்படி, "சிங்கள மொழியில் தழுவப்படும் நாடகங்கள் இலக்கிய ரீதியிலும் பிரபஸ்யம் பெற்றிருக்க, தமிழில் தழுவப்படும் நாடகங்களோ இரண்டாம் மூன்றும் தர பிறமொழி நாடகங்களாக உள்ளன" என்பதற்குரிய காரணம், சிங்கள நாடகங்களை எழுதுவோர் சிறந்த

நாடகாசிரியராகவும் இசை நுணுக்கங்கள் கள் கைவரப் பெற்ற சிறந்த நெறியாளர்களாகவும் இருப்பது மட்டுமல்ல, பரந்துபட்ட அறி வுடைய புத்தி ஜீவிகளாகவும் இருக்கின்றனர் என்பதே. இத்தகையோரைத் தமிழில் காணபது அரிது. ஆகவே தென்னிந்திய சினிமாப் பாணியிலும் தமது வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்காத அதீத கற்பணையிலும் நாடகஞ் செய்கின்ற சமூத்துத் தமிழ் நாடகப் போக்கை “ஆசியகிழமைத் தேயத் தன்மை கொண்டவையாக (ஆடை, ஆபரண, உரைநடை இவற்றைக் கொண்டு அன்பர் சிவகுமாரன் சொல்கிறாரா?) ஈழத்து வாழ்க்கைப் பாங்கில் அமைந்தனவாக” உள்ளன என்பது முன்னுக்குப் பின் முராணு வாதமாகும். ஆனால் அதே நேரத்தில் 1956க்குப்பின் சிங்கள மக்களிடையே ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக, கலை, இலக்கிய விழிப்புக்கெல்லாம் சரச்சந்திர அவர்களால் துவக்கிவிடப்பட்ட சிங்கள நாடக புதுமலர்ச்சியும் ஒரு காரணம் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

மு. பொன்னம்பலர்,
புங்குதீவு-11

மு. பொ. வுக்குப் பதில்

‘பூரணி’ 2-ல் வெளிவந்த எனது கட்டுரை பூரணத்துவம் பெருத நிலையில் இருந்தது என்பதை நான் இப்பொழுது உணருகிறேன். நல்ல சிங்கள மூல நாடகங்கள் பற்றியும் அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேனுகில் நன்பர் மு. பொன்னம்பலத்தின் இந்தக் கடித்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. நான் விட்ட குறையை அவர் தமது கடித மூலம் நிறைவுபடுத்துகிறேன். நன்றி. ஆயினும், “சிங்கள நாடகங்களின் மேடை வெற்றிக்கு அவற்றின் தழுவற் போக்கே காரணம்” என்பதையும், அத்தகைய சிங்கள நாடகங்கள் பொது மக்களைப் பரவலாகக் கவரவில்லை என்பதையும் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இங்கு சிங்கள மூல நாடகங்கள் பற்றியல்ல தழுவலாக்கங்கள் பற்றியே நான் பேசுகிறேன் என்பதை அவதானிக்கவும். மொத்த சிங்கள நாடகங்களில் தழுவலாக்கங்களே எண்ணிக்கையில் அதிகம். “சிங்கள தழுவல் நாடகங்கள் சிங்களவ

ரின் சமகாலப் பிரச்சனைகளைச் சித்தரிப்பதற்காகவே தெரிவு செய்யப்படுகின்றன’ என்ற மு. பொவின் கூற்றுத்தவறு என்பதற்கு, ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி வெளியாகும் ‘சமூகப் பொருத்தமுடைமை’ பற்றிய விவாதங்கள் பதிலளிக்கும். இந்த விவாதங்களில், பெரும் பாலான் சிங்கள தழுவல் நாடகங்கள் சமூக பொருத்தமுடைமையானவையல்ல என்று வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதுபற்றி நம்மை விட சிங்கள/ஆங்கில விமர்சகர்களே உறுதியாகக் கூறலாம் அங்கஸ் வில்ஸன் இலங்கை வந்தாரா? ஆமாயின் அவர் இலங்கை வந்தமை, சிங்கள நாடகங்கள் பற்றி அவர் கருத்துத் தெரிவித்தமை ஆசியன் பற்றிய எனது அறியாமையை ஒத்துக்கொள்கிறேன்! மோசமான சமூத்துத் தமிழ் நாடகங்கள் தென்னிந்திய சினிமாப் பாணியில் அமையலாம். ஆனால், நல்ல மூல தமிழ் நாடகங்கள் ஆசிய, கீழூத்தேயத் தன்மை கொண்டவையாக, ஈழத்து வாழ்க்கைப் பாங்கில் அமைந்துள்ளன. ஆடை ஆபரண உரைநடை மாத்திரமல்ல அவற்றின் உள்ளார்ந்த பண்பு கூட ஆசியத் தன்மை கொண்டது. இதுபற்றி விளக்க நீண்ட கட்டுரை எழுத வேண்டும். தவிரவும் இப்போதைய நிலையில் ஆழமாக இது பற்றி எழுத நேரமும், முழுப் பக்குவழும் எனக்கிலை என்பதை ஒத்துக்கொள்வதில் நான் வெட்கப்படவில்லை. ஆனால், சிங்கள தழுவல் நாடங்கள் மேடையேற்றத்தில் வெற்றி கண்டாலும் சமூகப் பொருத்தமுடைமையின்றியும், அந்தியத் (குறிப்பாக ஜோராபிய சாயை) தன்மை இருக்கின்றன என்பதையும் அழுத்தி கூறுவதில் நான் முன்னுக்குப் பின் முரானை வாதம் எதனையும் காணவில்லை.

கே. எஸ். சிவகுமாரன்,
கொழும்பு-6.

‘அந்தப் பிறவிகள்’
யாருடைய பிறவிகள்?

‘பூரணி’ இதழ் - இரண்டில், திரு. முருக்குப்பதி எழுதிய ‘அந்தப் பிறவிகள்’, படைப்பாற்றல் இலக்கிய வர்க்கத்தின் ஒரு சிறந்த கதை. வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சிறப்பம்சம் இது.

இருப்பினும்.....

கதையை எழுதிய திரு. முருக்குப்பதிக்கு இவ்வளவுதான் அறி வும் ஆற்றலுமா எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. போயும், போயும் ஏற்கனவே சிங்கள மொழி யில் வந்த ஒரு நாடகக் கதைதான் அவர் நகல் செய்வதற்குக் கிடைத்ததா? இதை என்னும்போது, எமது எழுத்தாளர்கள் இன்னுமா கதைக்கருவுக்காக ஏங்கித தவித்து, வறுமையில் வாடுகிறார்கள்? எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. அதுவும் ‘இரவற் பிடவையிலா கொய்யகம் வைத்து வீதிக்கு வரவேண்டும்? எமது எழுத்தாள பிரம்மாக்களின் நிலை குறித்து வெட்கமாக இருக்கிறது.

திரு. முருக்குப்பதி எழுதிய இந்த “அந்தப் பிறவிகள்” எனும் சிறுகதையில் கரு-உரு-பகைப்புலம்- பாத்திரங்கள் யாவும் சிங்கள மொழியாளர்டையே இன்று மிகவும் பிரபலமாக மேடையேற்றிக்கொண்டிருக்கும் திரு. தம்முடைய ஜாகொடாவின் “முது புத்து” (முத்துக் குமாரர்கள்) எனும் கதையை அப்படியே அடியொற்றி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதம் ஒரு மொழியில் உள்ள கதையை- கருத்தை- கருவை, என்முழுப் பொருளையே தழுவி ஏனைய மொழிகளிலும் எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதில் எது விதத்தைக் குற்றமும் ஆகாது. ஆனால், இதனை அனுமதியுடன் எழுதுவதோடு இது ‘இன்னு கதையின் தழுவல்’ அல்லது ‘ஆக்கம்’ என்று குறிப்புங்கொடுத்துவிடவேண்டும். இதனால், முதலாசிரியரின் எழுத்துரிமைக்குக் கொரவுமும், கணிப்பும் கொடுப்பதோடு, தழுவலாளரின் அடியொற்றும் சிறப்பும் வெளியாகும். இதுதான் எழுத்துவக மரபு.

இதனை விடுத்து; கற்றுக்குட்டி எழுத்தாளர் போல் ‘முழுப் பூசினியைச் சோற்றில் அமிழ்த்த விழையும் ஓர் ஆசாட் பூதியாகவோ, கண்ணை முடிக்கொண்டு பால் குடிக்க முனையும் பூணியாகவோ ஒருவர் மாற முயன்று, வாசகர்கள் எப்பொழுதும் ஏமாந்தவர்களாக ஆகிவிடமாட்டார்கள். இது வளரும் எழுத்தாளர்களுக்குத்தான் பாடம் என்றால், திரு. முருக்குப்பதி போன்ற ‘வளர்ந்த’ எழுத்தாளர்களுக்கும் இது ஒரு கட்டாயபாடமாகும்.

திரு. மு.வின் கதையினை ஈண்டு கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் திரு. ஜாகோடாவின் 'முது புத்து' கதையையும், கதாபாத்திரங்களையும், கதைப் பின்னணியையும் இங்கு கூறத் தான் வேவன்டி இருக்கிறது. அவர் கதை இதுதான்.

மீனவர் வாழுங் கிராமம் அது. அங்கு இரு உடன்பிறப்புக்கள். முத்த வன் திருமணமானவன் - இளையவன் இன்னும் திருமணமாகாது, அவர்கள் நூடன் வாழ்கிறார்கள். முத்தவன் தன் தொழிலே கண்ணேனவன். இதனால் திருமணமாகியும் பல ஆண்டுகளாக வம்ச விருத்தி இன்றி இருக்கிறார்கள். அவன் மனையையும் இதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆயினும், அயலவரின் 'வம்பு' அவளை ஒரு 'மலடி' என எள்ளி நகையாட வைக்கிறது. அவளால் அதனைச் சகிக்க முடியவில்லை. அதற்கு, அவன் மாயியாரின் நச்சரிம் பும் துணை செய்தது. இதன் காரணமாக, அவன் தன் கணவனுடன் கதிர்காமம் போய்ப் 'பிள்ளை வரம்' வேண்டவும் தயாரானான். இதற்காக அவன் தன் கணவனை அழைத்தாள். ஆனால் அவன் தொழில் காரணமாக அங்கு செல்ல முடியாதவனாக இருந்தான். எனினும் தன் தம்பியை அவனுடன் கதிர்காமம் செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டான். மைத்துளியும் மைத்துனும் கதிர்காமம் போனார்கள். அங்கு ஓரிரவு இருவரும் சற்றும் எதிர் பாராத சந்தர்ப்பத்தில் கூடினார்கள். அவன் தாகம் தணிந்தது. அவரும் கருவற்றுள், ஊரில், ஊரவரின் வம்புதலையெடுத்தது. கணவன்-மனைவி தகராறு ஏற்பட, தம்பி வீட்டை விட்டுத் துரத்தப்பட, குழந்தை பிறக்க, அதைக் காணச் சகிக்காத அண்ணன் அதனைத் தன் கரத்தாலேயே .. .... முடித்துவிடப்படுகிறது கதை.

இக்கதை, மிகவும் துல்லியமான யதார்த்தத்தை வெளிக்காட்டுவதோடு, நம்நாட்டுச் சமூகத்தின் ஒப்புதலையும் ஒரு கணிசமான அளவு பெற்றும் விடுகிறது. இதில், உணர்த்தப்படும் யதார்த்தம் மிகவும் நாசக்காக மேடையில் எடுத்துக் காட்டப்படுவதால், எவரும் 'ஆபாசம்' என்று ஒதுக்கிவிடாமல் அதன் உள்ளுடனை மனப்பூர்வமாக ஏற்கவுஞ்செய்கிறார்கள். இதனால், இந்நாடகம் இன்று ஒரு 'மாஸ்டர் பீஸாக' சிங்களமேடைகளில் ஏறி மினிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால்,

திரு. முருகபூபதி, சோடித்த தன் கதையில் சிறு சில்லறைகளை, 'தன் கைச்சரக்காகக்' காட்டியபோதி லும் திரு. ஜாகோடாவைப் போல் ஆத்மார்த்தமான படைப்பைப் படைக்க முடியவில்லை.

இவ்விடயத்தில், நன்பரின் கதையை யான் திறனைய விரும்பவில்லை (இதற்கு இங்கு இடமுமில்லை). இருப்பினும், இப்படி ஒருவர், இன்னெருவரின் சொத்தை உரிமைகாண்டாட முன்வரும்போது, உரிய உரிமைச் சாஸ்ருடன் சொந்தங்காளன் வேண்டும் என்ற குறிப்பைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டியது எம்போன் ரேரின் கடமையாகும். மேலும், இதில் இவர்தான் தவறு செய்து விட்டாரென்றால், 'பூரணி' யுமா இதனை ஆராயாமல் விடவேண்டும் கேட்கிறோம்.

என்மட்டில், பூரணி ஒரு முழுமையின் சின்னம். முற்போக்காளர் அவையில் ஒரு சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழவிருக்கும் ஒரு முன்னேடி. தமிழகத்து 'மனிக்கொடி' 'தாமரை' பரம்பரையை ஈழத்திலும் நிலையுன்ற விழையும் ஒரு முன்னணி.

ஆதலால், 'பூரணி' தரும் கரு மூலங்கள் யாவும் தனித்துவம் பெற்ற ரையையாக - சில்லறைத் தன்மையற்றனவையாக - குறைமாதக் குழந்தைகளாக அல்லாமல் நிறைவும், கணிப்புங் கொண்டவையாக விளங்க வேண்டும்.

'பூரணி' இதற்காவன செய்யும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

அநு. வை. நாகராஜன்,
பண்டாரநாயக்க விதி
கொழும்பு-12.

என் பிரசவம் 'அந்தப் பிறவிகள்'

எனது 'அந்தப் பிறவிகள்' என்னும் சிறுகதை "பூரணி" இதழ் இரண்டில் பிரசரமாகியிருந்தது. அது தொடர்ப்பாக நன்பரெராருவர் 'பூரணி ஆசிரியருக்கு கடிதம் எழுதி யிருந்தார். நாகராஜன் என்னும் பெயருடைய அந்நன்பரின் கடிதத்தை 'பூரணி' ஆசிரியரின் அனுமதியுடன் படித்தேன். அதற்கு பதில் தர என்னி இதனை எழுதுகிறேன்.

நான் பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர் திரு. தம்ம ஜாகோடாவின் 'முதுபுத்து' என்ற கதையே அப்பட்டமாக காப்பியடித்திருப்பதாக நன்பர் குற்றம் சுமத்துகிறார். என் கதையை பிரசரித்த பூரணியினருக்கும் அறி வுரை சொல்லி இருக்கிறார். துணிந்து குற்றம் சுமத்த புறப்பட்டமைக்க எனது பாராட்டுக்கள்.

இரே கருவை பல ஆசிரியர்கள் பல கோணங்களில் நின்று சிறு கதைகளாக, நாவலாக ஆக்குவது இலக்கிய ஹலகில் நடந்து வரும் சாதாரண நிகழ்ச்சி. எனது 'அந்தப் பிறவிகள்' கதையையும் நன்பர் சுருக்கமாகக் கூறும் 'முது புத்து' கதையையும் நன்கு கூர்ந்து படிப்பவர்களுக்குப் புரியலாம் இரண்டு கதைகளுக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்று. நன்பர் மீண்டும் ஒரு முறை இரண்டு கதைகளையும் படித்தால் நல்லது. என் கதை இப்படி அக்கதை அப்படி என்று சத்திர சிகிச்சை செய்து நிருபிப்பது எனது வேலையல்ல. நான் கதையை படைத்துவிட்டேன். அவ்வளவுதான். அதற்குமேல் என் கதைக்கு 'வக்காலத்து' வாங்கிக்கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை.

நன்பர் கூறும் 'முது புத்து'வடன் ஒப்பு நோக்குமாவு எனது கதையும் இருக்கிறதென்றால் நான் மகிழ்ச்சியடைவதைத் தவிர வேறில்லை அச்சிங்களக் கதை பிரபலமானதென்றும், 'மாஸ்டர் பீஸாக' மேடைகளில் மினிர்கிறது என்றும் நன்பர் கூறுகிறார். இச்செய்தி எனக்குப் புதியதே. எனக்கு சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிவோ அல்லது அவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வமோ இல்லை. காரணம் எனக்கு அம் மொழியில் அவ்வளவு தேர்ச்சி இல்லை. எனவே சிங்கள இலக்கியங்களை படித்தறிந்து அவற்றைக் காப்பியடிக்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கி கிய நிலைக்கு போகவேண்டியதும் இல்லை.

சரியோ, தவரே மனதில் பட்டதை சொல்ல வந்ததற்கு, அதன் மூலம் என்கதைக்கு கௌரவம் கொடுத்ததற்கு நன்றி.

- வெ. முருகபூபதி -
நீர்கொழும்பு.

சிறுகதை

கவ்வாத்து

நாரளை சண்முகநாதன்

II னிக்குதல் மயிர்கால்களையெல் லாம் நிமிர வைத்துக்கொண்டி ருந்தது. பணிமுட்டம் இன் னும் விலக வில்லை, லயக் காம்பராக்கபொல் லாம் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தன.

‘பிரட்டுத்’ தப்பின் சத்தம் மலை களில் பட்டு எதிரொலிக்கிறது.

அம்மாசி சாக்குக் கட்டிலில் முணங்கியபடி கம்பளியை இழுத்து தலையோடு போர்த்தபடி மீண்டும்சுருண்டு படுகிறான், அவன் உடலெல்லாம் புண்ணைக் கவித்தது:

காம்பராவில் கீழே தேயிலை நிரைகளாய் அம்மாசியின் அவதாரங்கள் பாயில்-ஒருத்தன் முஞ்சியில் ஒருத்தன் காலும், மற்றவன் நெஞ்சில் மற்றவன் காலுமாக கூதவில் சுருண்டு ஆயிரம் காலட்டையாகக் கிடக்கின்றன.

வயிற்றிலே இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ என்று ஒன்றையும் சுமந்துகொண்டு வந்த அம்மாசியின் சம்சாரம் அமராவதி ‘ஸ்தோப்பு’ கொடிகயிற்றில் தொங்கிய ‘ரெட்டை’ எடுத்து சுற்றி ஒரு ‘சடம்பு’க் கயிற்றால் இறுக்கிக்கொண்டு-தலையில் கம்பளி துண்டை சம்மாடு போட்டுக்கொள்கிறான்.

“என்னுடைன் நூசுருண்டு படுத்துக்கிட்டு ‘பெரட்டு’ தப்பு “கேக்கலையா. எனக்கு நேரமாச்சி அதுவு... இன்னக்கி தொங்கமலை கொழுந்து நேத்தே பெரட்டுக்கு கொஞ்சோ சொனங்கிட்டத் துக்காவ அந்த கண்டாக்குபய... என்ன இன்னு கொஞ்சநேரோ புருசே கூட படுத்து கெடந்துட்டு வாராதுதானேன்னு கத்திக்கிட்டு கெடந்தா... அடியே பரமேசு... ஒரு வயச புள்ளு... இன்னு தூங்கிக்கிட்டு பெறகு எப்பிடி எங்களுக்கு விடியிறது... ஓய் சனியே எந்திரி... ரொட்டிக்கு மாவு பெனைஞ்சி வெச்சிருக்கிறே பழைய கறி சட்டில் இருக்கு... எந்திரிச்சி ரொட்டியைச் சுட்டு... தேத்தண்ணிய ஊத்தி பயலுங்கள் உஸ்கோலுக்கு வெரட்டு... ஏன்ன இன்னைக்கு... பேருக்கு போவல்லையா இன்னு படுத்துகெடந்தா... அம்மாசியையும் ஒரு உலுக்கு உலுக்கி விட்டு அமராவதி வெளியே மாட்டி பிருந்த கொழுந்துக் கூடை முதுகில் ‘படக் படக்’ என அடிக்க ‘ரெட்டு’ சரசரக்க-வயிற்றிலும் ஒரு பெருஞ்சுமையோடு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறான் ‘பிரட்டுக்கு’.

இதுள்ளாம் அவர்களுக்குப்பழகிக் போய் விட்ட ஒன்று. பின்னொப்பேறு என்றவுடன் பிறந்தவீடு சென்று... ஓய்வாக எல்லாம் இருக்க அவர்களால் எங்கே முடியப்போகிறது-பிறகு அவர்களை நம்பி வாழ்கிற வயிறுகள்...

கொழுந்துச் சுமையோடு - வயிற்றி லும் பெருஞ்சுமையோடு-அந்த சறுக்கல் மலைகளில் ஏறி இறங்குவதென்றால் காலையில் மலைக்குப் போய் மாலையில் பின்னொளைப் பெறுகிற சங்கதிகளைல்லாம் அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஏதோ சாதாரண நிகழ்ச்சிதான்.

அம்மாசிக்கு எழும்பக்கூட ஒரே சோம்பல், உடல்வளி. ஒருமாதிரி அப்பாடா... அம்மாடா... போட்டு... எழுந்துவிட்டான், உடம்பின் மூடுக்கு மூட்டு எட்டுநாள் காய்ச்சலில் விழுந்து எழுந்ததுபோல வளி.

“பழய மலை.. கவ்வாத்துன்னுவே இப்பிடிதா... ஆனுசள கொன்னு எடுத்துபடு... ஒவ்வொரு தூரு சம்மாகருங்காலி போல இல்ல காச்சி கெடக்குது... ”

முணங்கிக்கொண்டு அவசர அவசரமாக மகள் பரமேசு சுட்டுவைத்த ரொட்டியை ‘அவுக் அவுக்கென்னு வயிற்றுக்குள் அனுப்பி அதற்குமேல் சாயத் தண்ணியையும் ஊத்திவிட்டு சால்வையைத்தறிகாதோடுமுண்டாசு போட்டு அட்டாளை இடைவெளியில் சொருகியிருந்த கவ்வாத்துக் கத்தியோடு.. பிரட்டு களத்தை நோக்கி ஒடுகிறான் அம்மாசி

‘எய் பராமேசு பயலுகள் தின்ன
குடுத்து உஸ்கோலுக்கு வெரட்டனே ..
எவனுச்சூலா துண்ணுகெடந்தான்ன
வந்து தோல உரிச்சி புடுவேண்ணு
சொல்லு’ ..

‘‘நேத்தே கங்காணி சொல்லிப்படுத்டாரு இன்னைக்கி எப்பிடியு பழயமலை கவ்வாத்த முடிச்சிபோடனுமுனு... பேசாம் பேருபோட போவாம கெடந் திருக்கலாதா... இந்த மாசத்துல ஒரு கெழுமதா பேரு உழுந்திருக்கு-அது சூப்பே சாமானுக்கே சரியா போயிறு... அதுக்கு இந்த மாசோ பேரு சரியா உழல்ல... அதுவு இன்னைக்கோ நாளைக்கோன்னு இருக்கு வாயில் வித்தோடு... பெரியகுட்டி பர மேசவரிட மாதிரியு சரியில்ல... அது எப்ப மூலிக்குள் மொடங்கப்போவு தோ எல்லாமே பெரு கஷ்டோதா என்னுதா செய்யிறது...’’

அம்மாசியின் மனமும் எங்கெங் கோ ஒடுகிறது. அந்தச் சமூகத்தின் வாழ்வே ஒரே ஒட்டம்தானே;

"நேரமு... போச்சி பெரட்டுக்கலைச் சிட்டாங்களோ என்னமோ... நேரோ சென்று போயி நின்று கணக்கு பிள்ளா அல்சேஷன் நாயாட்டோ மேலுல விழுவா... "

‘என்னு..... இன்னு கொஞ்சோ
 நேரோ போயிட்டு வாரதுதானே
 தொர அவக இது ஒங்க அப்பே
 ஹட்டு தோட்டோ... ஒங்க ஆயிலுட்டு
 சட்டமுன்னு நெனைச்சிகிட்டு... நீங்க
 நெனைச்ச மூப்புக்கு.. ஆடுறிங்களா
 கங்காணி இன்னைக்கி பழயமலை கல்
 வாத்த முடிக்கனு.. தொர பாக்க
 வாரகன்னு சொல்லியிருக்கிறாருங்கிற
 துக்காக இன்னைக்கு உனக்கு பாவோ
 பாத்து பேரு போடுறே.. மத்த
 நாளா இருந்தா தெரியுமில்ல உனட்
 டுக்கு போயி பொண்டாட்டிகூட
 சொகமா தாங்களா.. சுறுக்கா ஒடு
 எல்லாரு இப்பதா போறவை’

செக்ரோலை முடிவிட்டு பென்சிலை
காதில் செருகிக்கொண்டு தன் பங்க
ளாவை நோக்கி நடக்கிறார் கணக்குப்
யில்லை

‘என்னமோ வரவர இவரு மிச்சோ
தா துள்ளுரு... ஏதோ இவக ஆயா
புருசே யூட்டு தோட்டமுன்னு நெ
ணைக்கிடு நீ வேச மலை...’

வாய்விட்டு கணக்குப்பிள்ளைக்கும் கேட்கும்படி கூறிக்கொண்டு பழையம் லைய நோக்கி நடக்கிறான் அம்மாசி.

மலையில் கவ்வாத்து ஆரம்பமாகி
விட்டது,

“என்னு அம்மாசி..... இன்னைக்கி
சொன்னிக்ட்ட...விருவிருஞ்னு எப்பி
டிய இன்னைக்கி முடிச்சிடனு...போ
யில ஒரு துண்டு இருந்தா குடு
பாப்போ ..”

கங்காணிக்கு பேர்யிலையை கொ
டுத்துவிட்டு கீழே கிடந்த ‘வெங்கிச்
சான்’ கல்லை எடுத்து தூளாக்கி.....
இரு கருங்கல்லில் போட்டுக்கவலாத்துக்
கத்தியைத் தீட்ட ஆரம்பித்தான்
அப்மாசி.

பளபளத்து கத்தியில் இப்போது
அம்மாசியின் முகம் தெரிகிறது.

கவ்வாத்திலே அடிவெட்டு மிகக்கடி
னம்-மட்டம் வெட்டென்றுல் கண்
மூடி திறப்பதற்குள் ஐந்தாறு செடி
கள் தாண்டிவிடுவான் அம்மாசி அடி
வெட்டுத்தான் உயிர்வெட்டு... அந்த
வெட்டு பழுதடைந்து விட்டால்
செடியே காய்ந்துவிடும். அதை
வெட்டுவதற்கே ஒரு தனி லாவகம்
வேண்டும். ஒரே வெட்டு. துண்டுகள்
இரண்டாயிருக்கும். இல்லாவிட்டால்
செடி காயப்படாது கத்தியால் வெட்
டைச் சீவிச் சரிபடுத்திவிடுவார்கள்.
அம்மாசி கவ்வாத்துக்குப் பேர்போ
னவன்.

தோட்டத்தில் எல்லைருமே
சொல்வார்கள்.

“நம்மால் அம்மாசியை வீட்டுப்பண்ண
ஏலாதுப்பா...இப்ப பாத்தா இங்
கன வெட்டிகிட்டு இருக்கு கொஞ்சத்
துவ பாத்தா நாலுஞி செடிக்கி அங்
கிட்டு இருக்கு .அதுட வெட்டே தனி
வெட்டுதா...தனி அழகுதாம்பா...”

கவ்வாத்து வெட்டு என்றால் வெட்டுக்கு போகிறவர்கள்—வரும்போது கடைசி ஒரு சொட்டு இரத்தமாவது மலைக்குச் சிந்தாமல் வருவது கிண்ட யாது.

அந்தக் கவ்வாத்துக்கத்தியின் சுணப்
பைப் பாத்தாலே...அப்பப்பா.. முது
மூச்சு இனமூட்டு விழ் அந்தக் கால்

வாத்துக் கத்தி.. தப்பித் தவறி எசுகு
பிசகாகி பட்டுவிட்டால் பிறகு ஆன்
இரண்டு துண்டுதான்.

‘நேத்துக்கே... ஒடம்பெல்லா புண்
னாபோச்சி... இன்னக்கி எப்பிடியு கவ்
வாத்து முடிஞ்சிற ஊட்டுக்குப் போயில்
கொஞ்சோ சுடுதனணி வெச்சி குளிச்
சிபிட்டு ரம்பண்டாகிட்ட போயில்
ஒரு அரை ‘திராம்’ அடிச்சிட்டு வந்து
சாப்பிட்டு ஒரு தூக்கோ போட்டு
எழும்புனுகா நாளைக்கி மலைக்கி ஏற
லா... ஒடம்பு ஒருமாதிரி நல்லா
இருக்கு ’,

காய்த்துக் கிடந்த செடிகளில் கத்தி
பாய்ந்துகொண்டிருந்தது. வெட்
டுண்ட கிளைகளை சிலர் விலக்கிப்
போட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

‘ம்...கொஞ்சோ வெரசா கத்
திய வீசுங்க...எப்பிடியு ரெண்டு
குள்ள முடிச்சிபோடனு தொரா
‘டாண்’ நு மூன்று அடிக்க முந்து மலை
யில் நிப்பா அவனுக சொன்ன
‘டயிம்’ சொன்னமாதிரிதான் நம்மள
மாதிரி இல்லை...என்ன அம்மாசி...
உசார காணல்ல ..சரிதாம்பா ... ஒரு
கை புடிச்சிபுட்டு போயி ஒரு கா
போத்தல போட்டா எல்லா சரியா
கிபுடு...ஏலேய வீரா அந்த முருக்கட
தலையையு அப்பிடியே தட்டிக்கிட்டு
போயிடு.. ஓங்களுக்கு வேற வேல
இல்ல இங்க இன்னு கவ்வாத்தே
முடியலே அதுங்காட்டிய மாரு
பொறுக்க வந்துடிங்களா . ஏய்.....
எல்லா, ஒடுங்க இப்ப தொர வருவா
பெறரு நம்ம மேலதா என்ன மேன்...
இவனுக எல்லா தேயிலை செடிய—
ஒடிச்சிபோடுரூனுகள் ஒன்க்கு கண்ணு
தெரியல்லேன்னு கத்துவா எல்லா
ஒடுங்கு’.

தேயிலை மார் பொறுக்கிக்கொண்
டிருந்த சிறுக்களை தன் குடைக்கம்பை
ஆட்டி விரட்டிக்கொண் டிருக்கிறோர்
கங்காணி.

சரியாக தலைக்கு மேலே சூரியன் ஏறிவிட்டான். கவ்வாத்து ஒவ்வொரு செடியாய் முன் னேறி கொண்டிருந்தது.

“அம்மாடி என்ன வெயிலு அடிக்குது. இங்க வெயிலு அடிச்சாலு அப்பிடிதா மழை பேஞ்சிகினவு அப்பிடி

தா...” உடம்பில் வழிந்த வியர் வையை தலை முண்டாசால் துடைத்து மீண்டும் கட்டிக்கொண்டு கைகளை உதறிக்கொள்கிறுன் அம்மாசி.

தேயிலைச் செடியும்—முருக்கை வாது கரும் கை கால்களைக் கிழித்து-இரத் தம் கசிய எரிவெடுத்துக்கொண்டிருந்தது-தோன்மூட்டு அசைக்கமுடியாது வலித்தது.

மீண்டும் கத்தியை கல்லில் தீட்டிக் கொண்டு வலியையும் மறந்து வேலையில் ஈடுபடுகிறுன்,

“அதுவு இன்னக்கோ நாளைக்கோ னனு வாயு, வயிருமா இருக்குது... போன்...வாட்டியு மிச்சோ... கஸ்டமாகி வதுளைக்கி கொண்டுபோயிதா... புள்ள பொறந்திச்சி... போனவாட்டியேஒட்டம்புல ரெத்தமில்ல சத்தான் சாப்பாடு சாப்பிடலுமுனு ஆஸ்பத் திரில் சொன்னாக... நமக்கே இங்க... குண்டி காயிது... பெறகு எப்பிடி ‘தொடங்காவு’ ‘டொனிக்கு’ வாங்குறதுக்கு போறது - பெரசவத்துக்கு தோட்டத்துல கொடுக்கிற சல்லி வதுள காரு அயருக்கு கூடபத்தாது... எல்லேட்டு லொறிய எடுக்கிறதுன் னலுட்டியுமுக்கு கெடக்காது... இந்த வர்ட்டி என்ன ஆவப் போவுதோ என்ன செய்யப் போறனே... அத் தோட முத்த மவ பரமேசுகூட கொஞ்ச நாளா ஒருமாதிரிதாஇருக்கு அது வேற இப்ப பாத்து செலவு வெச்சிருதோ என்னமோ...”

உடம்பு வலியை விட-வாழ்வை நினைக்கையில் ... அது ... மனதையும் வலிக்கத்தான் செய்தது-பிரச்சனைக் களோடே பிறந்து அதிலேயே சதா காலமும் வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய சாவிகள்தானே அவர்கள்.

தன் கோட்டில் செயினுடன் கூடிய ஒல்ட் மொடல் கூடிகாரத்தை வெளியே எடுத்துப்பாத்துவிட்டுக்கங்காணி:

“ஏலேய் இப்பிடியே போச்சின்னை இன்னக்கி முடிஞ்சாப்புலதா.. தொர வந்தான்ன நம்மள பிறகு பீயாக்கிப் புடுவா..”

“அட நீ ஒன்னு இங்க கைய அசக்க முடில்ல... அதுக்குள்ள... பூந்து வெரசா வெட்டு... மயிர வெட்டுன்னு கிட்டு அப்பிடி அவசரமுன்ன நீயு

தொரையு வந்து வெட்டுங்களே பாக்க...”

ஒரு சிலர் கங்காணிக்குக் கேட்காத வாறு முனு முனுத்துக்கொள்கின்றனர்.

காலையில் ஏதோ பேருக்கு கடித்து விட்டு வந்த ரொட்டி எப்பவோ... ஜீரணமாகிவிட்டது. கங்காணி அருகேயே நிற்பதால்... லயத்திற்கு ஒடிப்போய் தேத்தண்ணி ஒருவாயும் குடிக்கமுடியாதிருந்தது. கங்காணி இருந்தால் லயத்துச் சிறுசகஞம் மலைக்குதேத்தண்ணி கொண்டுவர பயந்து சும்மா இருந்துவிடும்.

உடம்பில் அசைக்க முடியாத வலி சிராய்வகளின் எரிச்சல் - மனதில் குடும்பச் சுமையின் பாரம்-அத்தோடு வயிற்றில் பசி வேறு....

அம்மாசி யின் கைகளெல்லாம் சோர்ந்து தளர்ந்து கிடந்தன.

கங்காணியின் அதட்டலுக்குப் பயந்து பெயருக்கு கத்தி செடிகளில் பாய்ந்துகொண்டிருந்தது.

பலமெல்லாம் கூட்டி கத்தியை ஒங்கி அந்த தேயிலையின் அடிக்கட்டையை குறிவைக்கிறுன் அம்மாசி.

என்றைக்குமே தப்பாத அந்தக்குறி இன்று தவறிவிட்டது.

தேயிலைச்செடியில்தன் கூர்மையைக் காட்ட வேண்டிய கல்வாத்துக் கத்தி அம்மாசியின் தொடைகளில்.....

“ஜேயோ அம்மா...”

மயங்கி மலையில் விழுந்து துடிக்கிறுன் அம்மாசி.

கத்தியை எல்லாம் வீசிவிட்டு அம்மாசியிடம் விரைகின்றனர் எல்லாரும்.

வெட்டுண்ட கால் தொங்கி துடித்துக்கொண்டிருந்தது. மலையிலிருந்து இரத்தம் சிறு கானுய் கீழ்நோக்கிக்கிசிகின்றது.

“அடே மருத போயி கொஞ்சோ ‘மீனு’ கொளைய பிச்சகிட்டுவா தட்டி சாத்த உட்டா சரியாகிடு.....”

“அட நீ ஒன்னு இது என்ன இத் துளியுண்டி காயமுனு நெனைப்பா... காலு கெடந்து துடிக்குது இதுக்குப் போயி..... டேய் மருத... நீ ஒடனே ஒடி போயி... தொரகிட்ட சொல்லி காயுதோ வாங்கிகிட்டு கையோட தோட்டத்து லொறியையு இட்டான நாங்க எப்பிடியு அம்மாசியை கீழே கொண்டாந்துரோ... ஒடனே வது கொக்கி கொண்டு போகணு... வெட்டு மிச்சோ... ஆழமான வெட்டு...”

கங்காணியும் துடித்துக்கொண்டிருந்தார். என்ன இருந்தாலும் அவர் பொறுப்பில் அவர்கீழ் வேலைசெய்து கொண்டிருந்த ஒருவனுக்கு இப்படி ஒன்றுகிவிட்டதே என்பதைவிட..... தான் மலையில் என்னதான் அதிகாரம் செய்து அவர்களிடம் வேலை வாங்குபவன் என்றாலும் - தானும் அவர்கள் சமூகத்தவன்... அவர்களில் ஒரு அங்கம் என்கிற துடிப்புத்தான் அவரில் அதிகம்.

ஒருமாதிரியாக உரத்த முருக்கை வாதுகளை வெட்டி நடுவில் கம்பளியைக் கட்டி தொட்டிலாக்கி அதில் மயங்கிக்கிடந்த அம்மாசியைக் கிடத்தினர்.

எத்தனையோ பேருடைய தலைச் சால்வையைச் சுற்றியும் இரத்தம் ஊறி... அந்தத் தொட்டில் கம்பளியிலும் கசிந்து மலை எங்கும் பொட்டுப் பொட்டாய் சொட்டிக்கொண்டிருந்தது.

“கவனமா பாத்துப் பா... மழைக்கி பாத எல்லா பேய் வழுக்கவழுக்குது...”

அவர்கள் அம்மாசியைச் சுமந்து கொண்டு கீழே வரவும் எல்லேட்ட லொறியோடு மருதை வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

லாரியில் அம்மாசியை ஏற்றிக் கொண்டு கங்காணியும் இன்னும் சில கரும் அதிலேயே ஏறிக்கொண்டனர். உணர்வற்றுக்கிடந்த அம்மாசியைச் சுமந்துகொண்டு வதுளையை நோக்கி விரைந்தது எல்லேட்ட லொறி.

அதற்குள் விசயம் அறிந்து அமராவதியும் பிள்ளைகளும் மற்றைற யதோட்டத்தவர்களும் அழுதபடி ஒடி வந்துகொண்டிருந்தனர்.

வயிற்றில் உள்ள சுமையையும்
மறந்தபடி அமராவதி.

“ஜேயோ அவருக்கு ஒன்னு நடந்தி
டக்கடாது.....கடவுளே... ...அடுத்த
தரோ நா புள்ளைக் எல்லா மொட்ட
அடிச்சிகாவடி எடுக்கிறே கதிருகாமத்
தானே அவருக்கு ஒன்னு நடந்திர
கடாது கடவுளே...”

என ஒப்பாரி வைத்துக்கொண்டிருந
தாள். அவனைக் கடிடிப் பிடித்தபடி
பிள்ளைகளும் “ஜேயோ...அப்பா ஜேயோ
அப்பா” என அழுது கொண்டிருந்தன.

“அமராவதி இது என்ன.....நடு
ரோட்டல் இருந்துகிட்டு இப்ப என்ன
நடந்துபோச்சி...அதுதா ஆசபத்திரிக்
கிக் கொண்டு போயாச்சே...பெற
கென்னு...சரி...எல்லாரு லயத்துக்குப்
போங்க..... இங்கினக்கி கூட்டோ
கூடாம...”²

அங்கே இன்னும் உணர்வு வராத
அம்மாசியை வார்ட்டுக்குக் கொண்டு
செல்கின்றனர்.

எல்டேட் லொறி கம்பளி எல்லாம்
இரத்தத்தில் தொப்பையாகிக் கிடக்
கின்றது.

டாக்டர் வார்ட்டுக்குள் போய்
விட்டு, சிறிது நேரத்தில் தலைகுளிந்த
படி வருகிறார்.

“கங்காணி டீ...லேட்...இரத்தம்
மிச்சோ விரயமாயிடுச்சி.....இப்போ
கொஞ்சோ முந்திதா உயிர் போய்ச்
ருக்கு...”

கங்காணியினதும் மற்றையோரின
தும் கண்கள் நிறைகின்றன, இதயம்
வேகமாகத் துடிக்கின்றது.

“என்னுப்பா இது.....இவ்வளவு
நேரோ நம்மளோடு ஒன்றை மலை
யில் கவ்வாத்து வெட்டினவே
அதுக்குள் பொசுக்குன்னு போயிட
தானே...”

விம்மலோடு அமைதியாக உயிரற்ற
அம்மாசியை மீண்டும் ஸாறு
யில் ஏற்றிக்கொண்டு தோட்டத்தை
நோக்கி விரைகின்றனர்.

அதற்குள் விசயம் தோட்டத்திற்கு
வந்துவிட்டது.

“எங்க ராசாவே...எங்கள் உட்டுட
டுட்டு நீங்கமட்டும் போயிட்டிகளே
கதிராமத்தானே ஒண்ட கண்ணுதா
அவிஞ்சிபோச்சா...எங்க ராசாவே
எங்க ராசாவே...”

வயிற்றிலும் மார்பிலும் அடித்துக்
கொண்டு அமராவதி லயத்து வாச
வில் புரண்டு புரண்டு அழுகிறுள்,
பிள்ளைக்கூக்கிடக்கொண்.

“ஏய் புள்ள வயித்த போட்டு இப்
படி அடிச்சிகிட்டு அதுக்குள் ஒரு
சீவனிருக்கில்லை”

அவளின்ப் கைகளை பிடித்து அமத்து
கின்றனர் ஒரு சிலர்.

“அப்பன் தின்னி...பொறக்குறதுக்
குள்ள... அது எதுக்கு...நாதா இனி
எதுக்கு...கடவுளே அவர எடுத்து
போல எங்களையு எடுத்துக்...நாம
இனி எப்பிடி இங்க வாழுறது...எங்க
ராசாவே எங்கள் தனிய தவிக்க
விட்டு நீங்கமட்டும் போயிட்டிகளே
ஜேயோ...அப்பா...ஜேயோ அப்பாரு...”

அமராவதியை யாராலும் அடக்க
முடியவில்லை சிலர் அமராவதியைக்
கட்டிக்கொண்டு ஒப்பாரி வைத்து
அழுகின்றனர்.

எல்லோரின் கண்களும் கலங்கித்
துடிக்கின்றன.

தூரத்தே ‘பழைய மலை’ கவ்வாத்து
வெட்டி ‘பட்ட மலையாய்’ குனிய
முற்றுக் கிடக்கிறது. அது தற்காலிக
மானதுதான். இன்னும் சிலநாட்களில்
பசுமை. புதுகிளைகளோடு அவை மீன்டும்
பசுமை பெற்றுச் சிரிக்கத்தான்
போகிறது. ஆனால் அந்த கவ்வாத்
திற்கரக தன்னை - தன் வாழ்வையே
கவ்வாத்தாக்கிக் கொண்டு போய்
விட்ட அம்மாசியை நம்பிக்கொண்டிருந்த
அமராவதி—அவள் பிள்ளை
களின் வாழ்வு...? அவர்கள் வாழ்வில்
பசுமை.....?

கண்ணீராய் மாறிவிடு

நெய்தல் நம்பி

புல்லின் இதழ்களிலே
மூத்திருக்கும் பனித்துளியே — என்
கண்ணீரின் இயைகளுக்குள்
வந்து குடியேறு.
கதிரவனின் கரம்பட்டு
கரைகின்ற வாழ்வைவிட
கரம்தேய உழைப்பவர்கள்
கண்ணீராய் வாழ்வது மேல்.

நாங்கள் மலைநாட்டு மக்கள்

மு. பொன்னம்பலம்

மலை நாட்டவர்கள் நாங்கள்
மலைநாட்டு மக்கள் நாங்கள்
கோப்பிக்கும், தேயிலைக்கும், றபருக்கும்
இங்கு எவ்வளவு வயது
ஆகிறதோ, அவ்வளவு வயதாகிறதாம்
எங்களுக்கும் !
தேயிலையையும் றபரையும் இங்கு விதைத்த
வெள்ளைக்காரன், எங்களையும்கூட விதைத்தான் !
நாங்கள் விதைக்கப்பட்டது வளர்வதற்காகவல்ல —
உரமாக உறிஞ்சப்படுவதற்காக !
அட்டைகள் எங்கள் இருத்தத்தை உறிஞ்சின;
மனித அட்டைகளோ, இருத்தத்தோடு எங்கள்
உடல் உயிர் பொருள் உரிமை அளித்தையுமே
உறிஞ்சின !
அதனால் நாங்கள் மனிதர்களால்ல.
றபர் மரம் உதவாதபோது வெட்டி வீழ்த்தப்படுகிறது.
நாங்களும் அப்படியே.
ஆனால் ஒரு வித்தியாசம்.
விளைச்சல் உள்ளவரையும் மரங்கள்
போசிக்கப்படுகின்றன பாதுகாக்கப்படுகின்றன
நாங்களோ விளைச்சலைத் தரும்போதும்
நாங்களாய்ப் பேய்களாய் லயங்களில்
அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறோம் - தடுப்புப் பண்ணைகளில்
தவித்த யூதர்களைப்போல !
அதனால் நாங்கள் மரங்களும் அல்ல.
இப்போ —
எம்மை உறிஞ்சியவர் சொல்கிறார்கள் :
எங்கள் உழைப்பென்பது நாட்டுக்கு இழப்பாம் !
எங்கள் விளைச்சல்காலம் முடிந்து விட்டதாம் !
நாங்கள் தேங்காய்ச் சொட்டுக்கும் மாக்கும்
வந்தவர்களாம் !
எங்களை இங்கிருந்து விரட்டுவதாலேயே
நாடு உருப்புமோம் !
காரணம் —
சிதோஷன நிலைக்கேற்ப பயிரிடப்படும்
மரங்களைப் போலவே
நாங்கள் இங்கு பயிரிடப்பட்டோம்.
இப்போ, எங்களுக்குச் சார்பாக வீசிய பருவக் காற்று
மாறி வீசுகிறது.
அதனால் நாங்கள் பிடிந்த ஏறிப்படவேண்டிய
களைகளாம் !
எங்களைக் காப்பாற்ற யாருமில்லையா ?
எங்களைக் காப்பாற்ற நாங்கள் உருவாக்கிய
காங்கிரஸ் கூடாரங்கள் —
எங்களை மேய்த்து, எங்கள் பச்சைகளை விற்று
வியாபாரம் நடத்திற்று.
அந்தக் கூடாரங்கள் இருப்பது
எங்களைக் காப்பாற்றவல்ல, எங்களை மேய்ப்பதற்காக !

இப்போ செங்கொடிக் கூடாரங்கள் வேறு சேர்ந்துள்ளன !
இருந்தும் என்ன ?
நாங்கள் இப்போ நாடற்றவர்கள் !
நாங்கள் அங்குமில்லை, இங்குமில்லை !
நடுக் கடலில் வைத்து ‘பொஸ்டன் தேநீர் விருந்து’
ஆட்படுகிறோம் !
அதற்காக நாம் பயந்துவிடவில்லை !
மாருக, எங்கள் உடலில் புதுயுக முச்சேறுகிறது !
'பொஸ்டன் தேநீர் விருந்து' புது விடுதலை ஒன்றை
உருவாக்கிறது .
நாங்கள் உருவாக்கப்போவது எதையோ ?
நாங்கள் உருவாக்கப் போவதெல்லாம் :
தேயிலைத் தோட்டத்தோடும் றபர் தோட்டத்தோடும்
எங்கள் வயதை அளக்க முயலும்
அறியாமைச் சட்டங்களைத் தகர்க்கும் சட்டங்களை !
நாங்கள் உருவாக்கப் போவதெல்லாம் :
சாதி, இனம், சமயம், வர்க்கம் எங்கின்ற
சிதோஷன நிலைகளால் பாதிக்கப்படாத
புதுமனித பூமியை !
நாங்கள் பிரபஞ்சப் பிரஜைகள் !
மனித குலத்தின் வம்சா வழிகள் !
அதனால் —
குறிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டுக்குள் அடங்காத
எந்தாட்டுக்குமுரிய எழுச்சிகள் நாங்கள் !
நாங்கள் ‘பனியக் கணக்கி’ விருந்து
'மேல் கணக்கு'க்குப் பாயப் போகிறோம்
கொல்லி மலையிலிருந்து நீல மலைக்குத்
தாவப் போகிறோம் !
ஆனால் அதை அறியாத இவர்கள் —
'பனியக் கணக்கி'னதும் கொல்லி மலையினதும்
சட்டங்களையும் குணங்களையும் கொண்டுதான்
இன்னும் எங்களை அளக்கப் பார்க்கிறார்கள் !
இவர்களது இந்தக் குணங்கள் —
பனியக் கணக்கு மனங்களுக்குரியவை.
அதனால் இவர்கள் எங்களை விளங்கவில்லை.
நாங்கள் நகக்கப்பட்டும் தாழ்த்தப்பட்டும்
மறைக்கப்பட்டும் கிடந்தபோதும்
புதுயுக மலையேறிகள் என்பதை இவர்கள் உணரவில்லை!
நாங்கள் எடுக்கும் பால் ஞானப்பால் !
எங்கள் கைகள் பறிப்பவை ஞானக் கொழுந்துகள் !
அவற்றால் இவர் காணும் சாதி, மதம், இனம், வர்க்கம்
எல்லாம் எரியுட்பப்பட போகின்றன !
ஏனெனில்—
உயர் மனித விடுதலைக்காய் நிற்கின்றோம் நாங்கள் !
காரணம் —
நாங்கள் மலைநாட்டு மக்கள் !
உயர் மலையின மனிகள் !

1 ருண்டு திரண்டிருந்த கைகால்களுடன், 'மொழு மொழு' வென்று, அந்தக் குழந்தை உண்மையிலேயே மிகமிக அழகாய்த்தானிருந்தது. அந்த 'ஸ்ராங்மீ' பஸ்லின் எதிர்ப்புற வரிசையிலிருந்த தாயின் மடியிலிருந்து, இவனைப் பார்த்த போதெல்லாம் அது சிரித்தது. அதை வாங்கி அணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசை.

'பாவி, ஷியாமா!' - எங்கோ கிரிபத்கொடையிலிருக்கிற அவளைத் தேடி, அவள் குரல்வளையைக் கடித்துக் குதறவேண்டுமென்கிற தவிப்பு. அவள் பார்த்த சினிமா ஒன்றில், தன் வாழ்வை அலங்கோலமாக்கிய ஒருவனை, கதாநாயகி இப்படித்தான் கடித்துக் கொள்கிறார். பத்திரகாளிபோல் அவள் நின்ற கோலம் இவன் முன் விரிகிறது ...

ஷியாமாவை - ஆயிரந் தடவைகள் அவன் கண்டிருக்கிறாரேன், அவள் கட்டிலில் மலர்ந்திருக்கிற கோலம் - அப்படியே அந்தத் தோகை மயிர் பரந்து மெத்தையாய்க் கிடக்க, அதன் மேல் ஷியாமா - (ஷியாமா கூட, இந்தக் குழந்தையின் வாகுதான் - பெரிதாய்) மெல்லிய கவுன் முடியும் மூடாமலுமிருக்க, இவனை இழுத்துப் பிணைக்கிற பார்வையை வீசிக்கிடக்கிற அந்தக் கோலத்தில் - அவள் மேல் தாவி, அந்தக் குரல்வளைய 'நறுக்கென்று கடிக்கிற ஆவேசம் ...

பஸ் நிற்கிறது - பம்பலப்பிடிட்டி சந்தி.

அவன் இறங்கி நடந்தான். (குழந்தை இனி யாரைப் பார்த்து சிரிக்கும்?)

'அந்தக் குழந்தைபோல் எங்களுக்குந்தான் பிறக்கும் - லவிதாவின் நிறமும், என் முகமுமாய்... அது, இந்தக் குழந்தைகளையெல்லாந் தூக்கியடித்துவிடாதோ' - என்றே பிறக்கப் போகிற அந்தப் புது உயிரைக் கொஞ்ச, இப்போதே உணர்வினைச் சேமித்துக்கொள்கிற வழக்கம். மழுவையைக் காண்கிற போதெல்லாம், இனிய எதிர்பார்ப்புக்களைப் பழக்கப் படுத்திக் கொள்கிற சுபாவம்.

'எல்லாம் போச்சதா?' - இழுப்பில், இயலாமையில் ஆளைக் கொல்வதாய் எழுந்த கவலை.

அவன் துவண்டான்.

'கவலை வேண்டாம்; அதிற் பயனில்லை. திரும்பிக்கொள்' - உள்ள ணர்வு.

அவன் முயன்று,

Positive Auto Suggestion —

'நான் சரியாகிவிடுவேன். எனக்கொண்றுமில்லை. நான் முன்னேறுவேனே!' - ஜபித்துக்கொண்டு நடந்தான்.

"அதுதா' என்று என்ன நிச்சயம்? 'அது' வாகவேதானிருந்தாலும் என்ன, செத்தா போவேன்?"

2

டொக்டர் வரச் சொன்னது, நாளைக்கு. தீர்ப்புக்காகக் காத்திருக்கும் கைதியின் நிலை. இன்று திங்கள்.

'லவிதா பார்த்திருப்பாளே!' - சனிக்கிழமையும் போகவில்லை.

'என்ன முகத்துடன் போய் ப்பார்ப்பது?' - உன்னை நான் அனுகவா? உன்னையும் மாசு படுத்தி, நோய்க்கு....

ஐயோ, வேண்டாம்!

'லவிதா - என் லவிதா!' உலகின் அழகெல்லாம் உருவாகி வந்தவள்.

அவளையும் இழுந்த - கிடைத்தும் அனுக முடியாத நிலையென்கிற தவிப்பு.

ஓ! அது பயங்கரமானது.

உயிரே போன லும் பாதகமில்லை?... இல்லை; நான் சரியாகிவிடுவேன். இது, 'சிம்பிள்'. எனக்கொண்றுமில்லை....'

என்றாலும், லவிதாவிடம் போக முயலவில்லை; முடியாது.

3

தோசைக் கடைக்கான நேரம்.

அலைந்த களைப்பு பாதி, கவலைக்களைப்புப் பாதியாக நுழைந்தபோது, கடதாசியில் ஈரக் கையைத் துடைத்தபடி, சிவராசா வந்தான்.

‘இன்று இவன் என்னிலும் பெரியவன்?’

எப்பொழுதும், சிவராசாவை—ஏன், எந்த நண்பனையுமே—சந்திக்கையில். ‘ஹி ரோ’வாக நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பீடு நடைபோடும் உசார்—

அந்த ஆளுமை—

இன்று போயிற்று?

‘சிவராசா, நீ பெரியவனுகிலிட்டாய்! சொர்க்கத்திற்கு ஏற்போய்த் தடுக்கிப் பாதாளத்தில் வீழ்ந்ததால், எப்போதுமே பூமியில் நிற்கும் உன்னிலும் தாழ்வாகப் போய்விட்டேன்!’

சிவராசா, நல்லவனேதான், வழைபோல் பேசினான். (அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்? எது தெரியும்? —யாருக்குத்தான் தெரியும்?) எதே தோ பேசிவிட்டு நடந்தான்.

‘என் துணிவு—அந்த ‘ஹி ரோத் தனம்’—இதுவேதான் என் எதிரியாயிற்றே? சிவராசா ஆட்களைப்போல் ‘பேசாமல்’ இருந்திருந்தால் அபாயங்களேயில்லை! ‘ஹி ரோத் தனம்’ எப்போதுமே—எதிலுமே—ஆபத்துத்தான்?’

‘கோழைப் பயலுகள்!’

முப்பது வயதுக்குக் கிட்டியும், ஒருத்தி கிடைக்காத அந்தரத்தில், மனம் முறுக்கித் திரிந்து, வக்கரித்துப் போன ஒரு ‘செக்ஸ்’ தன்மை—தனிப்பார்வை!

எட்டி நின்று பார்ப்பதிலும், பார்த்ததை மீண்டும் பேசுவதிலுமே ‘ஒக்ஸம்’ கான்கிற பரிணமம்! — தவிப்பு. ஏக்கம், பெருமுச்சக்களின் தொகுதிகள்!

பஸ்ஸிலும், ரயிலிலும் (இன்னும் எங்கெங்கோவெல்லாம்) பறக்கிற பட்டுப் பூச்சிகளை இவன் கைப்பற்றுகிற சாகலம்—அந்தத் ‘தொழில் நுட்பம்’—இவர்களுக்குத் தருகிற பொருமை சொல்லி மாளாது!

4

(சாப்பிட்டு விட்டுத் திரும்பியாயிற்று.)

கொழும்பிற்கு வந்த புதிதில்— ஆரேழு வருடங்களுக்கு முன்—படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில்—அவனும், இதே மாதிரி ‘நல்ல பிள்ளை’ யாயிருந்தான். — அப்படியிருந்தாக வேண்டியிருந்த வயது. இந்த ‘நொக்—அவட்’ ‘ரெக்னிக்’ குகள் கைவந்திராத பருவம்.

‘எப்படி, எந்தக் கோணத்தில், எந்தமாதிரி, ஒரு ‘தட்டு’, எதிராளியை விழுத்தும்’ என்கிற இப்போதைய அறிவு வந்திராத நேரமது. எந்தப் ‘பிடிபாடு’மே இல்லாமல் இப்போது ராஜநடை போட்டாலும், அன்றெருநாள் செய்யாத ஒரு பிழைக்காகக் கூற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டு..

அவன் தண்டிக்கப்படவில்லை தான்.

ஆனால், இழக்கவேண்டி வந்தது? ஒரு, ஞாயிற்றுக்கிழமை.

இவன் பஸ்ஸில் போய்க்கொண்டிருந்தான். பக்கத்து ‘ஸீற்’றில் அவன்—அந்தக் காலத்தில் இவனால் ‘படு ஸீற்யஸ்’ஸாகப் பிரேமிக்கப்பட்டவள்—இவன் வாடகைக்குக் குடியிருந்த அறையின் பக்கத்து ஸீட்டுக் காரி. அவன் அன்பிற்காக இவன் தவம் நோற்ற காலம்... அவன் மனதிலும், காதல் மொக்கு விட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை, இவன் உணர ஆரம்பிக்கிற காலங்களில் ஒரு நாள் தான், அது; அந்த ஞாயிறு.

ஓடும் பஸ்ஸில் தெருக் கரையைப் பார்க்கிற சாட்டில் பார்வைகளை மோதலிடுகிற ஜாலங்கள்.

இருந்தாற் போல ஒருத்தி—இவனிருந்த ‘ஸீற்’றின் முன்னாலிருந்த வள்—முப்பது வயதிறுக் கலாம்—‘அவன் போன்றேரை ஒதுக்கவேண்டும்’ என்று இயல்பாகவே படிந்த சுபாவம் இனங்காட்டும் வகையினள்—சீறி எழுந்தாள். திரும்பி இவனைப் பார்த்து, இவனுக்குப் புரியாத சிங்களத்தில், ‘காச்சமூச்’ சென்று கத்தி ஓய்ந்தாள். பஸ்ஸில் எல்லோர்கள்களும் தன்மேல் மேய்கிற உணர்ச்சியால், எங்காவது ஒளித்து சுருங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற தவிப்பு. ‘என்ன செய்தோ’மென்பதே புரியாத சூழப்பம். மற்றவள்—இவன் மான

ஸீக்க காதலி—இந்தக் கூப்பாட்டைக் கேட்டு, முகங்கறுத்து, உலகின் வெறுப்பையெல்லாந் திரட்டி இவன் மேல் கக்குவதான் ஒரு பார்வையுடன் முகத்தைத் திருப்பியபோது தான், (அவனுக்குச் சிங்களம் புரியும்) ‘ஏதோ பெரிய பிழை’ என்பது புரிந்தது.

பக்கத்திலிருந்தவரை,

‘‘என் இந்த மனுசி கத்துது?’’—எனக் குழம்பிய குரவில், ஆங்கிலத்தில் கேட்டபோது;

‘‘நீங்க தன்னேட முதுகைச் சொரண்டுதாம்’’ என்று கொச்சைத் தமிழில் பரிதாபத்துடன் சொன்னார்.

அவன் திகைத்தான்.

“நானு?”

அந்த மனிதரின் அருகில்,—இவனுக்கும் அவருக்குமிடையில்—நின்று, முன் ‘ஸீற்’ கம்பியைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்ற குழந்தை இப்போது அவர் மடிமேல் ஏறியிருந்தது.....

அவ்வளவுதான்!

அவன் மானஸீகக் காதலி (என்ன தான் மானஸீகமானாலும், எவ்வளவு தீவிரமாய்க் காதலி த்தான்!) ஒதுங்கி.....

இவனும் சுருண்டு....

அந்த இழப்பில் விளைந்த ஆத்திரத்தில், இந்தப் போலி உலகையே பழிவாங்கவேண்டுமென்ற வக்கிரத்துடன்.

‘தட்டுவது’ எப்படி என்பதையே, ஒரு கலையாகப் பயின்று, (ஏகலைவன், இவன்) பழகி, இன்று ‘சக்கரவர்த்தி’யாகி.....

ஓ! ரீட்டா, கேட்டாளே ஒரு நாள்; ‘உங்களுக்கு இன்னெஞ்சு பேர் ‘சக்கரவர்த்தி’யாமே?’—பாவி, பாரோ ‘அண்டி’யிருக்கிறஞ்! —நல்ல காலம் ரீட்டா ‘என்ன சக்கரவர்த்தி?’ என்பதைக் கேட்கவில்லை!)

எல்லாம் அலுத்து (-எல்லாமே; ஒரு ருசிதான்!) ‘எல்லாமே ஒன்று

தான்' என்கிற துறவு நிலை சித்தித் தது. அந்த அஞ்சூத வாசத்தில் ஓராண்டும், பிறகு உத்தியோகமான புதிதில் 'வாழ்க்கையை அமைதியாக அமைத்தாக வேண்டும்' என்கிற முடிவில் — ஸ. தாவைக் கண்டதால் பற்றிய நெருப்பில் - அவன் மாறி, ஒரு அமைதியான — லட்சிய? — வாழ்வை வாழ்ந்த போதுதான் —

'பாவி, வீயாமா!.....'

சினிமா நடிகையாம்—புதுமுகம்! (உண்மைதான், 'பழையமுக' மென்றால், இவ்வளவு புதிதாக இராது) கவர்ச்சியின் இலக்கணம்! SEX BOMB!

'எப்படி, என்னில் விழுந்தாள்?' என்கிற வியப்பு இவனுக்கு மாறுவதற்கு முன்பே, அவள் இவனுக்குப் பழையவளாகி விட்ட நிகழ்வுகள்!

அதன் விளைவு தானே?

முந்தநாள் SYMPTOMS.....!

'மூதேவி! 'என்னை நம்புங்கள் — வண்டுதா மலர் நான்' என்றாலே!

படுக்கும்போது, மணி பதினேன்று.

'நாளைக்கு முடிவு என்னுக்கோ?' தூக்கம் வருவதாவது!

'கடவுளே இந்தமுறை — இந்த முறை மட்டும் — காப்பாற்றி விடு. இனிமேல் அந்தப் பக்கம் நினைக்கவே மாட்டேன்.' — மனதினுள் நேர்ந்து கொண்டான்.

'லலிதா—என் லலிதா..... உனக்குத் துரோகம் நினைத்த எனக்கு இது வேண்டும்.' — தன்னையே சபிக்கிற கோபம். அவனுல் தாங்க முடிய வில்லை.

'லலிதா..... என் லலிதா.....! முன்கிண்ணன். கண்ணுள் அந்த 'லக்டோஜன்' குழந்தையும் லலிதா மும் வலம் வந்தார்கள்.....'

மனமே நொறுங்குகிறமாதிரி வலி.

'விருட்டென்று எழுந்தான் விளக்கைப் போட்டு விட்டு — 'SYMPTOMS தெரிகிறதா?' இழவு!

தெரிகிறது போலவும், தெரியாதது போலவும்.....!

5

நண்பன், 'மெடிக்கோ'வானது தான் எவ்வளவு வசதி? ராஜா, நேரேயே உள்ளே போனான்,

'உட்காருங்கள்' என்றால் பொக்டர் இவனைப் பார்த்து. 'தாங்க யு.....'— உட்கார்ந்தான்.

'உங்களுடைய 'நிப்போர்ட்' வந்துவிட்டது. உங்களுக்கு எதுவுமே இல்லை— வீண் பீதிதான்.....' என்ற பொக்டர், ராஜாவைப் பார்த்து சொன்னார்:

'ராஜா, உங்களுக்கு நான் நேற்றே சொன்னேனில்லையா? — உங்கள் நன்பருடைய திருப்திக்காத் தான் ஒருக்கால் 'பெல்ஸ்' பண்ணச் சொன்னேன்.....'

ராஜா, சிரித்தான். "சரியாடா...?"

'தாங்க யு பொக்டர்..... தாங்க யு வெரிமச்.....' உலகத்தில் இவன் தான் இப்போ பெரியவன், ஒரு பொக்கிழுத்து அதிபதி, சர்வ வல்லமை மிக்கவன்.....!

பழம் விழுந்த மணல்

கல்முனைப் பூபால்

சாவீட்டின் கேற்றடியில்
தார்஗்ரேட்டு ஒரத்தில்
கூடியிருந்த இளைஞர் குழாத்தோடு
நான்
கதைத்து நிற்கின்றேன்.

ஆள் ஒருவர் வந்தால்
அடிக்கும் பறை ஒலிகள்
காதைக் கிழித்துக் கணக்க இரைகிறது!

உள்ளே.....

செத்த சடலத்தை திண்ணையிலோர் கட்டிலினில்
வைத்துள்ளார்;
விளக்குகளும் வரிசையாய் ஏரிகிறது!

செத்துப்போய் விட்ட சின்னையா என்பவரின்
புத்திரியும்—அங்கு புமங்கிவந்த பெண்டுகளும்
கண்ணிலே நீர்க்கிய...கலங்கி அழுகின்றார்.
கூரையிலே மூன்று குடம்—சேலை தொங்குகிறது

பாடை,
வெள்ளை 'ரிகுப் பேப்பர்' சோடித்து
தார்஗்ரேட்டின் ஒரம் தனியாய் இருக்கிறது!

'என்மாமன் ஓய்!... இதில் எவ்வளவுதான் போன்றும்
முன்னின்று சிலவழிக்க பின்னிறக மாட்டன்'
என்று—அந்தப்
பொன்னன் குடிவெறியில் புலம்பித் திரிகின்றன.

வண்ணக்கு மாரும் வந்து அராளிப் படுகின்றார்.
எல்லோர்க்கும் நல்ல சுப்பா
ஏகாலி

வெள்ளை விரித்துவிட்டான்.
சவம் வெளிக்கிடத்தான் ஆயத்தம்

'தொம் தொம்' எனவே பறைமுழக்கம் எழுகிறது!
காதைக் கிழிக்க வெடிகள் ஒலிக்கிறது.

சாவீட்டின் முன்னே
தார்஗்ரேட்டு ஒரத்தில்
கூடியிருந்த இளைஞர் குழாத்தோடு
நான் கலந்து நிற்கின்றேன்!

மன்னில் முலைக்கும் ஓரு வால்நடசத்திரம்

சண்முகம் சிவலிங்கம்

இளையரே,
நீங்கள் எங்கே போகிறீர்?

காலி வீதி முழுவதும்,
உங்களின் ஆயிரமாயிரம் முகங்களைக் காண்கிறோம்.

கண்டிப் புறத்திலும்,
யாழ்ப்பாணத்திலும்
உங்கள் தலைகள் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும்,
செல்லும் நீண்ட திசைகளைக் காண்கிறோம்.

பேரா தெனியா
கட்டுப் பெத்த
புறக் கோட்டை
போபஸ் ஒழுங்கை
பஸ் நிறுத்தங்கள்
ரயில் நிலையங்கள்
பண்டார நாயக்க விமான நிலையம்
கூட்டுத் தாபனக் குறுக்கு மூலைகள்
எங்கும்,
நீங்கள், - ஓர் இராட்ச உடலில்
சொட்டும் குருதியில் துளிர்த்த கணங்களாய்,
வந்து தோன்றி வளர்வதைக் காண்கிறோம்.

இளையரே,
நீங்கள் எங்கே போகிறீர்?

பாண்டிருப்பிலும் உங்களைப் பார்க்கி ரேறும்.
கோயிலடியின் கிணற்றுக் கொட்டிலே,
கவடா வீட்டின் செங்கற் கட்டிலே
தலைமயிர் குழம்பித்
தடைகள் முறுகித்
தெரியும் உங்களைத் தினமும் பார்க்கிறோம்,
மட்டக் களப்பு பஸ்சில் செல்லகையில்
ஊர் ஊர் தோறும்,
ரேட்டுக் கரையில்,
எங்கும்,
நீங்கள், - ஓர் இராட்ச உடலில்
சொட்டும் குருதியில் துளிர்த்த கணங்களாய்,
உற்பத்தி யாகி உள்ளதைக் காண்கிறோம்.

'மக்கள் எழுச்சி' என்னு மோர்
வால் நடசத்திரத்தை நாங்கள் வானிலே,
காத்து நிற்கையில்,
எங்கள் காலிடை வளர்ந்த உங்களை
மறந்தே போயினோம்.

மக்கள் எழுத வரையில்,
எந்த நடசத்திரமும் நமக்கிஸ்லை என்பதால்
ஒவ்வொர் இரவும்,
ஒவ்வொர் சாமமும்,
முப்பது வருஷமாய் முழித்திருக்கின்றோம்

இரவின் குளிரை இதமாய் கடக்க
முடும் இமைக்கு முட்டுகள் நல்க,
நாங்கள் பலப்பல யுக்திகள் செய்தோம்.

தண்ணீல் முட்டினேம்;
சமையல்கள் செய்தோம்;
கோப்பி போட்டோம்;
கூத்துகள் ஆடிப் பாட்டும் பாடினேம்.
எனினும்,
அந்த—வால் நட்சத்திரம் வரவே இல்லை.

காரணம் என்ன?—
திரும்பிப் பார்க்கிறோம்.
“வால் நட்சத்திரம் வானில் வரும்” எனக்
சொன்னவர் எங்கே?
திரும்பிப் பார்க்கிறோம்.

அவர்களோ—
செஸ் ஆடுகின்றார்கள்.
வொனி ஃபிள்ஷிரும், ஸப்பாட்ஸ்கியும்
பின்னால் நின்று பிச்சை இரக்க,
அவர்கள் ஒரு செஸ் ஆடுகின்றார்கள்

பாவம்;
இன்று அவர் பழுத்த கிழவர்கள்.
மண்டை யோடு வழுக்கை யாயினார்.
வழுக்கை விழாத மற்றவர்களும்
நரைத்துப் போயுளார்.
நாட்பட, நாட்பட
அறலை பெயர்ந்து,
ஆட்டமே கதியென மயங்கி விட்டார்கள்.

“வால்நட்சத்திரம்,
எங்கே?” என்று அவரை இறுதியில் கேட்டோம்.

“வந்து போனதே வானத்தில் நேற்று” என
கறுப்பும் வெள்ளையுமான அக்காய்களை
நகர்த்திச் சொன்னார்.....
நாங்கள் கசந்து வெளியிலே வந்தோம்,
வெளியில் வந்ததும்,

—“வானத்தை விட்டு,
இம—மண்ணில் நாம் ஓர்
நட்சத்திரத்தை நடுவோம் வாரீர்”—

எனும் குரல் கேட்டுத்
திரும்பிப் பார்க்கிறோம்.

காலி விதியில்,
கண்டிப் புறத்தில்
பாண்டிருப்பில்,
யாழிப்பானத்தில்
புறக்கோட்டையில்,
போபஸ் ஒழுங்கையில்,
கூட்டுத் தாபனக் குறுக்கு மூலையில்
மட்டக்களப்பு பஸ் செலும் பாதையில்
ஊர் ஊராய்,
கூட்டங் கூட்டமாய்,
எங்கும்,
நீங்கள்,— ஓர் இராட்ச உடலில்
சொட்டும் குருதியில் துளிர்த்த கணங்களாய்,
உற்பத்தி யாகி ஊர்வலம் ஆயினீர்.

ஓமோம்,
நாங்கள் இப்போது உணர்கிறோம்.
நாங்கள், வானில் ஓர் நட்சத்திரத்தைக்
காத்து நிற்கையில்,
எங்கள் காலிடை வளர்ந்த உங்களை
மறந்தே போயினேம்.

நீங்களோ,
எம்மிலும் நிறைய உழன்றதால்
வானத்தை விட்டு,
இம—மண்ணிடை அந்த
நட்சத்திரத்தை நாட்டத் துணிந்ததோ?
எங்கே போகிறீர்? ஓ! என் இலைஞரே,
எங்கே போகிறீர்?,?
எங்கே போகிறீர்?

விளம்பரம் செய்யாமல் வியாபாரம் செய்வது, இருட்டில் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துக் கண்ணடிக்கிறமாதிரித்தான். என்ன செய்கிறீர்களென்று உங்களுக் குத்தான் தெரியும். வேறு எவருக்கும் தெரியாது.

ஃபில் ஹரிஸ்

தேவைகளின் நிமித்தம்...

தேவி

நள்ளிரவிலே பீட்டர் கடலுக்குப் போக ஆயத்தமானான். தொளிலே வலையைத் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டான். பந்த விளக்குகளை கொளுத்தி தூண்டிவிட்டான். தலையில் கட்டிக் கொண்ட—அழுக்கடைந்த முண்டா கக்குள் பீடிகளை, நெருப்புப்பெட்டி யை இடுக்கிக்கொண்டு மலையியை நோக்கினான். அவள் சோற்றுப்பட்ட ஷடையைக் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்து அவனிடம் நீட்டினான்.

“மைக்கேலுக்கு காய்ச்சல் விடேல் வஸ் அவன் ஈச்சட்டும். விடிஞ்சாப் பில் தொல்தரிட்ட காட்டினு நல்லம் எலா? நீங்க போயிட்டு வாங்கே கா” —அவள் சொன்னவைகளைக் கூர்ந்து கேட்ட அவன் மகனைப் பார்த்தான். “புதுக் களிசாம் ஒனும், கொப்பி ஒனும் எண்டு கரைச்சல் கொடுத்துக்கொண்டு ஈந்தவன் எலா என்னைப்போல கடலுக்கு அவனையும் அனுப்பிச்ச மாட்டன் என்டன் அவன் கேக்காம நேத்து வந்தான். குஞர் காத்து சிறுக்கனுக்கு புடிக்கேல்ல” —நினைப்பில் ஊறிப்போன பீட்டர் மகனை நெருங்கி வந்து, பந்த விளக்குகளை நிலத்தில் வைத்துவிட்டு முதுகில் அழுத்தும் வலையோடு குனிந்து தொட்டுப் பார்த்தான்.

எந்நாளும் வெறும் நிலத்தில் பாயோ, தலைகணியோ இல்லாமல் நித்திரை கொள்ளும் மைக்கேல் இப்

போது ஒரு சின்ன கிழிந்த துண்டுப் பாயில் தாயின் கம்பாயச் சேலை ஒன்றின் சூட்டில் சுருண்டு கிடந்தான். மற்ற நாண்கு பின்னை களும் கிடைத்த இடத்தில் சுகம் கண்டு நித்திரை கொண்டிருந்தன. பீட்டர் அவர்களைக் கால்களாலே சரியாக்கிவிட்டான். தன் கனத்த சரீரத்தையும் தலையையும் குறுக்கிக் குனிந்து குடிசையின் வாசலால் வெளியேறினான். திரும்பி மனைவியைப் பார்த்து, “நோனி... கதவ சாத்திக்கோ...” என்றவாறே இருளில் நடந்தான். “காலம்பரக்கி நான் வரச்சலும் ஈச்சாமல் நீங்களே வித்துப்போட்டு வாங்க” —செல்கின்ற கணவனுக்குப் பின்னால் நின்று சொல்லி அனுப்புகிறார்கள் நோனி.

பலகைக் கதவை மெதுவாகத் தூக்கி மூடிவிட்டு-ஏனெனில் பலமாக மூடினால் அது நிலையை விட்டு கழிந்று கையுடன் வந்துவிடும்— வந்து மைக்கேலின் பக்கத்தில் அமர்ந்தாள். அவன் நெற்றிப் பரப்பில் தீண்டிய அவள் கைகளும் சுட்டன. “சோமல் மாதாவே என்னமாதிரி கொதிச்சிய...” —அவள் எழுந்து பரபரவென் சில சள்ளிகளைப் போட்டு அடுப்புப் பற்றவைத்து கோப்பி தயாரித்தாள். படலை இடுக்கில் ஞாபகமாக வைத்திருந்த டிஸ்பிரினை எடுத்துக்கொண்டு மகனிடம் வந்தான்.

“மைக்கேல் கோப்பி குடிச்சிய துக்கு எழும்புவே...” —அவள் குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுக் கணவிழித் தாங்மைக்கேல். அவன் கால்களும், கைகளும் நடுங்கின. அவள், அவன் கால்களைத் தொட்டாள் அவை ஜில் விட்டுக்கிடந்தன.

“அம்மோவ் எனக்கு புதுக்களிசாம் ஒனும். அடிச்சாதியேன், எனக்கு அடிச்சாத... ஒனும்... ஒனும்...” கனவுகண்டு எழுந்தவன்போல் கண்களைப் பெரிதாக விழித்துக்கொண்டு குழறி னான். பகல், தான் அவனுக்கு அடித் ததை இப்போது நினைத்துக்கொண்டு குழறுகிறுன் என்று நோனி என்னினான். மீண்டும் சுருண்டு படுத்தவன் அடுத்தகணம் எழும்பிக்கொண்டு குழறத் தொடங்கினான். அவள் கையில் இருந்த கோப்பிக் கோப்பை நிலத்தில் உருண்டது.

“ஜேயோ... எண்ட புள்ளையைப் பாருங் கோவே... சோமல் மாதாவே...” மகனை இரண்டு கைகளிலும் ஏந்திக் கொண்டு முற்றத்தில் வந்து நின்று கதறினால் அவள். அவள் அடிவயிற்றில் இருந்து பீறிட்ட சோகக் குரல் அண்டை அயலவர்களை யெல்லாம் உசப்பிவிட்டது.

“நோனியோவ் என்ன செய்ய நடி...” —ரேஷவின், அவளின் கைகளிலிருந்த மைக்கேலை வாங்கிக்கொண்டு

தன் வீட்டுக்குள் ஓடினான். “சித்தார்த்த தைலம் இருக்காடி...ம் சுறுப்பணத்தில் கொண்டா...” என்றான் ரேஷனின். நோனி திரும்பித் தன் வீட்டுக்கு ஓடினான், அதற்குள் மற்றெருத்தி உப்பு நீர் கொண்டுவந்தாள். “இப்பத் துக்கு இது குடு...அவள் வரங்காட்டியும்” - ஆனாலும் அவர்கள் அவசரத்தையும், ஒருமித்தமுயற்சியையும் புரிந்துகொள்ளாமல் மைக்கேலின் பற்கள் இறுகிக்கொண்டன.

“தொஸ்தரிட்ட கொண்டு போவார் ஜோஸ்...சிம்னி லாம்பைக் கொண்டா..” - ரேஷனின் தன் தொள்மேல் மைக்கேலீச் சாத்திக்கொண்டு சொன்னான். கொடியில் கிடந்த அவளுது கம்பாயச் சேலை அவனைப் போர்த்தியது.

“எண்ட புள்ளைக்கு என்ன நடந்தது...ஆண்டவரே...” மார் பி ஸ் மேலே கரங்களை வைத்துக்கொண்டு ரேஷனிலைப் பின்தொடர்ந்தாள் நோனி. பீட்டரின் மற்றக் குழந்தைகள் இருக்கந்திடில் எழுந்து அவற்கொண்டு, “ஜீயோவ்...ஜீயோவ்...என்றபடி தாயின் பின்னால் ஓடினா. விரைந்து பின்தொடர்ந்த ஜோசப், “நீங்க போங்கோடி...போய்ப் படுங்கோடி” என்று அதட்டினான். “இந்த மாமன் தானே எங்கட அப்பாவ குத்தியதுக்கு கத்தியக் கொண்டந்தவன்”, என்கிற நினைப்பில் அவளை முறைத்துப் பார்த்தன அக்குழந்தைகள். சென்ற கிழமை தனக்கும், பீட்டருக்கும் நடந்த சண்டையை இக்குழந்தைகள் நினைத்துக்கொள்வதை அவன் புரிந்துகொண்டான் சிம்னிவிளக்குடன் நோனையை பின்தொடரும் ஜோசப் தனக்கும் பீட்டருக்கும் இடையில் இருக்கும் பகையை மறந்து இவ்விக்கட்டான் வேலோயில் எல்லாப்பகையையும் சமன்படுத்திவிட்டதை உணர்ந்துகொண்டான்.

நிசப்தமான அந்த வேலோயிலே அப்பாமர மக்கள், உணர்ச்சியின் வேகத்தால், அந்தகாரத்தைக் கிழித் துக்கொண்டு வரும் குரல்களால் டொக்டரை எழுப்பினர்.

“தொஸ்தர்...ஸ்கலால் வந்த சிறுக்கன் காய்ச்சல் என்று படுத்தான் படுக்கச்சில குடுத்த டிஸ்பிரின்தானே

பிறகால ஏனும் குடுக்க இல்ல. எண்ட புள்ளைக்கு என்ன நடந்திச்சுதோ ஆண்டவரே...” டொக்டரின் பரிசோதிப்பின்போது நோனி முன்கிக்கொண்டிருந்தாள். இவளுது நீடித்த முன்கலை விரும்பாத டொக்டர், “வெளியில் போய் நில்லு” என்று சொன்னதன் பிறகு அவள் வெளியிருந்தாவில் கிடந்த நீண்டபெஞ்சில் அமர்ந்து அழுதுகொண்டிருந்தாள். மூக்கைச் சீறி கம்பாயச் சேலையில் துடைத்துக்கொண்டாள்.

“நோனியோவ் அழுத புள்ளை எழும்பினாக் கொண்டா பயப்படுவான்.” - அவருக்கு ஆறுதல் சொன்ன ரேஷனிலுக்கு வார்த்தைகள் தடுமாறன.

“நேத்து பள்ளிக்குடத்தால வந்த பிறகால, சுதலாயீச்சுது எண்டு படுத்த புள்ளைதான். இப்ப. இப்படி...” - நோனி மனசுக்குள் நினைத்துக் குழுறினான். மகனின் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாத பற்றுக் குறையைச் சபித்துக்கொண்டாள். “அவனுக்குப் புதுக்களிசம் ஒன்றும் புதுச்சோடு சப்பாத்துக் குண்ணும் பேனையொண்டு ஒன்றும்... நான் எங்க போக முன்டு சிறுக்கிகளுக்கு முன்னால் பெத்த இவனுக்கு எல்லாம் செஞ்ச ஒன்றும். இவன் கடலுக்குக் கூட்டிப்போக மாட்டன் எண்டு சென்ன மனிசன் எலா தெப்பத்தில் ஏத்திக்கொண்டு போன.. நாம்ப என்ன செய்ய ஒரு நேரத்தில் கற்கிக்கும் வழியில்லாம் திரும்பி வரும். மச்ச நேரத்தில் மீன்பட்டாவித்த காசக்கு உடுப்பெண்டும், சாராயமெண்டும் நாசமாக்கியதுதானே”, - ரேஷனிலுக்கு தன் துயரங்களை அளந்து கொட்டிக்கொண்டிருந்தாள் நோனி “அம்மோவ்.. நானும் கரக்கடைக்கு போறன்... ஸ்கலுக்குப் போக புதுக்களிசம் ஒன்றும் ஜீயோ அடிச்சாத.. அடிச்சாத..” காலையில் மைக்கேல் பள்ளிக்கூடம் செல்லுமுன் நடந்த சம்பவங்களை அவன் நினைக்கிறான். நினைவுகள் கண்ணீரைப் பெருக்குகிறது. “இவன் கேட்டாப்பில் முத்த சிறுக்கியும் கேக்கியாள்.. போன சிழமேல் ஈந்து கடன் வாங்கி சாப்பிடியது இதுகளுக்கு தெரிஞ்சதுதானே. அப்படி ஈந்தும.... எனக்கு வந்துகோவத்தில் விறகுக் கட்டையால்

நல்லா அடிச்சன் ஜீயோ ஆண்டவரோ இனி நான் எண்ட புள்ளைய அடிச்சமாட்டன். எண்ட மகனைக் காப்பாத்து ஆண்டவரே வலையில் பட்டாப்பில் கோயில் திரிகொழுத்திறன், மைக்கேல் ஒனக்கு புதுக்களிசம் வாங்கித் தாரண்டா” தன் மகனின் சிறிய தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாத கஷ்டத்தில் தான் இருப்பதை என்னி அவள் குமைந்தாள்,

மறுநாள் விடிந்துவிட்டது. உயிரை மதியாது, உறக்கத்தை மறந்து பிடித்துவரும் மீனை விற்றுக் காசாக்கிக்கொண்டு வந்த பீட்டர், தன் மீனையியும் மைக்கேலும் வீட்டில் இல்லாததை அறிந்து அயவவரின் செய்திகளுடன் மைக்கேல் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் மருத்துவ மனைக்கு ஒடுகிகிறுன். “நோனி பீட்டர் ஜீயாவந்திச்சியான்...” - ரேஷனின் சொன்னான், மைக்கேல் இருக்கும் அறையினுள் நுழைந்த பீட்டர். “மைக்கேல்... எண்ட மவனே...” என்று அவரியாடி கட்டிலருகே வந்தான். இவ்வதிர்வீல் ‘சேலன்’ ஏற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மைக்கேலின் உடல் சுற்று அசைந்தது. ‘கவிச்சி’ நாற்றம் அடிக்கும் பீட்டரின் அருகாமையால் நர்ஸ் அருவருப்படைந்தாள். மைக்கேல் விழிகளை மலர்த்திப் பார்த்தான். “அப்போவ்..” - அவன் குரல்... முன்கல் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்துகொண்டிருந்தது, ‘சேலன்’ போத்தலை கவனித்துக்கொண்டு நர்ஸ் அறையை விட்டு வெளியே ஓடினான், அந்த உயிரின் மரணப்படுக்கையைச் சந்திக்க தன் வாழ்வின் உண்மையான சில நிமிழங்களுக்காக டொக்டர் அவ்வறையுள் நுழைந்தார். ஆனாலும்.. பீட்டர் சுவரோடு தன் தலையை மோதிக்கொண்டு கத்துவதையும், அவன் மனைவி ரேஷனினைக்கட்டிக்கொண்டு அல்ல வதையும்! அந்த நிமிடத்தின் கொடிய வேதனைய அவர்களால் எப்படி மறக்கமுடியும்?

மைக்கேலின் மரண ஊர்வலத்தில், நோனி ஒப்பாரி வைத்து வீரிட்டாள், எங்கள் விட்டுப் போனியா ராசாவே” பீட்டர் தன் மற்றைய பிள்ளைகளை இறுக அணைத்துக்கொண்டான். “நம்மட குஞ்சகளுக்கு ஆண்டவன் எல்லாம் தருவார்... இதுகளுக்கெண்டாலும் நான் எல்லாம் வாங்கி

யாந்து தாரன்’—தன் மகன் மைக்கே லின் தேவைகளைத் தன்னால் நிறை வேற்ற முடியாது போனதே அவனது மரணத்துக்குக் காரணம் என்ற உணர்வில் அவன் கதறினான். கடுமையான ‘நிமோனியா’க்காய்ச்சலில்தான் அவன் இறந்தான் என்பதை அறிந்து புரிந்துகொள்ள அவன் டொக்டரல் வலவே.

‘தானம் எல்லாம் குடுத்துமுடிஞ்ச எலா.. நாளைக்கெண்டாலும் கடலுக் குப் போங்கோ.’—மனை வி யின்

தேவைகளின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொண்ட பீட்டர் தலையாட்டினான். ‘இழுமதிநாளைக்கெண்டாலும் போனதை தானே கறி ஏதாகிலும் தேடிச்சீர லும். நோனியோவ்.. இப்பெனக்கு ஒரு நாலுபணம் ஈந்தாதாவே...’—தன் மனை வி யிடம் குழைந்துகொண்டே கேட்டான் பீட்டர், அவள் அவனை முறைத்துப் பார்த்தாள். அவளிடமிருந்த இருபது சத்தைப் பறித்துக்கொண்டு கள்ளுக்குடிக்க ஒடினான் அவன்- அப்போது அவன் பின்னால், ‘அப்போவ்

ஜீஸ்கிரீம்காரன் வந்தீச்சியான்...ஜீஸ்கிரீம் வாங்கித் தாங்கவே...’அவனது ஜிந்துவயதுச் சிறுமி ஓடினான், இதைக் கண்டு எரிச்சல்பட்ட நோனி. ‘என்னடி ஜீஸ்கிரீமா ஓனும்...?’—என்று சொல்லியபடி, வேலியில் செருகி யிருந்த தடியை எடுத்துத் தன்மகளை விளாசத் தொடங்கினான். ‘அம்மோவ் அடிச்சாத.. ஓனும்...ஜீஸ்கிரீம் ஓனும்...’—அச்சிறுமி கதறி னான் பீட்டர், ‘கள்ளுத் தண்ணீ’க்காக விரைந்துகொண்டிருக்கிறான்.

ஆதம் காக்கா

அன்பு முனையதீன்

வாசக் கடையில் வந்து குவிந்துள்ள
கொள்ளிக் கட்டைகளை
கொத்துதற்காய் உம்மா
ஆதம் காக்காவை அவசரமாய்த் தேடுகிறூர்.

காக்காவைப்போல் கட்டையுடன் போராடி
கொத்திப் பிளப்போர் குறைவு; அதனால்தான்
காக்காவை உம்மா
கன்நாளாய்த் தேடுகிறூர்.

காக்காவை இன்னும் காணவில்லை! அதனாலே
புதிதாக வந்தவரைப் பிடித்தவற்றைக்கொத்துகிறூர்.
விட்டுவிட டவரும் வியர்வையும் களைப்புமாய்
கொத்துகிறூர்; என்றாலும் குவியல் குறையவில்லை!

இன்னும் கொத்துதற்கு
இயலாத படியாலே
நாளைவந்து மீதியினை நன்றாகக் கொத்துவதாய்
கூறிவிட டவரும் கோடரியைத் தூக்குகிறூர்;
அந்திப் பொழுது
அப்பால் மறைகிறது.

இந்தவேளை எங்கிருந்தோ எங்களது வீட்டுக்கு
உருவமொன்று அசைகிறது உற்றுநான் நோக்குறேன்.
ஆதம் காக்காதான்; அவர் மெல்ல வருகின்றூர்.

கொள்ளிக்கட்டைகளைகொத்துகையில் களிறைப்போல்
துள்ளிச் சமர்செய்யும்
தோன் புயத்தைக் காணவில்லை!
அவரின் உருவம் அடியோடு மாறிப்போய்
ஏலும்புக் கூடாகி என்முன்னே நிற்கின்றூர்
என்னாலே நம்ப
இயலவில்லை! அவ்வருவை.

‘என்ன உருவமிது’
என்றவரை வினவுகிறேன்;
கண்ணீர்ப் பெருக்கோடு கதைசொல்லத்; தொடங்கு
கிறூர்.

‘ஜிந்தாறு மாதமாக ஆஸ்பத்திரியில்
பாரிச வாதமாய்ப் படுத்துக்கிடந்தேன்.
ஓடி உழைத்தகை உறங்கிவிட்ட காரணத்தால்
ஒடாமல் வாழ்வும் உறங்குகிற தின்றுதம்பி!
வீட்டுள்ளே கிடந்தாலும் விடியாது பொழுததனால்
பார்த்துப் போக இப் பக்கமாய் வந்தே’ என்றூர்.

அவர்மேல் எனக்கென்றும்
அன்பு; அதனாலே
கைக்குள்ளே கொஞ்சம் காக்களை வைக்கின்றேன்,
பாதையிலே மெல்ல பயணம் தொடர்கின்றூர்:

வாக்கும் வக்கும்

மு. புஷ்பராஜன்

[தலைபிரகு புதுமைப்பித்தன் மன்னிக்கவும்]

கடலின் அக்கரை போகின்ற
கரையூர் மக்கள் வாழ்கின்ற
திடலில் என்றும் போலன்று
அமைதி கீடந்து தோய்கிறது
அலைகள் முட்டும் வான் தொலைவில்
அனலில் பருதி மூழ்கின்றான்
இடைக்கிடை வாடைக் காற்றெருன்று
எழுந்து வீசிச் செல்கிறது.

எங்கும் அமைதி; இருந்தாற்போல்
இதயம் அறுந்து போவது போல்
குண்டொன் றதிர்ந்து குழறிற்று !
குருகுல மண்ணே சிதறிற்று !
குளிர்ந்த கரையின் அலையெல்லாம்
குணங்கள் மாறிப் பொங்கினவே !

எங்கும் அடிதடி எங்கும் வெடிமயம்
கூக்குரல் ஓர் புறம் ஓலம் மறுபுறம்
வீடுகள் எங்கும் கைக்குண்டதிர்ந்தன
வீதியில் மக்கள் அலறி ஓடினர்
ஓடிய மக்களை வான்கொண்டு வீசினர்
ஓ ! இளம் பெண்கள் மயங்கி வீழ்ந்தனர்
எங்கள் ஊரில் சாதிக் கலவரம் !
இரு இன மக்கள் எங்கும் மோதினர் !

வீடுகள் அங்கு தீக்கிரையாயின
வீதிகள் எங்கும் வெந்தனஸ் மேவின
ஆடுகள் மாடுகள் கோழிகள் நாய்கள்
அலறிச் சிதறி எங்கும் ஓடின
வீட்டினுள்ள மக்கள் நடுங்கி இருக்கையில்
வேறேர் வீட்டில் வெடியொன்று கேட்கும்
கேட்டினில் எங்கும் போலிஸ் நடமாட்டம்
ரோந்து சுற்றினர் ராணுவ வீரர் !

*

'உம்துயர் போக்கல் எம்கட' னென்று
உரத்து மேடையில் கூறிய எம். பி.
எம்துயர் நீக்க எம் நகர் நாடி
ஏனே இன்னும் வரவில்லையே !
எங்களுரின் விழாக்களுக்கு
தலைமை தாங்கிச் சிறப்பிக்கும்
தகைமை சான்ற பிரமுகரின்
தலைகளை அங்கு காணவில்லை !

அறைந்த யேசு உரு முன்னால்
அவரின் கீதம் மிகப் பாடி
திருமறை பற்றிப் போதித்த
மர்ஸ்ரமார்கள் என்னால் ?
ஆயினும் கல்விச் சாலைகளின்
இரும்புக் கேற்றின் வழியாக
இலைய தலைமுறை கல்விக்கு
இன்னும் சென்றே வருகின்றார் !

பைபிளைக் கையில் கொண்டவராய்
பகவான் அன்பைப் போதிக்கும்
பாதிரிமார்கள் என்னால் ?
'அன்பே சிவம்' என்றே பொழியும்
அன்பும் பழங்கள் எங்கொளிந்தார் ?
ஆயினும் எங்கள் கோயில்களின்
அகலத் திறந்த கதவுகளால்
சென்றே மக்கள் திரளாக
போதனை கேட்டு நிற்கின்றார் !

உரிமை கேட்டு நாம் திரள்வோம்
ஒருதாய் வயிற்றின் புதல்வர் நாம்
உலகோர் காண இணைந்திடுவோம்
என்ற கர்ச்சனை கேட்டெங்கும்
சங்கத் தமிழர் திரண்டார்கள்
நெற்றித் திலகம் இட்டார்கள்
நேர்மை காந்தி வழி என்ன
நீண்ட கூட்டம் தொடர்கிறது !

*

ஓ ! இங்கையோ இருக்கின மக்கள்
இன்னும் தம்முள் பொருதுகிறார் !
எங்கள் கோவில் மணிஒசை
என்றும் போல ஓலிக்கிறது !
உரிமை கேட்டுக் கூட்டனி ஓன்று
கோட்டை முன்றலில் திரள்கிறது
காந்தியின் நாமம் அவர்கள் நாவில்
கற்பழிப்பட்டுச் சிதைகிறது !

மலைகள் சாய்கின்றன !

மருதூர்க்க

[கூவிக்கு வெள்ளாமை வெட்டச் சென்றிருந்த கலந்தன், ‘அருவி’ வெட்டி முடிந்த பின் னர், தோளில் கிடக்கும் ‘தாள்’க்கத்தி, மண்வெட்டி சகிதமுடன் தன் குடிசைக்குள் நுழைகின்றான். அவனது முகத்தில் ஆத்திரம் — அதனால் விணாந்த வேதனை, சோகம் போன்ற உணர்ச்சிகள் கொப்பளிக்கின்றன. தோளில் இருந்த தாள்’க்கத்தி மண்வெட்டிகளை எல்லாம் தூக்கி ஏறிந்துவிட்டு தனக்குள்ளேயே தனது வேதனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்கிறான்.]

கலந்தன் : நாமங்கு நம்மிட தொழிலும்...? இந்தப் போடிமாரிட்ட நின்று, சாமமும் பகலும் செத்து நாயாய்ச் சாகிறம் — உழைச்சி உயிரை ‘குர் பான்’ கொடுக்கிறம்! என்னத்தைக் கண்டம்...? நஞ்சைக் குடிசைக்கொண்டு சாகலாம்!! அறுந்த இந்த நெலமைகள் மாறினால்தான் என்கட வாழ்வும் மாறும்!

(மனைவியைக் கூப்பிடுகிறான்)

அடியேய் பிள்ளோய்.....! அடியேய் பிள்ளோய்.....! இல்லயே, அவள் வீட்டில் இல்லயே.....? அடிப்பட்டுத் தகர்ப்பட்டு வீட்டுக்கு வாறநேரம் வீட்டில் இருக்கமாட்டாள்! வரட்டும், வந்து சேரட்டும்! என்ற வெஞ்சத்தையெல்லாம் சேர்த்து, மண்டையைப் பொளப்பன்!!

(வேதனையோடு குந்திக்கொண்டே.....)

அல்லாஹ்....! அவனைக் கைகரங்கி கழுத் தோட ஒட்டிருவான், இந்தப் போகழும் சதி மானம் செய்தானரா அல்லாஹ்..! வாய்ச்சாலும் வாய்ச்சிருக்கி அவங்களுக்குத்தான் காலம். இதுக்கெல்லாம் நீதி ஆர் நமக்குச் சொல்லுவாங்க...? எல்லானும் காசிக்காரனுகள் பக்கம் தான்.. என்ன செய்வம்...? இது நமக்கு அல்லாட தலை எழுத்து.....!

(காரியாதிகாரி கந்தோர் ஒன்றில் பிரதம லிகிதராகக் கடமை புரி கிண்ற வைரமுத்துக் கிளாக்கர், கந்தோர் முடிந்து கலந்தரைச் சந்திப்பதற்காக அவன் குடிசைக்கு வருகிறார். ‘புள்கிற் உடை, முக்குக் கண்ணேடி, கையில் ஒரு ‘பைல்’ இதுதான் தோற்றம்)

வைரமுத்து : என்ன கலந்தர்... உன்பாட்டில் இருந்து கொண்டு யாரையுமேன் பேசுகிறோய்...?

க. (இரு பெருமூச்சடன்) என்ன செய்வம்.....? வீட்டுக்க வாசலுக்க நின்றுகொண்டு, கத்திற தைத் தவிர வேறவழி என்ன இருக்கு...? வாருங்க, இருங்க.

(உடைந்த பழைய கதிரை ஒன்றைக் கொண்டுவந்து போடுகிறார்.)

வாய்திறந்து, நியாயத்தைக் கடத்தச்சிற்றுல்..... எங்கட காசிம் போடியார், கொண்டு போய் பொலிஸில் அடைச்சிப் போடுவார்....

வெ. காசிம் போடியார், அவ்வளவு பிழையான ஆளில் லயே...

க. அதுசரிதானே... உங்களுக்கு, அவர் பிழையான ஆளா இருக்க மாட்டார் தானே...? உண்மையில் பார்க்கப்போனால்... நீங்களும் ஒரு போடியார்தானே...?

வை. அப்படியெல்லாம் கதைத்து, மனம் நோக் கைக்காமல் எனக்கும் விஷயத்தை என்னென்று சொல்லன்..?

க. கரவாகு வட்டைக்க வெளையாத விளைச்சல்! பத் தேக்கர் பூமி, என்பது கண்டிருக்கி... இரவென் றும் பகலென்றும் பாராமல், நாய் படாப்பாடு பட்டு உழைச்சானே என நினைச்சி, ‘இன்னூடா பத்து மரைக்கால் நெல், கொண்டு போய்ச் சோருக்கித் தின்னுடா’ என்று சொல்ல, வாய் வரல்லயே! கணக்கு வழிக்கைப் பார்த்திற்று, ‘நீதான் தருமதியள் கிடக்கு’ என்றானே அந்தாள்! எப்படியிருக்கு... எங்கட தொழி ஸ்ஸி சீத்துவங்கள்..? இதுகிடையில் நானும் என்ற, பெண்டாட்டி பிள்ளையரும் ஒழுங்காக ஒரு நாள் சோருக்கித் தின்னயில்ல! இனிப்பார்ப்பம்..?! அவர்ர வெள்ளாமச் செய்யப்போய் நிற்கப் போறவனே பார்க்கத்தான் போறம்..! எங்க ஞக்கும் காலம் பிறக்காமல் போகாது!

வை. என்னவோ செய் என்ற வயல் காரன் சுப்ப னும் இப்படித்தான் கத்திக்கொண்டு நின்றான். ஆனால், நான், நீதியாய்ப் பார்த்து கணக்கு முடிச்சிற்றன். நான் ஒன்று சொல்லுவன்..... ஆரெந்தச் சீமானுயிருந்தாலும் வரவுக்குத் தக்கத்தான் செலவுகளைச் செய்ய வேணும், செய்யாமல் கண்ட நின்ற மாதிரியாய் செலவுகளைச் செய்திற்று. நீங்கெல்லாம் போடிமார், முதலாளிமாரைக் கருக்கிறது உங்களுக்கு நல்லதில்ல!

க. ஒ. மெய்தான். உங்களுக்கு நல்லாப்படாது தான். சும்மா, தேவையத்த கதையேன் கதைக்கிறயள்..? வரவுக்குத் தக்கதெண்டால் அதைப் படிடு...? உங்களப் போல கோட்டும் சூட்டும் மாட்டிக்கிட்டு தங்கத்தைத் திண்டு, தைலத்தைப் பூசுறமா? ஊத்தை படாமல் ஊரெல்லாம் உலாத்திறமா...? காலமெல்லாம் நாங்க காலோட கையைக் கசக்கி கிப் பிழிஞ்சாலும், சானேறி முழும் சறுக்கி, சங்கை குறையிறதைச் சரிகாண நிற்கிறீங்க. மெய்தான், நாய்படும் பாடு தடிக்கம்பு அறியாதான்!

வை. உழைக்கிறது ஆருக்குத் தான் கானுது...? ஆனால், அதுக்குள்ளதான் சிக்கனமாய் வாயுப் பழகவேணும். அதைத் தான் அரசாங்கமும் சொல்லுது...

க. (கோபமும் பகிடியுமாக) கிளாக்கர்ர கதைக்கு ஆத்திரந்தான் கிளம்புதிப்ப. ஆனாலும், இப்ப, சிரிக்கிறதைத் தவிர வேற வழிகிடையாது. அரசாங்கம் சொல்லிற சிக்கனங்கள் எங்களுக்கு மட்டுமில்ல, உங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான். ஆனால், அதையெல்லாம் கதைப்பீங்க நடை முறையில் இருக்காது. போட்டிட்டு, வேற கதையள் இருந்தால் கதையுங்க.. ...!

வை. ஏன்தான் நமக்கு அது...? அதை வி டு வம். உன்ற நிலைமைகளைப் பார்த்தால் பரிதாபமாகத் தான் தெரியிது... அதனால், நானை நினைத்து, உங்கு ஒரு உதவிசெய்யப் போறன்...!

க. உதவியைப் பார்ப்பம் சொல்லுங்களன் !?

வை. என்ற பள்ளவெளிப்பூமி பதினெட்டு ஏக்கரை யும் வாற போகத்துக்கு எடுத்துச் செய். விளைச்சலில் அவணம் ஒன்பதையும் தந்திருவன். காசாக்க கேட்டாலும் நான் ‘றெடி’தான்.

க. (நக்கலாக ஒரு சிரிப்பைச் சிரித்துக்கொண்டு) காசிம் போடியார் அவங்களுக்கும் கிளர்க்கர்ப் போடியார் உங்களுக்கும் தூசி அளவில்தான் வித்தியாசம் தெரியது! சரி, உங்கட பள்ளவெளிப் பூமியை நான் செய்யிறதா வைப்பபம். அப்பிடியெண்டாலும் அவன்—சுப்பனுக்கு செய்யப் பூமி..?

வை. எவஞேச்சும் எக்கேடு கெட்டால்தான் உங்க கென்ன ?

க. ஐயோ....! அதுபாவம். அவனும், என்னைப் போல கால்கையைக் கசக்கி வாய் வயிற்றைக் கழுவிறவன். அவன்ற நெருப்பில் நான் வந்து விழுமாட்டன்.

வை. இப்படியெல்லாம் பாவம் புண்ணியம் பார்த்தால் வாழவேமாட்டாய்.

க. சரிதான் நீங்கெல்லாம் அப்பிடி இருந்தால் தான், காணி பூமி என்று சேர்த்து இருக்கிறீங்க...!

வை. கலந்தர்... இப்பநீ வரவர நல்லாக் கதைக்கப் பழகிற்றுய்.

க. கதைக்கிறதுக்குப் பழகவும் வேணுமா...? காலம் எங்களைக் கதைக்கச் சொல்லுது. காச, இருந்து, என்னையும் எங்க வாப்பா படிப்பித்திருந்தால் கண்ணியம் - மதிப்பு எங்களுக்கும் வந்திருக்கும்! என்னதான் நீங்க தலைகீழாய் நின்டாலும் ஒன்றில் உத்தியோகம் இருக்கவேணும் இல்லாட்டி கண்ணுக்குக் கண்ணுன காச இருக்கவேணும்! அல்லது உங்களைப்போல இரண்டுபிரிக்கவேணும்! எங்களிட்ட இதில ஒன்றும் கிடையாது; ஆக இருக்கிறதெல்லாம் இந்தக் காலும் கையும்தான். எங்கட நிலைமையரும் கறிக்குள்ள போட்டெறிஞ்ச கறிவேப்பிலை நிலையும் ஒண்டுதான்...!

வை. அப்படியேன் சொல்லுருய்...? இப்ப அரசாங்கமும்கூட உழைக்கிற மக்களின் பக்கம்தான் நிற்குதே...!

க. அரசாங்கம் நிற்கிறது உண்மைதான். ஆனாலும் உங்களைப்போல் ஆக்கால்லோ குறுக்கால படுக் கிறியள்?

வை. பின்னென்ன? நாங்களும் மனுசர்தானே?

க. மனுசர்தான், ஆர், இல்லை என்று சொன்னது! ஆனாலும், பணக்காரர் உயர்ந்த சாதி. ஏழையள்தான் மனுசரிலும் தாழ்ந்த சாதி என்டு தள்ளி வைத்தவங்க நீங்கதானே..? எங்களுக்கும் காலம் வரும்!

வை. சலந்தர்... நீ ஆளிப்படியிருந்தாலும் கடுமாள்த தான். (ஒரு அகங்காரச் சிரிப்போடு) இதெல்லாம் நடக்கப்போகிற புதினங்களா?

க. சரிதான். உங்களுக்கு இதெல்லாம் நையாண்டி பகிடியாத்தானிருக்கும். ஆனால், ஒரு மாத்தம் நடக்கத்தானே போகிது! அதுக்குரிய அறிகுறிகள், தெரியத்தான் செய்யிது. இவ்வளவு காலமும் இங்கிலாந்துக்காரன்ற படிப்பைப் படிச்சிப்போட்டு உத்தியோகம் தேடி அலைஞ்சி திரிகிறங்க கிடைக்குதா..? எல்லாருக்கும் ஊத்தைப்படாத உத்தியோகந்தான் தேவைப்படுகிது... அதில் இனி வேலையில்ல! இப்பதான், தொழில்கள்ள அடிப்படையில் படிப்புகளையெல்லாம் மாத்தி வர்க்குங்க. அதனால்தான், நானும் என்ற மகனையும் படிப்பிக்கப் போறன்..

வை. (ஆச்சர்யத் தோடு) படிப்பிக்கப் போறயா...? 'ஜி. சி. ஈ.' பாஸ் பண்ணிப் போட்டுத்தான் நிற்கிறுனே போதாதா..? நீயே, சொல்லிறதுபோல தொழிலொன்றைப் பாரன்... வீணாக எதுக்கு மினக்கெடுரூய்..?

க. அது, ஏனே தெரியல்ல... எனக்கு ஒரு ஈறல்! இந்தக் காற்சட்டைக்குத்தான் மதிப்பு மரியாதை இருக்கிற வரைக்கும் என்ற மகனுக்கும் உத்தியோகமொன்று எடுக்கத்தான் வேணும்!

வை. என்னவோ... எனக்குப் பட்டதைச் சொன்னன். இதுக்குமேலையும் படிப்பித்தாயென்றால் கஷ்டப் படுவாய் அதுக்காகச் சொன்னன்.

க. என்ற மகன்ர விசயமிருக்கட்டும். உங்கட மகனை என்ன செய்யப் போறீங்க...?

வை. (கபடத்தனத்தோடு) அவனு...? அவனென்றால் படிக்கத்தான் வேணுமென்று ஒரு காலில் நிற்கிறேன்... எனக்குத்தான் விருப்பமில்லை... கிடக்கிற காணிப்பும் அதுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டோட இருந்தாலே போதாதா..? சொன்னால் கேட்கிறேனில்லையே...!

க. மகனை... என்ன செய்யப் போறீங்க...?

வை. நிறுத்தத்தான் போறன்...

க. உங்கட கதையைக் கேட்கப் புதினமாத்தானிருக்கு...! உங்களுக்கா மகனைப் படிப்பிக்க விருப்பமில்லை...! சும்மா கணக்கு விடாதீங்க கிளாக்கர்...!

வை. சத்தியமாச் சொல்லுறன்... மெய்தான்.

க. சத்தியமெல்லாம் பண்ணைதீங்க.. ஒரு வேளை, உங்களுக்கு, நீங்க சொல்லிறது சரியாயிருக்கும். ஏனெண்டால்... உங்களிட்ட இருக்கிறதே ஏழேழுதலைமுறைக்கி அனுபவிக்கப் போதுமே..!

(கலந்தரின் மகன்-சுபைர் வருகிறான். அவனது முகத்தில் ஏதோ ஒரு பீதி—அச்சம் படர்ந்து நிற்கிறது. மெள்ள அடிவைத்து—ஒரமாக நடந்து வருகிறான். ஒரு பழைய கட்டைக் காற்சட்டை, ஷேட். கையில் ஒரு புத்தகம்.)

க. டேய்...! இங்க வாடா!

(வந்து நிற்கிறான்)

க. இன்றைக்கிப் பள்ளிக்கிப் போகல்லயா? சுபைர் : '.....' (மெளனம்)

க. நாவைத் திறவன்டா..? அன்றைக்கு என்னடா சொன்னன்..?

சு. '.....' (மெளனம்)

க. (ஆத்திரத்தோடு) என்றா, விசரைக் கிளப்பாத, கிளப்பின்யோ..! வரப்பாவைத் தெரியும் தானே..?! வீணா, அடிப்பட்டுச் சாகாத, இண்டைக்கி 'மெளத்தா'க்கிப் போட்டுத்தான் நிற்பன்! என்னடா சொன்னன்..?

சு. (தயங்கிக் கொண்டே) பள்ளிக்குப் போகச் சொல்லித்தான் சொன்னீங்க...

க. போனயடா...?

சு. இல்ல...

க. ஏனில்ல...?

சு. அட்வாண்ஸ் வெவல் புத்தகங்கள் வாங்க வேணும்...

க. வாங்கிறதுதான்டா...!

சு. காசு..?

க. என்னிட்டக் கேட்டயடா?

சு. இல்ல...

க. ஏன் கேட்கயில்லை..?

சு. உங்களிட்ட இல்லையென்று எனக்குத் தெரியாதா..?

க. இல்லத்தான்... அதுக்காக, பள்ளிக்குப் போகாமல் நிற்பதுக்கு ஏன் நினைச்சாய்...?

(வேதணையோடும் — அதேவேளை வீருப்போடும்) இருக்கிற வளவுத்துண்டை வித்தெண்டாலும் உன்னப்படிப்பிப்பன்! கால்கை இருக்கிது, தெருக்கூட்டி எண்டாலும் படி பி ப்பன்!! தேவைப்படுகிற புத்தகத்துக்கு துண்டை எழுதி வாங்கிவா போ! (உள்ளே போகிறுன்)

வை. கன்னேரமாப் போச்சு... நான் எழும்பவேணும்.

க. கொஞ்சம் இருங்களன். அவனும் வந்திரட்டும். கோப்பியத் தண்ணியைக் குடிச்சிற்றுப் போகலாம்..

(மகனைக் கூப்பிட்டு) டேய் மகன் சபைர்..! உம்மாவைப் போய்க் கூட்டிவா...!

வை. இல்ல, நான் அவசரமா எழும்பவேணும்.

க. அதுசரி.. அன்றைக்கொருநாள் தந்திருந்த அந்தப் பேமிட்டைக் கொடுத்து, 'மௌரி'ட்டக்கையொப்பம் வாங்கினதா?

வை. அது வேலை முடிஞ்சு ஆரேழு நாளாய்ச்சி ..

(பைலைத் திறந்து பேமிட்டை எடுத்து நீட்டுகிறூர் - அதைக் கையில் வாங்கி கொண்ட கலந்தர், அதைப் பார்த்தபடியே)

க. இனி என்ன செய்யவேணும்...?

வை. இனி என்ன...? கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஆருக்கு கொடுத்தாலும் அறுநாறு அடி மரத்துக்கும் ரூபா அறுநாறு கைக்கு வரும். (ரகசியமாக) நீ.. முன்நூற்றையும் தந்திரு!

க. முன்நூற்...? மறுபேச்சிக் கிடையாது, நாறு ரூபா தந்திருவன்.

வை. கானாது... கடைசி இருநூற்சும் தரவேணும்.

க. நான், சொன்னால் சொன்னதுதான்!

வை. இப்படி... மனுசன் ஏமாத்தக் கூடாது ..

க. ஏமாத்தக்கூடாதா... ஆரு... அது நாங்களா...? என்ன கிளாக்கர், என் ஜீப் பேயனெண்டா நினைச்சிங்க...?

(இரு விரக்தியோடு) என்ன செய்யிறது ...? எதையெடுத்தாலும் சரிதான் கொடுக்காட்டி, தராட்டி காரியம் முடியுதில்ல, அதுக்காகத் தாறன்...!!

வை. கலந்தர்... நீ என்னைப் பிழையாக விளங்கப் படாது... (மிகவும் இரகசியமாக) எனக்கும் இதில் ஜம்பது ரூபாதான்...

க. என்ன பண்டியோ...? என்றைக்கோ ஒரு நாள், இதில் நீங்க அகப்படத்தான் போறீங்க, அந்த நேரம், நானும் சேர்ந்து நின்டுகொண்டுதான் சிரிப்பன் .....

வை. (பதைப்பதைத்துக்கொண்டு) அதை, அந்தக் கடவுள் காப்பாத்துவார்!

க. (சிரித்துக்கொண்டு)

இதையும் கடவுள் காப்பாத்துவாரா? இதுவுமொரு அதிசயந்தான்! அதனால்தானாக கும் கொஞ்சப்பேர் இன்ன மும் தப்பிக்கிட்டு திரியிருங்கா?

(கடும் கோபத்துடன் காசிம் போடியார் வருகிறார். தாடியும் ஆளுமாக தலையினில் வட்டத் தொப்பி, குடை, கண்டாங்கிச் சாறன். இரட்டைப்பக்கட் பெரிய பெல்ட் — அதுதான் தோற்றம்.)

போடியார் : டேய்... கலந்தர்....!!

க. (ஆச்சர்யத்தோடு) போடியாரா...?

போ. ஓ... போடியார்தான்

வை. (ஆச்சர்யத்தோடும் மரியாதையோடும் எழுந்து நின்று கொண்டு) என்ன... திடீரென்று...?

போ. என்ன செய்யிறது காலம் பிழைச்சிக்கிக் கிடக்கு. இவனுகள் வீட்டு வாசல்படியேற வந்திற்று...!

க. வாசலுக்கு வந்த நீங்க... ஏன் பின்ன நிக்கிறிங்க இருங்களன்...!

போ. இருக்க நான் வரயில்ல! இரண்டிலொரு முடிவு இன்றைக்கு கட்டவேணும்!

க. என்ன சொல்லுறிங்க..? விளங்கச் சொல்லுங்களன்?

போ. உனக்கு இப்ப விளங்காது... நீயெல்லாம் இப்ப பெரியாக்கள்! எல்லாம், நான் கேள்விப்பட்டுத் தான் வாறன்!

க. என்ன கேள்விப்பட்டயள்..?

போ. (ஆத்திரத்தோடு..) என்னப்பத்தியும் எங்கட போடிமார்—முதலாளிமாரைப் பற்றியும் என்னவோ வெல்லாம் கதைச்சித் திரியிறயளாம்..?

க. என்னவோ வெல்லாம் கதைக்கயில்லயே, நீங்க போடிமார்—முதலாளிமார், கூலிக்கார எங்களை நடத்திறது சரியில்ல அதைத்தான் கதைத்திருப்பம்...!

போ. அதையுமேன் கதைக்க வேணும்...?

வெ. (சற்றுக் கோபத்துடன்)

கலந்தருக்கு கொஞ்சம் நாக்கு நீண்டுதான் போச்சு.....

போ. (கிளாக்கரைப் பார்த்து) கலந்தனுக்கு மட்டு மில்ல, உண்டவயல் செய்த சுப்பன் கிப்பன் எல்லாருக்கும்தான்...)

வெ. நானும் கேள்விப்பட்டுக்கொண்டுதான் வந்தன் .....

க. (வைராக்கியத்தோடு) இப்ப அதுக்கென்ன...?

போ. அதுக்கு... என்னவா...? கேட்கிற கேள்வியைக் கவனமாகக் கேக்க வேணும்...!

க. (உரோசத்துடன்) நீங்களும் கேட்கிற கேள்வியைக் கவனமாகக் கேட்டால் சரிதான் !

போ, சரி சரி, ஒரேயொரு கேள்விதான் கேட்பன் ! யோசிச்ச முடிவைச் சரியாகச் சொல்லிரு ! இல்லையோ, அவ்வளவுதான் !!

க. இந்தப் பயமுறுத்தல் ஒன்றும் சரிவராது ! விஷயத்தைச் சொல்லுங்க !

போ. கூவிக்கு நிற்கிற நீயெல்லாம் கூடி, கூவி விவசாயச் சங்கமாம் ஒண்டுகூட்டி இருக்கயளாம் மெய்தானு . ?

க. பெய்தான் !

போ. மெய்தானு..? நல்லதனமாய் நானுனக்குச் சொல்லுறங் இந்தச் சங்கம் கிங்கமெல்லாம் வேணும் போட்டிட்டு வேலையைப் பார்... அம்பதோ நாரே அதைக் கேளு நான் தாறன்.

க. காசுக்கு மானத்தை வித்ததெல்லாம் மலையேறிப் போச்சி !

போ. அப்ப என்ன சொல்லுரூப்..?

க. கூவிக்காரனுகளின் சங்கத்தைக் கண்டு நீங் கெடுக்காக நடுங்குறீங்க..?

வெ. கலந்தர்... கனக்கக் கதைக்காமல்.., போடியார் சொல்லிறதைக் கேள்ப்பா...!

க. (ஆத்திரத்துடனும் உரோசத்துடனும்) கேட்காட்டி என்னவாம் ?

போ. (கோபத்தோடு) என்னை எதிர்த்தவங்க இங்கி ருந்து வாழ்ந்ததில்ல !

க. இப்பதான் என்ன வாழ்ந்துகொண்டா இருக்கிறம்...?

போ. கடைசியாக கேட்கிறன். என்ன, சொல்லுரூப்..?

க. என்ன சொல்லிறது ?

எங்களை வெட்டித் துண்டு துண்டாய்ப் போடாலும் சங்கத்தை விடமாட்டம் !!

போ. துடு..! நாய்களும் நாய்கள் சங்கமும்...!!

(திரும்பி, கிளாக்கரைப் பார்த்து)

கிளாக்கர்.. எழும்பு !

(மீண்டும் கோபாவேசத்தோடு திரும்பி) கேட்ய கலந்தர்...!! உனக்கு இது கடைசிக்காலம்!!

க. (மெதுவாக) போடியார்..?

போ. என்ன ?

க. துடு ; நாயே ! இப்ப சொல்லிறன் போவெளியே ! எங்களிட்ட இழக்கிறதுக்கு எதுவுமே கிடையாது ..!! செத்தாலும் சாவம் ! மானத்தை விற்கமாட்டம்..!!

போ. (உறுமிக்கொண்டு) கேட்ய ! உங்களுக்கு மானமா..? இது, உனக்குக் கடைசிக் காலம்..!! என்று நினைச்சிக்க ! கிளாக்கர் .. எழும்பு ! வாழுதல்ல, பொலினிக்குப் போவம் ! (போடியாரோடு. கிளாக்கரும் போய்விடுகிறார்)

(திரை)

வெனின் நூல்கள் மட்டும் இதுவரை நூறு மொழிகளில் முப்பத்திநாலு கோடியே எண்பது இலட்சம் பிரதிகள் வெளியிடப்பட்டன. 1969-ல் வெனின் நூல்களின் ஐந்தாம் பதிப்பு மட்டும் பதினேழு இலட்சம் பிரதிகள் வெளி வந்தன.

மேற்கு இலக்கியம் மறுமதிப்பீடு - எஸ்ராபவுண்ட்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

“ஸ்ரீ லோண் டெயிலி நியூஸ்” பதிரிகையில் சுவராஸ்யமான விவாதம் ஒன்று அண்மையில் (நொவெம்பர் 7, 8, 15, 17, 20, 23 ஆம் திங்கிளில்) வெளியிடப்பட்டது. சமீபத்தில் காலமான எஸ்ரா பவுண்ட் என்ற கவிஞர் பற்றிய மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, “டெயிலி நியூஸ்” பதிரிகையின் ஆசிரியர் மேர்வின் தசில்வாவும் இலங்கைக் குடியிருமை இயக்கத் தலைவர் ஹெஷி சிறிவர்த்தனை வும், இலக்கியம் சம்பந்தமான கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். இருவரும் ஆங்கில மொழியில் எழுதும், நல்ல விமர்சகர்கள் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுபவர்கள்.

1

வாழ்க்கை, கருத்தோட்டம், எழுத்தான், அவன் நம்பிக்கைகள், இலக்கியம், விமர்சனம், அரசியற் சார்பு ஆகியன பற்றிய சில அடிப்படையான விஷயங்கள் தொடர்பாக இருவரும் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்கள் அவர்களின் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள்தான் என்றாலும் அவற்றிலே பல, பொது உண்மைகளாக இருப்ப

பதனால், அவற்றை இங்கு தாழ்வில் தர விரும்புகிறேன்.

யாவும் உள்ளடங்கிய — இணைந்த பூரணத்துவ தரிசன நோக்குடைய வர்களும், சமய அல்லது தத்துவ ஆய்வறிவுத் துறையினருமே, இவை பற்றி ஆராய முடியும் என்பது, மேர்வின் தசில்வாவின் வாதம். இலக்கிய விமர்சகன் இக்கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பது சிரமம் என்று கூறும் அவர், தம்மைப் பொறுத்த வரையில் முழுமையான, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடியாதிருக்கிறது எனவும், கூறியிருக்கிறார்.

இலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிட்ட எழுத்தாளன் ஒருவன் வகிக்கும் பங்கு வேறு; அவனுடைய படைப்புகளின் அடிப்படைத்தன்மை வேறு என்று கூறும் தசில்வா, எஸ்ரா பவுண்ட் இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமானவர் என்றும், கவிஞர் என்ற முறையில் அவர் படைப்புகள் மறுமதிப்பீட்டுக்கு உட்பட்டுள்ளன என்றும் கூறுகிறார். சில எழுத்தாளர்கள் தலைசிறந்தவர்கள் என்று கருதப்படாவிட்டாலும், இதர

எழுத்தாளர்கள் மீதான அவர்கள் செல்வாக்கிற்காக (இதர எழுத்தாளர்கள் எழுதும் பாணி, குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் நிலவும் கவிதை மரபு ஆகியவற்றில் அந்த எழுத்தாளர்களின் செல்வாக்கு ஆகியவற்றிற்காக) அவர்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர்.

மரபுபற்றி முழுமையாக அறிந்திருக்கும் இலக்கிய மாணவர்களுக்கு, இது தெளிவு. ஆனால் எழுத்தாளர்கள் தாம் இதனை நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடும் மேர்வின் தசில்வா, இலக்கியத்தில் உலகப் பொதுமை பற்றியும் விளக்குகிறார்:

“எல்லா இலக்கியங்களும் வாழ்க்கை பற்றிய கூற்றே. ஓர் இலக்கியம் என்னை எவ்விதத்தில் ஆழமாக மர்க்கிறது, எழுத்தாளன் எனது கவனத்தைக் கவரும் விதத்தில் எவ்வாறு தனது திறமையைப் பயன்படுத்துகிறேன், மனித வாழ்க்கை நிலைமை அல்லது உணர்ச்சிகளை நான் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறேன், எனது அனுபவத்தை எவ்வளவு தூரம் அந்த இலக்கியம் வளம் படுத்துகிறது என்ற கேள்விகளின் அடிப்ப

டையிலேயே நான் ஓர் படைப்பை மதிப்பிடுகிறேன். ஓர் எழுத்தாளனின் அரசியற் சார்பு என்ன, அவன் கருத்துக்கள் யாவை, என்று அறிய விரும்பும் அதே வேளையில், அவை அவனுடைய ஆக்கப்படைப்புக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதை யும், நான் ஆராய விரும்புகிறேன். ஆயினும் இவற்றின் அடிப்படையில் மாத்திரம் நான் இலக்கிய விமர்சனம் செய்வதில்லை.

“ஓர் எழுத்தாளன் வாழும் சமூகம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், அவனின் சொந்த அரசியற் கருத்துக்கள் எவ்வாறிருந்தாலும், அவனின் கற்பணிப் படைப்பில் பொது வான் அடிப்படைணர்வுகள்,(அங்கு, வெறுப்பு, உவகை, துயர், இரக்கம், வெருட்சி போன்றவை) இருக்கும். இந்த அருட்டுணர்வினால் எழும் கருத்துக்கள், பிறிதொரு காலத்தில் அல்லது இடத்தில் அர்த்தமுள்ளவையாக இருக்கக்கூடும். கலாசாரத் துறைக்கு சுகல இலக்கியங்களும் தொடர்ந்து பங்கு செலுத்துவதனால், இலக்கியமும் கலாசாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இரண்டிற்கும்.

‘‘சமய அல்லது தார்மீக முடிவுகள் பேர்ல இலக்கிய விமர்சனத்திலும் முடிந்த முடிவுகளைத் தெரிவிக்க இயலாது. புதிய அனுபவங்கள், நிதர்சனங்கள், ஆகியனவற்றிற் கேற்ப நமது நோக்கு மாற்றமடைகிறது. மாற்றமடையவும் வேண்டும். இது சமூக அடிப்படையிலும் சரி, தனிப்பட்ட அனுபவத்திலும்சரி, செயற்படும் ஒரு பண்பாகும். ஆயினும், எமது தனிப்பட்ட உற்சாகம் அல்லது அகவயப்பட்ட நிலை ஆகியனவற்றின் அடிப்படையில், புதிய இலக்கிய மதிப்பீடுகளைச் செய்வது புத்திசாலித்தனமல்ல இது பவுண்ட வழிபாடு போல, புதிய வழிபாட்டு மதிப்பிட்டிற்கு வழிக்கும்’’

இவ்வாறு கருத்துத்தெரிவித்து ருக்கும் மேர்வின் த சில்வா, கலை இலக்கியம் பற்றிய மாலைவின் கருத்து ஒன்றையும் சுட்டிக் காட்டினார். “கலை இலக்கிய விமர்சனத் துறை யில் இரண்டு விமர்சனப் பண்புகள் உள். முதலாவது அரசியல் ரீதியானது. இரண்டாவது கலா ரீதியானது.

இரு முனைகளிலும்நாம் போராட்டத்தைத் தொடர வேண்டும்”.

திரு. மேர்வின் த சில்வா தமது கட்டுரையில், ஒரு சில கேள்விகளையும் எழுப்பியுள்ளார். பாலிலைத்தில் முழு நம்பிக்கை உள்ள ஒருவனால் நல்ல கவிதையைப் படைக்க முடியாதா? நல்ல அல்லது சிறந்த எழுத்தாளனுக மதிப்பிடப்படுவதற்கு ஒருசில அரசியல் கொள்கைகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமா? அப்படியானால் எவ்விதமான அரசியற் கருத்துக்கள்? முற்போக்கா? சோஷ விஸமா? மார்க்ஸிஸமா? இவற்றிற்கு முழுமையான இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அவ்வரைவிலக்கணங்களை யாவரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனரா? அப்படியல்லாவிட்டால் யார் நடுநிலைமை வகிப்பது? போன்றவை இவருடைய கேள்விகளாகும். மார்க்ஸ், எஞ்ஜல்ஸ், ட்ரோட்ஸ்கி, லுக்காக்ஸ் போன்ற மார்க்ஸிய சிந்தனையாளர்களின் இலக்கியம் பற்றிய கருத்துக்களினால் வழி நடத்தப்படும் திரு. சிரிவர்த்தன போன்றவர்களை ஆட்சேபிக்கப் பலர் இருக்கிறார்கள் என்றும், மேர்வின் த சில்வா கூறுகிறார்.

சமூகப் பிரக்ஞா கொண்ட விமர்சகள் இலக்கிய விமர்சனத்தில் சில “லேபல்”களை பயன்படுத்தி விடுகிறான். மார்க்ஸிய கண்ணேட்டத்தில் இலக்கியத்தை அனுகாதவர்கள், இதுபற்றி விழிப்பாக இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கூறும் மேர்வின் த சில்வா, எஸ்ராபவுண்ட் பற்றி பின்வருமாறு மதிப்பீடு செய்கிறார்.

பவுண்ட் தனது காலத்தில், தனது எல்லைக்குள், ஆக்கிலக்க கவிதையில் மாத்திரமான றி, நவீன கவிதை மரபிலும் புரட்சி செய்தார். ஆங்கிலோ-ஸ்கஸன் மரபிற்கு அப்பாலும் அவர் புரட்சியின் எல்லை வியாபித்திருந்தது. பவுண்ட், எலியட் ஆகியோருக்குப் பின்னால், மகத்தான் அளவில் புரட்சி மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லையாயினும் அந்தப் புரட்சி நிலை ஒய்ந்துள்ளது. ஆனால், முன்னர், பவுண்ட், எலியட், ஜோய்ஸ் போன்றவர்களை மதிப்புடன் நாம் கொரவித்ததுபோல, இப்பொழுது வழிபடுவதல்ல, எலியட்டை மறுபரிசீலனை செய்ததுபோலவே, பவுண்டும்

டையும் மேனேட்டு விமர்சகர்கள் மறு மதிப்பீடு செய்து, அவரின் மதிப்பைக் குறைத்துள்ளார்கள். ஆரம்ப ஆரவாரம் குறைந்த பின்னர் முதிர்ச்சி வழிபட்ட சரியான மதிப்பீடு எழுவது இயல்லே. இன்றைய வாசகர்களும் உத்திச் சிறப்புகளில் மனம் லயித்து விடுவதில்லை.

பவுண்டும் எலியட்டும் பழைய கவிதை மரபையும் வடிவத்தையும் எதிர்ப்பதில் முன்னணியில் நின்றனர் புதுக்கவிதையில் சிக்கலான, விளங்கிக் கொள்ளாத தன்மைகள் காணப்படுமாயின் அவை சிறப்பாகக் கருதப்பட்டன. கவிதையைப் புரிந்து கொள்ளவும், பொருள் கொண்டு விளங்கவும் வாசகன், விமர்சகளின் துணையுடன் முற்பட வேண்டி ஏற்பட்டது. கவிதையின் பல்லேறு நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ளவேண்டியதிலை வாசகனுக்கு ஏற்பட்டது. இவற்றை விளக்கும் உரைகள் குவிந்தன. பவுண்டின் ‘‘கன்ரோஸில்’’ உள்ள இசைச்சொற்களில் ஒருவர் மனத்தைப்பறி கொடுத்தாலும், அப்படைப்புகள் பற்றி நிதானமாக மதிப்பீடு செய்தல் அவசியம். புதிய அனுபவங்களை பவுண்டின் படைப்புகளிலிருந்து ஒருவர் பெற்ற பின்னர், யேற்றல், ப்ரெஸ்ற் போன்றேரின் படைப்புகளில் இருந்து பெறும் அனுபவம் மேலானது என்றே கூறல் வேண்டும். ஆயினும், பவுண்டின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை நாம் மறக்கலாகாது. புதிய கவிதை மரபின் முன்னேடிகளில் ஒருவர் பவுண்ட். இருபதாம் நூற்றுண்டுக் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு பவுண்டின் எழுத்துக்கள் முக்கியமானவை என்று எலியட் கூறிய போது, பவுண்டின் விமர்சனங்களையே அவர் மனதிற் கொண்டிருந்தாலும், பவுண்டின் கவிதைகளுக்கும் அது பொருந்தும். உன்மையில் பவுண்டின் கவிதையும் விமர்சனமும் ஒன்றே டொன்று தொடர்பு கொண்டவை. ஆர்னல்ட், கோலிறிட்ஜ் போன்றேர் கவிஞர் விமர்சகரர்க்க கருதப்படுவபவராயின், பவுண்டும் அவ்விதமானவரே. பவுண்ட் கவிஞராக ஆங்கிலக் கவிதைக்கு ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஆராம்பித்து வைத்தார்

விமர்சகராக பவுண்ட், அதனை நியாயப்படுத்தினார். புதிய விமர்சனப் பயன் மதிப்புகளை வெளியிட்டு, பொது ரசனையை மாற்றியமைத்தார். இத்துறையில் எலியட்டுக்கு அவர் வழிவகுத்தார். ஆனால், எலியட் அதனை பவுண்டை விடச் சிறப்பாகச் செய்தார்.

அளவுக்கு மீறிய அபிமான உணர்வு, தப்பியோடிச் செல்ல உதவும் பண்பு ஆகியனவற்றிலிருந்து ஆங்கிலக் கவிதையை விடுவிக்க உதவியவர் எஸ்ரா பவுண்ட். அழுகுபற்றிய தவறான கோட்பாடு காரணமாக, அக்காலக் கவிதை உணர்ச்சி நிரம்பியதாக இருந்தது. சாதாரண அனுபவத்திற்கும் பேச்சிற்கும் உண்மைக்கும் இயைந்தது புதுவிதமான கவிதைமுறையை அறிமுகப்படுத்த புதுவிதமான வடிவங்கள் தேவைப்பட்டன. புதிய அனுசரணைகள் வேண்டப்பட்டன. சரியான திட்டவட்டமான நுட்பமான முறைகள் தேவையாக இருந்தன.

நல்ல உரை நடையின் சிறப்பியல்புகள் கவிதையில் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், சிந்தனை உள்ளம் கறபனை ஆகியவையும் ஜீண்யவேண்டும் என்று பவுண்ட் விரும்பினார். படிமாதிகளின் ஒடுங்கிய பார்வையிலிருந்து விடுபட்டது பவுண்டின் கவிதை. சரியான விவரணைக்குச் செறிந்த படிமங்கள் தேவை என்று கருதி வந்த பவுண்ட், தமது காலத்திற்குரிய படிமத்தை தேடுவதில் ஈடுபட்டார். அவர் ஒரு பரிசோதனைக் கவிஞராகையால் தமது உலகம் தமது சொந்த அனுபவம் ஆகியனவற்றுக்கு இயைந்த நல்லத்துவ கூர் உணர்வைக் காணபதில் தேடுதல் முயற்சியை மேற்கொண்டார். அத்துடன் புராதனச்சீஸம், இத்தாலிய மறுமலர்ச்சிப்படைப்புகள். 17 ஆம் நூற்றுண்டின் இங்கிலாந்துக் கவிதை மரவு, பிரெஞ்சுக் குறியீட்டுக்கவிஞர்கள் ஆகியோரிடமிருந்தும், ஆகியனவற்றிடமிருந்தும் கிரகிக்கத்தக்க வடிவத்தையும் அர்த்தத்தையும் காணும் முயற்சியில் அற்புதமான புதிய வடிவங்களை தமது கவிதைக்கு அவர் அமைத்தார். அவருடைய படைப்புகளில் அடிப்படைான அமெரிக்கத் தன்மையும் உண்டு. தீர்க்கமான அபிப்பிரா

யங்களையும் பயன்மதிப்புகளையும் அவருடைய கவிதைகள் கொண்டிருக்காவிட்டாலும் பாரம்பரிய கலாசாரத் தில் காலூன்றிய தார்மீக நெறியை, பவுண்ட் பின்பற்றியதனால் அவர் அமெரிக்கராகவும், அதே வேளையில் துணிந்த ஒரு பரிசோதனைக் கவிஞராகவும் விளங்கினார். பழைய கலாசாரங்களில் பிரீதி கொண்ட ஹென்றி ஜேம்ஸின் பிடிப்புப் போன்ற, புலன் உணர்வே பவுண்டுக்கும் இருந்தது. கவிஞரின் தனிப்பட்ட நெறியையும், பாத்திரங்களின் இயக்கப் போக்கையும் சமன்படுத்தக்கூடாது என்று பவுண்ட் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார்.

மேர்வின் தசில்வா மேலும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார். மொழி, அதன் வளம், ஒலி நயம், அதன் ஒழுங்குமுறை, ஆகியவற்றை கவிதையில் காணும்போது நல்ல அம்சங்களை காணும் அதே வேளையில் ஆக்கவிதையில் அரசியற் கருத்துக்களை இனங்களுடு, அவையே கவிதையின் உட்கருத்து எனக்கூற முற்படும் பொழுது, விமர்சகன் கவிதைக்குப் புறம்பாக நின்று அதனை அனுகூலமாக இனங்களுன். அதாவது விமர்சகனின் சொந்த அரசியல் நம்பிக்கைகளுக்குப் புறம்பான அரசியற் கருத்துக்கள் கவிதையில் காணப்படுமாயின், அவன் விரும்பத்தகாத கவிதை அம்சங்களை இனங்காணபதில் அக்கறை செலுத்துகின்றன.

ஆசிரியரின் கருத்துக்களும் விமர்சகனின் கருத்துக்களும் வேறுபட்டால், இலக்கிய விமர்சனத்தில், தவறான அபிப்பிராயங்கள் எழுவது தவிர்க்க முடியாதவை. ஆசிரியன் பகிரங்கமாகவே வெளிப்படுத்திய கொண்டக்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்கு முரண்பாடான கருத்தை விமர்சகன் கொண்டிருப்பானாலேயின், இந்த முரண்பாடுகள் தெளிவாகும் என அவர் கூறுகின்றார்.

2

றெஜி சிரிவர்த்தன தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும்பொழுது, தலைசிறந்த எழுத்தாளர், மொத்தமனித அனுபவத்தில், தனது காலத்துஅரசியல் அனுபவத்தையும் இணைத்துசித்திரிக்க முடிகிறது எனக்கூறுகின்றார். இந்த நூற்றுண்டின் இருபதுக்களிலும் முப்பதுக்களிலும் எழுதிய ஆங்கில அமெரிக்க எழுத்தாளர்களின், சமூகப் பிரக்களு எல்லைக்கு உட்பட்டவை என்று அவர் கூறுகின்றார். சமகால மனித அனுபவத்தின் முக்கியபகுதிகளை அறிந்துகொள்ள, அவர்கள் நாட்டம் காட்டவில்லை. இரண்டு உலக யுத்தங்களுக்கிடையில் வாழ்ந்த முக்கிய ஆங்கில அமெரிக்க எழுத்தாளர்களான யேற்றி, பவுண்ட், எலியட், ஜோய்ஸ், லோரன்ஸ் போன்ற வர்கள் பிரதிபலித்த இலக்கிய உலகம், இன்று வவ்வளவு தூரத்திற்கு உலகப் பொதுமையானது என்று அவர் விணவுகின்றார். தமது காலத்திற்குரிய மேன்டு உலக அனுபவத்தை இந்த எழுத்தாளர்கள் முழுதாகவே பிரதிபலிக்கவில்லை என்று றெஜி சிரிவர்த்தன குறைப்பட்டுக்கொள்கின்றார்.

மிகப் பெரிய சமூக அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலப் பகுதியில் பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் அமைதியாக இருந்தன. ஐரோப்பாவில் ரஸ்யப் புரட்சியின் வெற்றி, மற்றைய புரட்சிகளின் தோல்வி, ஸ்டாலினில் பாஸில் எழுச்சி, குடியிருமையுத்தம் ஆகியன நடைபெற்ற அதே காலப் பகுதியில், அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அதிர்ச்சியடையாமல் இருந்தன. வறுமைகூட அங்கு நிலவிய அமைதியைப் பாதிக்கவில்லை.

தரிசுநிலம், கன்ரோஸ், யூலிஸஸ், பினிகன்ஸ்வேக் ஆகியவற்றில் உலகப் பொதுமையான அனுபவம் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. மனிதவரலாற்றின் முழுத் தரிசனம் அலற்றில் சித்தரிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. விமர்சகர்களும் வாசகர்களும் இதனைக் கூறிவருகின்றார்கள். ஆனால் எலியட், பவுண்ட், ஜோய்ஸ் ஆகியோரையும் இதர ஐரோப்பிய எழுத்தாளர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சமகால மனித அனுபவத்தை கிரகிக்கும் ஆற்றல் முக்கிய ஆங்கில அமெரிக்க எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடையாது என்ற உண்மைபுலப்படும்.

எலியட், பவுண்ட், ஜோய்ஸ் ஆகியோர் சிறந்த உத்தியாளர்கள் சிறந்த இலக்கியக் கலைஞர்கள். ஆனால் அவர்கள் தரிசனம்

வரையறைக்கு உட்பட்டது. தமது உலகத்தை மாற்றும் சக்திகளையும் இயக்கங்களையும் பற்றி, அவர்கள் யாதும் அறிந்திருக்கவில்லை.

பிறேச்ட், இளமையில் சிலோனே, இளமையில் மோஸ்ரோ, மச்சாடோ, ஹேர்஬ெண்டெஸ், வல்ஸேஜோ, ப்ளோக், யெலினின், அகஹம்ட்டோவோ (வல்லேஜோ பிறப்பினால் பெருநாட்டைச் சேர்ந்தவனையினும் அனுபவத் தினால் ஜரோப்பியன்) ஆகியோர் நேரடியாகவே தாம் அனுபவித்த நெருக்கடி நிலையினால் எழுந்த சமூக, மனித அனுபவத்தை மேலும் சிறப்பாகச் சித்திரித்தார்கள்.

பவண்ட், ஜோய்ஸ், லோரன்ஸ் போன்ற கவிஞர்கள் பிறப்பிடம் பெயர்ந்து ஜரோப்பாவில் குடிவாழ்ந்து, தமது நேரடிச் சுற்றுடைன் தொடர்புற்றிருக்காது எழுதி ஞார்கள். ஜரோப்பிய சமூக, அரசியல் நெருக்கடி நிலையைகளுக்குச் சமமாக, அயர்லாந்தில் மாத்திரமே இலக்கியம் சமைக்கப்பட்டது. ஈஸ்டர் எழுச்சி, குடியுரிமை யுத்தம் ஆகியன் ‘யேற்சைக்’ கவர்ந்தன. ஆனால், முக்கிய அமெரிக்க ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் அரசியலில் அக்கறை செலுத்தாது இருந்தனர். இவர்கள் வலது சாரிக் கருத்தோட்டங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இய அமெரிக்க ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் அரசியலில் அக்கறை செலுத்தாது இருந்தனர். இவர்கள் வலது சாரிக் கருத்தோட்டங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஓயிஸ் ஹிட்லரைப் புகழ்ந்து பேசிய மை ஆகியவற்றை உதாரணம் காட்டுகிறார்.

3

ஸ்ராவினிஸ்டுகளும் மாவோவில்டுக்கு மீது, எழுத்தாளனின் அரயசிற் கருத்துக்களும் அவன் படைப்புகளின் சிறப்பியல்புகளும் சமன்படுத்தக்கூடியவை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், இலக்கியம் பற்றிய சிறந்த மார்க்ஸிய சிந்தனையாளர்கள் இவ்வாறு செய்வதில்லை. ஒரு படைப்பில் எழுத்தாளன் தெரிவிக்கும் அனுபவம், அவன் அரசியல் நம்பிக்கைகளுடனும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. அவன் கற்பணிக்கு இந்த நம்பிக்கைகள் ஓவ்வாதன் வல்ல என்று கூற முடியாது. எழுத்தாளன் சிந்தனையாளனும்கூட என்று கூறும் ரெஜி சிரிவர்த்தன, எழுத்தாளர்கள் அரசியற் சார்புடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதற்கு, எஸ்ராபவண்ட் முசோவினிக்கு ஆகரவாக ஓவிபரப்பியமை, யேற்றுப் பாவிலக் கொள்கைக்குச் சார்பாக எழுதிய மை, எலியட்டின் யூத இன எதிர்ப்பும் பாவிலக் கோட்பாட்டின் ஆதரவும், உவின்ட்ஹாம்

‘சிலோன் டெயிலி நியூஸ்’ பத்திரிகையில் திருவாளர்கள் மேர்வின் த சில்வாவும் ரெஜி சிரிவர்த்தனவும் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் சில பொதுப்படையான இலக்கிய விமர்சனக் கருத்துக்களாகவும் அமைந்திருப்பதனால் அவற்றை இங்கு தமிழில் தர நான் முற்பட்டுள்ளேன். பேசப்படும் விஷயங்களும் பிரயோகிக்கப்படும் மொழி நடையும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் தமிழில் பெயர்ப்பதற்கு சிறிது கடினமாக இருக்கின்றன. ஆயினும், நான் புரிந்த மட்டில் முக்கியமான சில பகுதிகளை மாத்திரம் தேர்ந்து இங்கு தந்துள்ளேன். இலக்கிய விமர்சன நெறிகள் பற்றி மேர்வின் த சில்வா கூறும் கருத்துக்கள் நியாயபூர்வமானவை. ஆயினும் ரெஜி சிரிவர்த்தன கூறுவது போல அரசியலைப் பிரித்துப் பார்க்காத முறையில், அதனையும் இணைத்த பூரண பார்வையுடன் இலக்கியத்தை அனுகூதல் தவிர்க்க முடியாததாகி வருகிறது.

உலகம்

கண். மகேஸ்வரன்

உலகம் ஒரு சாக்கடை
உருக் குலைந்த காட்சிகளோ – அதன்
யயர்வான களஞ்சியம்!

தொய்ந்த திரைபோல்
இன்பமும் துன்பமும்
தொக்கி நிற்கும் தரித்திரபீடம்!

சிரும் சிறப்பும்
சிந்தனைக்கு விருந்தும் – இங்கு
செல்லாக் காச்கள்!

வேகும் வினையும்
வெய்யோர் விளைவும்
இதன் இன்பப் பொக்கிழும்!!

கொலையும் கொள்ளையும்
கொடுரச் செயல்களும்
பொருந்தும் இதுதான் பூரணாழி!

நோக்கும் இடமெல்லாம்
நோய் நொடியால்
வேகும் பிண்டங்கள்.....

இவைதான் இந்த உலகின்
இனிய பண்டங்கள் !
எனின்,
உறவும் நட்பும் - உயர்
பாசமும் பந்தமும்
உ.திரத்து உறவெனல்
நன்றே... தீதோ...?

சமூக வளர்ந்த கதை

இ. சிவானந்தன்

பாடல் -

சீர்மேவும் குடியரசின் சிறந்த தமிழ்த் தோழர்களே! வாகாக ஈழமகள் வளர்ந்த கதை கேளுங்கள், நேராகத் தடைகள் பல நிலைகளிலே வந்தாலும் போராடி முற்போந்த பெருங்கதையைக் கேளுங்கள்.

உரை -

சமூக வளர்ந்த கதை — சமூககளின் ஊனேடும் உணர்வோடும் ஊரிச் செறிந்த கதை - எமது சொந்த சுய சரிதை - நாம் நடந்துவந்த பாதை யின் வரலாற்றுக் கோலம் - எமது சமுதாய அரசியல் பொருளியல் இலக்கிய வளர்ச்சியின் கதை — முட்டுக்கட்டைகளையெல்லாம் முறித்தெறிந்து முற்போக்கிலே முன்னேறிய வீரசரித்திரம்.

பாடல் -

சமூக வளர்ந்த கதை - எங்களது சொந்த சுயசரிதை, ஆழம் பதிந்த கதை - எம்மவரின் ஆற்றல் படிந்த திசை. - ஈழம்...

ஆவல் கிளர்ந்த முடை - எங்களது வாழ்வு நிறைந்த வகை, தொழில்கள் வளர்ந்த கதை - தொழிலாளர் உரிமை பிறந்த கதை. - ஈழம்...

சோறு வளர்ந்த கதை - எங்களின்ப சொர்க்கம் இணைந்த வகை, சோகம் இழைத்த கதை - எங்களுடல் சுவறி விழும் தேன் வதை, - ஈழம்...

நாடு சிறந்த கதை நல்ல அபிலாசை விளைந்த கதை,

முதல்கள் குவிந்த கதை - பொருள் பரவும் பொதுமை செறிந்த கதை. - ஈழம்..

கலைகள் விளைந்த கதை - கவிஞர்களின் புலமை மலர்ந்த வகை, தேயிலை வளர்ந்த கதை - தென்னையுடன் பயிர்கள் விளைந்த கதை. - ஈழம்..

அயராதுழைத்தவர்கள் - எங்களுக்கு ஆக்கி அளித்த குவை, சுயலாபம் தேபாதவர் - ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்த கதை. - ஈழம்...

உரை -

சமூவள நாட்டின், பழைய சரித்திரத்தைக் கேட்டாலோ,

பாடல் -

இராவணனின் ஆட்சி அன்று, ஆட்சி அன்று - ஆட்சி அன்று ஆதியிலே வேடர் இனம், வேடர் இனம் - வேடர் இனம் அதனேடு நாகரினம், நாகரினம் - நாகரினம் ஆரியர் யின் வந்தனராம், வந்தனராம் - வந்தனராம் நாகதீபம் கல்யாணி, கல்யாணி - களனிமஹி யங்களைக்குப் புத்தர் வந்து, புத்தர் வந்து - புத்தர் வந்து போனதென மகாவம்சம், மகாவம்சம் - மகாவம்சம் கூறுவதைக் கேள்வியுற்றேஞ், கேள்வியுற்றேஞ் - கேள்வியுற்றேஞ்

சிற்றரசு பேரரசு, பேரரசு - பேரரசு சண்டையிட்டு வெற்றி கொண்டும் - வெற்றி கொண்டும் தோல்வி கண்டு தாம் மடிந்தும், தாம் மடிந்தும் - தாம் மடிந்தும்

இந்தியாவின் பேரரசு, பேரரசு - பேரரசு
இலங்கையிலே வந்து சென்றும், வந்து சென்றும் -
வந்து சென்றும்
பஸ்லவர்கள் பாண்டியர்கள், பாண்டியர்கள் -
பாண்டியர்கள்

சோழ மன்னர் சோலிகளும், சோலிகளும்- சோலிகளும்
எங்களினை ஆய்த்ததுண்டு, ஆய்த்ததுண்டு-ஆய்த்ததுண்டு.

உரை -

இவ்வாரூகத்தானே பேரரசம் சிற்றரசம், போட்டி
யிட்டும் போர் புரிந்தும் ஈழத்தை அரசாண்ட காலம்
போயொழிய.

பாடல் -

பதினெந்தாம் நூற்றுண்டில் பறங்கியர் ஓல்லாந்தரின் பின்
ஆங்கிலேயர் வந்தனரே அரசாட்சி கொண்டனரே.
ஹாவாவிற் புகழ்பெற்ற உள்நாட்டுப் புரட்சியிலே
உயிரிழந்த வீரனவன் கெப்பட்டிப்பொல என்பவரும்
கண்டிக் கலகத்திலே பண்டாவும் புரான் அப்புவும்
ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினை அவமதித்த காரணத்தால்
ஆங்கிலேயர் விதித்ததுவோ ஆ ! மரண தண்டனையாம்
கண்போன்ற தேசியத்தைக் கற்பறித்த காலமது.

உரை ..

வெள்ளையரின் ஆட்சியிலே - வெங்கொடுமைச்
சாயவிலே-தேசிய உணர்வு, தேசியப்பண்பாடு,
ஆத்மீகச் சம்பத்து அத்தனையும் இழந்து - பறி
கொடுத்துப் பரிதவித்து நின்ற அந்தக் காலத்
திலே,

பாடல் -

இந்தியாவில் தயானந்தர், இலங்கையிலே பத்தறமுல்ல
சுபகிர்த்தி, சுமங்கலா, வனசிங்ஹா, ஹிச்சந்திரா,
ஆறுமுக நாவலரும் தேசீய உணர்வுகளை
ஆகிவந்தெம் பண்புகளை ஆர்த்தெழுந்து காத்து நின்றுர்,

உரை -

இவர்கள் எல்லாம் மத, ஆத்மீக சம்பத்துகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடிய அதே நேரத்தில்.

பாடல் -

எவ். ஆர். சேனநாயக்காவும் டபிள்யூ. பெரோ
என்பவரும்
ம. பி. ஜெயத்திலக்காவும் இராமநாதத்துரை ஆகியோரும்
அரசியல் விழிப்பினை ஈழம் அடங்கலும் ஆர்வமுடன்
வளர்த்தார் அதனால்
சொந்த பாரம்பரியத்தையுமே இவர் சோந்தையுடன்
அன்று காத்து நின்றார்.

வெள்ளையரின் கொடி பறந்த - கொடி பறந்த
வெங்கொடுமைச் சூழலிலே - சூழலிலே
நம்மவர்கள் அடிமைகளாய் - அடிமைகளாய்
நாய்களென வாழுவதை - வாழுவதை
இம்மியும் விருப்பமின்றி - ஆமா - ஜூா
இந்து மதம் காத்திடவும் - ஆமா
எம்கலையைப் பண்பாட்டைப் - பண்பாட்டைப்
எற்றி வைத்தார் நாவலனூர் - ஏ, ஏய் !

கை இலங்கும் ஊன்ற உடைகள் - ஊன்ற உடைகள்
கண்நிறைந்த உத்தியோகம் - உத்தியோகம்
கல்வியறிவு இவைதவிர - இவைதவிர
கன்னியரின் சகவாசம் - சகவாசம்
கனதனவான் பட்டந் தந்து - பட்டந் தந்து
கவர்ச்சியுடன் வெள்ளையர்கள் - வெள்ளையர்கள்
புல்லுருவி இலங்கையரை - இலங்கையரை
புற்றிச்சல் போல் வளர்த்தார் - பிரதாபம்

உரை -

கறுப்பு வெள்ளைக்காரர்களும் கோடரிக்
காம்புகளும் உருவான காலம் அது.
அப்பொழுது,

பாடல் -

பறங்கியரின் ஆட்சியிலே பறிகொடுத்தோம் சமயநெறி
விரும்புமுளச் சைவர்களும் வெளிவேஷம்
போட்டுவெந்தார்
இரவினிலே மறைவாக இயற்றினர் தம் அனுப்டானம்
சுவை மிகுந்த ஒரு கதையும் சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்.

உரை -

கதையா ? ஆகா ஆகா, சொல்லுங்கோ,
சொல்லுங்கோ.

பாடல் -

பகலினிலே தாட்ட உடல் இரவினிலே கிண்டியின்
தமது சுவை முறையினிலே தக்கபடி தகனம் செய்தார்
வரணியிலே இதனை ஒரு வஞ்சகள் காட்டிக்கொடுக்க
ஓரிரவுவ் வஞ்சகளை உயிருடனே எரித்தனராம்.

உரை -

இந்தப் பின்னணியிலே நல்லூரில் நாவலர்
எழுந்தார்.

பாடல் -

அந்தியரின் ஊடுருவல் அத்துமீறிப் போனதனால்
நம்முடைய வாழ்நிலையை நம்பிய பழங்கருத்தை
குண்டுமை அளவேனும் கொண்டநிலை பிறழாது
அன்று பேணும் ஆசைடுடன் ஆறுமுக நாவலனூர்

கொண்ட பிழிப்பற்றுதலால் தொண்டுகள் இயற்றுகையில் வந்த புதுக் கல்விமுறை கொண்டபுதுக் கோலமதில் சிந்தனை வளர்க்கவேணச் செந்தமிழில் யாழ்நகரில் சொந்த சைவநூல்களையும் கொண்டுவந்தார் நாவலனார்.

நாவலர் பதிப்பு என்றால் - பதிப்பு என்றால்
நல்ல பதிப்பு என்று பெயர் - என்று பெயர்
நாவலர் பதிப்பு என்றால் - பதிப்பு என்றால்
நல்ல சுத்தம் என்று பெயர் - என்று பெயர்
நாவலர் பதிப்பினிலே நேர்வதில்லை ஓர் பிழையும்
நாவலர் வசனநடை நாற்றிசையும் உலகறியும்

உரை -

பொன்னம்பலம் இராமனுததுரையுடன், பொன்னம் பலம் அருணசலமும், சித்திலெப்பை என்னும் சீரிய ரும் கூடி - ஜீவமறுமலர்ச்சி கொண்டு வந்தார்கள்.

பாடல் -

நல்லை நகரில் ஓர் நாவலனும்
ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளாம்
மட்டக்களப்பில் ஓர் வித்தகராம்
விபுலானந்தர் என்ற பேரறிஞர்
ஆண்தக் குமாரசுவாமியராம்
அரிய கலைகளின் காவலராம்.

உரை -

1948 ஆம் ஆண்டிலே ஈழம் சுதந்திரம் பெற்றது. இருந்தாலும் நம்மைப் பிடித் தபசாக்கள் போகவில்லை. நாடு தொடர்ந்தும் அதே பழைய நிலையிலிருக்க,

பாடல் -

வெள்ளையரை நம்பியெல்லோ விடியுமென்று
காத்திருந்தோம்
ஏற்றினர் கப்பலிலே, எங்கள் வளம்
குறைந்ததம்மா,
தேயிலையை நம்பியெல்லோ தொழில்துறையைச்
சோரவிட்டோம்
ஏற்றினர் கப்பலிலே, இறப்பர் வளம்
பறிகொடுத்தோம்.

மலையடங்கலும் காடுகள் வெட்டியே
மண்சரிவுகள் உண்டாக்க - மண்சரிவுகள் உண்டாக்க
தேயிலை றப்பரும் தென்னைகளும் எனப்
பணப்பிரிக்கலும் வந்தாக்க - வந்தாக்க
வெள்ளப் பெருக்கினால் மணவளம் கெட்டிட
விளைபொருள்களும் பாழாக்க - ஆமா, பாழாக்க.

உரை -

பின்னரும் பின்னரும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, புகையிலை பயிரிடப்பட்டது. வெளிநாட்டுக் கொம்பனி

கருக்கோ கொள்ளை இலாபம். நிலவளமோ சீரழிந்தது. பொன்முட்டை வேண்டாத, புதுக்காலம் ஒன்று வரமாட்டாதா என்று ஏங்கிய நெஞ்சங்கருக் கெல்லாம் ஒத்தடம் கொடுத்தாற்போல, 1956 இலே ஒரு சிறு திருப்புமுனை - ஆமா - என்ன முனை? திருப்புமுனை..

பாடல் -

ஆறுகள் பின்னேக்கிப் பாய்வதில்லை - என்றும்
கோறு கறி சும்மா வருவதில்லை.
தேசிய மறுமலர்ச்சியின் திசையறிந்தே - புதுப்
பாதையைக் காட்டினார் எஸ். பபிள்யூ.
ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா என்று - அந்த
அரிய மனிதரும் ஆர்த்தெழுந்தார்,
கூரிய மாற்றங்கள் கொண்டுவந்தார் - கொடும்
காலன் அவரைக் கவர்ந்து கொண்டான்.

உரை -

காலஞ் சென்ற பிரதமர் பண்டாரநாயக்க
தேசிய விழிப்புணச்சிக்கு வித்திட்டபோது,

பாடல் -

நீர்மின்வளம் நிரம்பியதே எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு
இரும்புக் கனிப் பொருளுடைத்தே எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு
பெற்றேலிய வளம் உடைத்தே எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு
விவசாயம் செழிக்குமிடம் எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு
வேண்டி உடன் விருத்திசெய்தால் எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு
விடிவைநோக்கி விரையாதோ எங்கள் ஈழநாடு -
ஆமா எங்கள் ஈழநாடு.

உரை -

என்று கேட்டார் அவர். இவ்வாரூக் நாடளாவிய தேசிய உணர்வுக்குப் புதியபாதை காட்டிய அதே வேளிதான் ஈழத் தமிழரும் விழித்தெழுந்து உசாரா னர்கள். அதுவரையும்,

பாடல் -

இந்தியரை நம்பியெல்லோ இலங்கையிலே கலை வளர்த்
தோம்
ஏறினார் தலையினிலே எங்கள் கலை உயிர்த்ததம்மா.
ஆண்டு சில ஆவதற்குள் ஆவலுடன் முயன்றதனால்
ஏறிப்போக்கே எமது கலை இலக்கியங்கள் நாடகமும்.

உரை -

இவ்வாரூகத்தானே ஈழத் தமிழிலக்கிய வரலாற் றிலே,

பாடல் -

சமுகேசரியின் காலத்தோடு பின்னை
மறுமலர்ச்சியின் காலம் போகத்
தேசிய முற்போக்குக் காலம் ஒன்றும் இங்கே
திரண்டெழுந்து இலங்கையிலே
கூடிய இலக்கியக் கொள்கையுடன் அது
குடிபுகுந்தது வெற்றிவழி.
பேசும் மொழியினிற் கல்வி கற்றீருர் கூடிப்
புதியதலை முறை பூக்க வைத்தார்.

உரை -

இவ்வாரூகத் தானே இருந்துவரும் காலத்திலே,
1972 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ஆம் நாள்
சமுக்கள் வாழ்விலே ஒரு பொன்னான். அன்று
தான் தன்னுதிக்கமுன் ஈழக்குடியரசு மலர்ந்தது.
இப்போழுது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் செயற்
படுத்துவதில் நாம் ஆர்வம் காட்டி வருகிறோம்.

பாடல் -

ஆயிரத்துத் தொளாமிரத்து நாற்பத்தெப்டாம்
ஆண்டினிலே
தேடினேம் சுதந்திரத்தை, துணிவுகொண்டே
வளர்த்தோமில்லை,

நன்மைகளை நமதாக்கி நாம் சமைப்போம் புதிய வழி
பொருளாதார வளம்கொழிக்கும், புதிய
அபிவிருத்தி எழும்.
ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அடியெடுத்து
வைத்துவிட்டோம்
தேசிய ஒருமையுடன் தோன் கொடுத்துப் பாடுபட்டே
குடியரசு கண்டுவிட்டோம் கொண்ட கொள்கை
தெளிவுபெற்றேரும்
காணுவோம் புதுயுகத்தே களிப்புமிகு சபிச்சநிலை.

உரை -

என்று கூறி, ஈழம் வளர்ந்த

பாடல் -

கதையை முடித்தனம் நாழும்
காது கொடுத்தனர் நீவிர் - ஜயா
காது கொடுத்தனர் நீவிர்.
காதலினேடுயர்ந்தோங்கி - ராசா
காதலினேடுயர்ந்தோங்கி
கன்னி ஈழமகள் வாழிய வாழி,
கன்னி ஈழமகள் வாழிய வாழி -
கன்னி ஈழமகள் வாழிய வாழி.

இலக்கியம்பற்றி...

தியர் மிகுந்த வாழ்க்கையின் நெருக்கடியால்
நான் எழுத்த தொடங்கினேன்; மேலும், என் இதயத்தில் ஏராளமான எண்ணங்களும் அனுபவங்களும் குவிந்து இருந்தன; எனவே, என்ன எல் எழுதாமல் இருக்கமுடியவில்லை. முதற்காரணத்தின் விளைவாக, ‘பருந்தின் பாடல்’, தாங்கோவின் இதயம்’, ‘புயல் பறவையின் கீதம்’ ஆகிய ஒளி மயமான கற்பணைக் கதைகளையும் கட்டுக் கதைகளையும் எழுதினேன்; இரண்டாவது காரணத்தின் விளைவாக, ‘இருபத்தாறு ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும்’, ‘ஆர்லோவ் குடும்பம்’, ‘குறும்புக்காரன்’ என்ற எதார்த்தவாதாச் சிறுகதைகளை எழுதினேன்.

தினை அறிந்துகொள்ள மனிதனுக்கு உதவுதல்; தன்மீதான நம்பிக்கையை வலுப்படுத்த உதவுதல்; உன்மையை நாடும் முயற்சியில் அவனுக்கு உதவுதல்; மக்களிடம் உள்ள சிறந்த பண்புகளைக் கண்டு பிடிக்கவும் கயமைப் பண்புகளை ஒழிக்கவும் உதவுதல்; வெட்கம், கோபம், வீரம் ஆகியவற்றை மனித இதயங்களில் தூண்டிவிடுதல்; உன்னத இலட்சியங்களுக்குத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் வலிமையைப்

மாக்சிம் கார்க்கி

பெற மக்களுக்கு உதவுதல்; அழகு என்னும் தூய உணர்வால் மக்களின் வாழ்வைப் புனிதப்படுத்துதல்—இதுவே இலக்கியத்தின் நோக்கமாகும்.

மக்கள் மொழி என்பது கச்சாப் பொருளாகும்; இலக்கிய மொழி என்பது வல்லுநர்களால் பண்படுத்தப்பட்டது ஆகும்.

புழுமொழிகளும், பொன்மொழிகளும் உழைப்பாளி மக்களால் திரட்டப்பட்ட சமுதாய, வரலாற்று அனுபவங்களை இரத்தினச் சுருக்கமாக கத்தொகுத்துக் கூறுகின்றன.

உலக மகா கவிகளின் அற்புத நூல்கள், மக்களது கூட்டு முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்புக்கள் என்ற கருலூலத்தைப் பயன் படுத்தியுள்ளன; இந்தக் கருலூலம் தான் பண்டைக் காலம் முதல் அரசியல் பொதுக் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் புகழ் பெற்ற வடிவங்கள் மாதிரிகள் அனைத்தையும், வழங்கியுள்ளது.

மலையாளம்

வி. பி. கங்காதூரன்

‘தீ’யும் செத்துவிட்டது !

இனிமையான நாட்களின் சுவையான அனுபவங்களைச் சொல்லிச் சொல்லி சோர்ந்துபோன மனிதன் தனது மரணப் படுக்கையிலிருந்தபடி இறுதியாகக் கூறும் தத்தவ விளக்கம். மனிதனே? அவன் இழைக்காத தவறு கள் கணக்கில் அடங்காதவை. முடிவில் அவனுக்கு அபயம் அளிப்பது எது? பல வகைகளிலும் தோல்விகண்டு, மனமுடைந்து முடிவில் அபயம் தேட முற்பட்டு அவன் மீண்டும் தன்னையே அடைகின்ற நிலை விரக்தி தான் அவனுடைய முகமுத்திரை. அப்படியானால் அவன் விகாரமான உணர்வு கருதும், அசாதரணமான வேகமும் கலந்த ஒரு பயங்கரவாதியல்லவா?

புதிய வாழ்க்கைமுறை பற்றிய விவாதத்தின் அடிக்கல்லாக இந்த மனிதனே அமைந்து விடுகிறான். அழுத்தம் நிறைந்த இந்தப் புதிய தத்துவத்தின் பிரதிநிதி என்ற வகையில் ஜீன்பால் ஸார்த்தரு, மனித வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறப்பாக எதையும் கூற வில்லை. மாறி கொண்டேயிருக்கும் பின்புலத்தைச் சார்ந்த மனிதனைப்பற்றிய உண்மையான தத்துவம் மண்டபங்களில் தனது கொடியை ஊன்றியுள்ள யதார்த்தரீதியான மனோபாவமே இதற்குக்காரணம்.

மனிதர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவரை யொருவர் கடித்துக் குதறி வாழ்கின்ற வெறி நாய்கள் என்கின்ற தத்துவத்தை நிறுவியதாமல் ஹாப் ஸனைப் பின்பற்றியதன் விளைவாகவே ஸார்த்தருவினுடைய பிரவேசம் துவங்கியது. மனிதத்தன்மையில் ஏராளமான நன்மைகள் உண்டெனக் கூறுவது மிகப் பெரிய கட்டுக்கதையாகும்.

மனிதன் தன்னை மாறுதல்களுக்கு ஏற்றபடி மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் அந்த மாற்றங்களே அவனுக்குப் பகையாகி விடும். அறிவும் தன்னுணர்வும் உடைய உயிர் கஞக்கிடையே உள்ள உறவு முறைகள் எப்பொழுதுமே நிலையாகவோ, இறுக்கமாகவோ இருப்பதில்லை என்ற முடிவு ஒரு

பொருளற்ற வாதமாகவே இருந்து வருகிறது.

‘கரிடிக் ஆஃப் டையலெக்டிகல் ரீஸனிங்’ என்ற தனது படைப்பில் சமூக உறவுகளைப் பிரித்து ஆய்வதன் மூலம் ஸார்த்தரு ஒரு விதமான குதர்க்கவாத மனோபாவம் கொண்டவர் என்பது புலனுகிறது. மனிதன் தனது அறிவைக் கூர்மையினாலும், வலிமையினாலும் பிறி தொன்ற அணுகி ஆட்கொண்டு விடுகின்ற சாமர்த்திய குணமுடையவன். மாபிசம் உண்ணும் கொடுரமான உயிர் வகையைச் சேர்ந்த இந்த மனிதனுக்கு நேருகின்ற விபத்துக்களைல்லாம் பிற கொடிய மிருகங்களாலோ நச்ச அணுக்களாலோ அல்ல. மனிதர்களுடைய இந்த வெறியுணர்வு தான் அவர்களுக்குப் பெரும் விபத்துக்களை உண்டாக்குகிறது. மனிதனை தனது இலட்சியத்தைத்தானே அழித்தொன்கின்ற பரிதாபநிலை.

மனிதன் - ஒரு புதிர்

இந்த மனோபாவத்தின் எதிரொலியத்தான் ஸார்த்தருவினுடைய படைப்புக்களில் கேட்க முடிகிறது. மனிதன் ஒரு புரியாத புதிரெண்டும், இந்த அம்சமே பிறவற்றிலிருந்து அவனை வேறு படுத்திப் பார்க்க உதவுகிறதென்றும், அதனை மகிழ்ச்சியோடும், துணிவோடும் வெளிக்கொண்டு வருவதே தனது வாழ்க்கையின் இலட்சியமென்றும் ஸார்த்தருது தனது சயசரிதையில் — WORDS — குறிப்பிடுகிறார். இது முறையான யதார்த்தவாதமல்ல. ஆத்ம வெளிப்பாடு என்ற வகையில் இந்த யதார்த்தத்தை முடியுள்ள திரையை விலக்குவதுதான் படைப்பாளிக்குச் சாத்தியமாகின்ற காரியம்.

வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைப் பற்றிய அடிப்படைகள் சம்பந்தப் பட்ட இவரது கருத்துக்கள் ஸோன்கிர்க்கிரார்ட், மார்டின் ஹெய்தகர் முதலிய புராதன ஞானிகளுடைய கருத்துக்களுடன் சம்பந்தமுடையவை. அவைகள் புனிதமான அம்சங்களைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கட்டும். அவரது விசித்திரமான மனப் போக்குக்கான காரணம், புராதன ஞானிகளுடைய கருத்துக்களை ஆழு

தமிழில்

ரவீந்திரன்

மாக ஆய்வதே. அவர் தமது கருத்துக்களை அழுத்தமாகக் கூறவேண்டுமென்பதற்காகவும், அவற்றிற்கு மகத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் காண்ட, ஹெகன், தெஸ்கார்ட் ஹ்குஸ்ஸல் போன்ற சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களைக் கோடுகட்டுகிறார்.

வாழ்க்கைதான் அடிப்படையான தன்றும், ஏனையவையெல்லாம் இரண்டாம் பட்சமே யென்றும் வாழ்க்கைப் போராட்டம் பற்றிக்குறிப்பிட்டு, மனிதனைத் தவிர, மற்றசுலவிதமான உயிர்களுக்கும் இக்கருத்து முரண்பாடுடையதுயென்றும், இதுவே அடிப்படையென்றும் கூறுகிறார். அடுத்து-வாழ்க்கைப் போராட்டமென்பது நிலைத்திருக்கப் போராடுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. பழங்காலத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எதுவுமேயில்லை. பின்பே தெய்வம் மனிதனைப் படைத்தது என்பதனை வாழ்க்கைப் போராட்டம் பற்றிய தத்துவ ஞானி உணரவேண்டும்

மனிதன் நீண்ட காலத்திற்குமுன்பே தோன்றி வளர்ந்தவன், வாழ்வன்; போராடுவன். உலகத்தின்பல்வேறு பிரச்சனைகளில் ஈடுபாடுடையவன். பின்பு அவன் தனிச்சைப்படி சில நியமங்களை உண்டாக்குவன், சிலகாலம் வரை அவனில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. அதன்பிறகு படிப்படியாகத் தன்னையே அறிந்து கொண்டுவிடுகிற நிலையை அடைகிறான். அவனே மனிதன் மனிதனுக்கென்று தனிப்பட்ட பிரக்ருதி ஏதுமில்லை. அது எப்படிப்பட்டது என ஆராய்ந்தறியும் காரணகர்த்தா அவன்ஸ்ல. மனிதன் இருக்கிறான் என்பது மட்டுமே அவன் றிந்த உண்மை.

படைப்பினாடே தன்னை முறையாக உருவப்படுத்திப் பார்ப்பதே அவனுடைய கடமை. இந்த மனிதனே மனிதத்துவத்தின் படைப்பாளி. அதற்கு ஆதாரமான வன்பதால் அவனுடைய வாழ்க்கை புல், புழு ஆகியவற்றின் வாழ்க்கையைவிட துல்லியமானது. படைப்புக்களினாடே இழையோடும் தெளிவற்ற தொடர்பின் மூலம் தொடர்ந்து செல்வதே அவனுடைய படைப்பு. அவன் ஒரு சூழ்நிலையில்

எப்படியிருக்கிறானே அப்படியே வேறு சூழ்நிலையில் இருப்பதில்லை. இவ்வாறே படைப்பினாடே படைப்பிற்கு ஆதாரமான கிரியைகளுடையசெறிவு வடிவம் பெறுகிறது என்பதனால், இந்தக் கிரியைகளைத் தேர்ந்தெடுத்த தானும் முக்கியமான ஒன்றே. இதுவா? அதுவா? - தீராத இப்பிரச்சனை அவன் முன்பு எப்போதுமே உண்டு. சமுதாயத்தின் முரண்பாடுகள் ஏராளமானவை, அவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு செயல் புரிவன் எதையும் படைப்பதில்லை. சிறிய அளவில் எதையாவது செய்கிறான். படைப்புக்கு ஆதாரமான முடிவுகளுக்குச் சந்திர அதிக அளவு உரிமை வேண்டியிருப்பதற்கு இதுவே காரணம். அடிப்படையான அம்சங்களே சுதந்திரமான தீர்ப்புகளுக்கு வழிவகுக்கும் கிரியைகளின் மூலம் பொருள். தான் படைக்கின்ற அடிப்படைகள் விளைவு முழுமைதான் அவனுடைய புதிரான புதுமை. தனிச்சையோடு எந்த முடிவுக்கும் வராதவன் புதிரானவன்ஸ்ல்; அவன் மனிதனுமல்ல, அவன் வாழ்க்கையிலிருந்து விலகியோடு மறைந்து கொள்கிறான். எனவே, தானே சிலவற்றை முடிவுசெய்து கொள்ளும் பொழுது மனிதன் உரிமை யுடையவனுகிறான். இல்லாவிடில் மனிதன் ஒருவிதமான அடிமையே.

மனிதன் - வாழ்க்கை

வாழ்வதற்காக இருப்பது, இருப்பதற்காக வாழ்வது என்பது ஆண்மீகத்துவத்தில் இருவகை. வாழ்வதற்காக இருப்பது என்பது அறிவு சம்பந்தப்பட்டது. அதனின்று மாறுபடுவதே இருப்பதற்காக வாழ்வது என்பது. அது இருந்து வருகிறது - நிலைத்துவருவது. ஏதோ ஒன்று அல்ல அது. இந்திரிய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நிலைத்துவரும் நியமம், இது வாழ்வதற்காக இருப்பதற்காகவே வாழ்வது என்பது நிலையானதல்ல. நிலைத்திருக்க முடியாது. இல்லாவிடில் ஏதோவொன்றுக் கின்ற அது, தனதாகிய நிலைத்திருக்கும் தன்மையை - வாழ்வதற்காக இருப்பதைப் பொறுத்து அமைந்ததே. இருப்பதற்காகவே வாழ்வது நிலைத்து நிற்பதற்காக முயலுவது. மனிதத்துவத்தில் இவைகளிரண்டும் உண்டு.

அவைகள் மனித வாழ்க்கையில் ஆழமாக வெருண்றி நிற்கின்றன. சற்றும் தொடர்பற்றவை என்று கூடக் குறிப்பிடலாம். ஆற்றின் இருக்கரைகளையும் இணக்கப் பாலம் தேவைப்படுகிறது இரண்டு கரைகளும் இருக்கின்றனவால்லவா? இருக்கின்ற ஒன்றை இவ்வாலாத ஒன்றே இணைப்பது கடினமல்லவா? அந்தவகையில் நிலைத்திருக்கும் தன்மையுடைய வாழ்வதற்காகவே இருப்பது, அதனிலிருந்து மூற்றிலும் மாறுபட்ட இருப்பதற்காகவே வாழ முயற்சிப்பதுடன் இணக்கமுயலுவது அசாத்தியமானதே. இவைகளைப் பொறுத்தவரையில் சாத்தியமான பந்தம், எவ்விதத் தொடர்பும் அற்ற பந்தமாகவே இருக்கிறது. அதாவது அவைகளை இணைக்க முற்படுவது பயனற்றது. இதைத் தவிர்க்கவும் முடியாது. ஏதோவொரு வகையில் வாழ்வதற்காக இருப்பது என்பது இருப்பதற்காகவே வாழ்வது என்பதுடன் சப்நஷப்படுவது போலத் தோன்றும். அத்தகைய தன்மையுடைய, வாழ்வதற்காகவே இருப்பதன் வகையைச் சார்ந்தவனே மனிதன். உலகத்தில் சூன்யம் என்று சொல்லப்படுவது இந்த மனிதனிலிருந்துதான் பிறப்பெடுகிறது.

நான்மட்டுமல்ல. எல்லையற்றதும், விசாலமானதுமான இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இடையரை மாற்றத்திற்கு உட்பட்ட மனிதனின் பரந்த, விசாலமான, யதார்த்த ரீதியான அறிவு வெளிப்படும் பொழுதுதான் மனிதத்துவமும் வெளிப்படுகிறது. அறிவுக்கு எட்டாத உண்மைகளும் நிலைத்திருக்கின்றன. உலகைப் பற்றிய ஞானம் யதார்த்த பூர்வமாக உணரப்படும் பொழுதுதான் அறிவுத் திறமும் வெளிப்படுகிறது. இந்த அறிவுத்திறம் பற்றிய கருத்துக்களை அற்புதமான முறையில் ஸார்த்தருவிளக்குகிறார். அறிவுத்திறம் உண்டென்பதும் அதனைப்பற்றி ஆழமாக அறிவுது என்பதும் ஒன்றேதான். அறிவுத்திறம் என்ப்பது எதைப்பற்றியாவது கொண்டுள்ள ஞானம் எனலாம். அதிலிருந்தும் சற்று நிலையானதைக்காணுமுடியாது. அதனின்றும் மாறுபட்ட ஒன்றை மறைத்து நிற்பதும் சாத்தியமாகிறது. ஆத்மாவை வெளிப்படுத்துவது போன்ற அறிவுத்திறத்தைப் புலப்படுத்துவது. எனவே

ஆத்மஞானம் என்பது என்னுடைய ஞானம் அல்ல. என்னைப்பற்றிய ஞானம். 'நான்' என்பது அடிப்படையாக இருப்பதால், புலனடக்கமென்பது ஞானத்துக்கு ஒத்துவராதது. ஞானம் என்பது அறிவு பூர்வமாக உணரப்படும் பொழுதுதான் 'நான்' என்கின்ற தெளிவு பிறவியெடுக்கிறது, இதனை மனதிற்கொண்டு ஞானத்தில் உள்ளதோ, ஞானத்தோடு, சம்பந்தப்பட்டதோதான் இந்த 'நான்' என்னைக்கூடாது. உலகத்தைப் போலவே இந்த 'நானும்' அறிவு சம்பந்தப்பட்டது. உலகமும், ஞானமும் தனித்தனியே பிரிந்து வேறுபட்டு நிற்கமுடியாது. ஏனெனில் 'நான்' என்பதற்கு அது சாத்தியமல்ல. இதுதான் அவைகளுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடுகள். நான் என்பது பெரும்பாலும் ஞானத்தின் விளைவாக உருவானதே. பொதுவாக, நூதனமான ஒரு திட்டத்தை அமைப்பதிலிருந்து ஞானத்தை மின்சக்கூடிய சிறந்த ஒன்று இல்லை எனலாம். உரிமைவேட்கையென்பது அச்சமூட்டக்கூடியது; துங்பத்தை அளிக்கக்கூடியது, மனிதன் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்காகவே படைக்கப்பட்டவன் அந்த உரிமையை இழக்கின்ற எண்ணம் அவனுக்குக் கிடையாது.

வாழ்வதற்காகவே இருப்பது என்பதைப் பொருஞ்சுடையதாகக் கருதவேண்டுமென்பதைஇருப்பதற்காகவே வாழ்வது என்ற நிலையிலிருந்து அறியலாம் அதாவது அடுத்தவனுடையபார்வை என்னை ஒருபொருளாக்கித் தரம் தாழ்த்த முயல்வது; எனது பார்வை அவனைத் தரம் தாழ்த்த முயற்சிப்பது. அடுத்தவனை நேசித்து வாழ்வேண்டுமென்ற வாழ்க்கை முறையே, மற்றவர்களுக்காகவும் வாழ்வேண்டுமென்ற வாழ்க்கை முறையே, மற்றவர்களுக்காகவும் வாழ்வேண்டுமென்ற வாழ்க்கையில்தான் என்றாலும் என்னால் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளை அங்கீகரிக்கமுடியவில்லை. இருவிதமான உரிமை வேட்கைகளும் இனைத்துப்பார்க்க முடியாதவை. இரு பலவீனங்களும் தங்களுக்குள்ள உறவுமுறைகளைப் போல மாறுபட்டவையே. கடுமையான வகையில் மோதிக்காண்டு, அடித்து வீழ்த்து

வதையோ, அடிப்பட்டு வீழ்த்துவதையோ மட்டுமே இந்த மனிதனால் செய்யமுடியும். இந்தமுடிவும், இதுசம்பந்தப்பட்ட சிந்தனைகளும் வளர்ந்துகொண்டேபோனால் நாம் உணர வேண்டியது, பிரகிருதியான மனிதன், சமூகத்தில் வாழ்த்தகாத வன் என்பதையும், சமூகம் ஒரு கூட்டமைப்பை அமைக்கண்டிய அவசியத்தையும் ஆகும்.

தனித்துவம் - சமூகம் - நாடு

இடைக்காலத்தில் ஸார்த்துவினுடைய சிந்தனைகளில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. "வாழ்க்கையும் மனிதத்துவமும்" "என்ற கட்டுரையில், நான் என்னுடைய உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கான முயற்சியில் இறங்கும்போது, அடுத்தவர்களுடைய சுதந்திரத்தை நான் மதிக்கும் பொழுதுதான் சாத்தியமாகிறது." என்கிறார். சுதந்திரம் பற்றிய பொதுவானதும், உண்மையானது மான கருத்துக்களிலிருந்து இது முரண்பட்டதல்ல.

சமூகத்தில் மனிதர்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கும், எதிர்ப்புகளுக்கும் காரணம் பற்றாக்குறைதான் என்றார் ஸார்த்து. அன்றூட வாழ்க்கையில் நாம் இன்று கானுகின்ற மனிதனை உருவாக்கிய சக்தி இந்தப் பற்றாக்குறையே. இந்தப் பற்றாக்குறையின் விளைவுகளையே இன்றைய மனித வரலாற்றில் கானுகின்றேம். மனிதர்களை மிகவும் மோசமாகச் சண்டை போட்டுக் கொள்ளத்துாண்டுகின்ற இந்தப் பஞ்ச நிலைமையே அவர்களை ஒன்றாக இணையும் செய்கிறது. இந்தப் பஞ்சத்தை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமெனில் அனைவரும் ஒன்றுபடவேண்டும். அந்தச் செயல் சாத்தியமானது எனலாம். ஏனெனில் பஞ்சகாலங்களில் உண்டாகிற நெருங்கிய உறவுகள் புரட்சிக்கூட்டமாக திரஞ்வதைத் தவிரவேறு வழியில்லை. மனிதன் அதிலிருந்து தப்பவும் முடியாது. ஒருவன் தான் எதனைன்ற எதிராக்கிப் போராடுவதற்காக அடுத்தவனைச் சேர்த்துக்கொண்டானே, அந்த அந்தியனிடமிருந்த, அவனைத்தானே பிரித்துக் கொள்ளவும் முடியாது.

சமூக அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில் ஸார்த்துவினுடைய பார-

வையில் இரண்டு வடிவங்கள் உண்டு: அவைகள் குழுக்கள் என்றும், சங்கங்கள் என்றும் இரண்டாகப் பகுக்கப்படுகின்றன. சந்தர்ப்ப வசமாக ஏதோ ஒரு காரணத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒன்றுபடுகிற மனிதர்கள் இந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கென்று குறிப்பிட்ட இலட்சியம் எதுவும் இல்லை. மனிதசமூதாயம் என்பது இத்தகைய குழுக்கள் பலவற்றின் கூட்டுத் தொகுப்பாகும்.

சமூதாயத்தில் வேறேரு வடிவத் தில் மிகப்பெரிய இயக்கத்தைக் காண முடிகிறது. சங்கம் எனக் கருதப்படுகின்ற அது ஒரு இலட்சியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவர்களின் இயக்கமாக அமைகிறது. காற்பந்து ஆட்டத்தை இதற்குக் காட்டாகக் கூறலாம். குழுவைச் சங்கத்திலிருந்து வேறு படுத்திக்காட்டுவது மிகவும் நுனுக்கமான செயலாகும். பொதுப்படையாக வெளித் தோற்றத்தில் இரண்டும் ஒன்றே! சங்கத்திற்கு ஆதாரமாகவிருப்பதும், அதனை உறுதியாக நிலைத்திருக்கச் செய்வதும் அதனுடைய அங்கங்களே. ஒவ்வொரு அங்கமும் இயக்கத்தின் குறிப்பிட்ட தொகுப்பாக நின்று அதனைப் பாதுகாக்க முற்படுகின்றன. சங்கம் முற்றிலும் ஒருவகைச் சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

சங்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, ஸார்த்துவ உறுதிமொழி, அக்கிரமம், பீதி ஆகிய மூன்று விடயங்களுக்கு தரிசனமளிக்க முயற்சிக்கிறார். உறுதிமொழியின் அடிப்படையில்தான் சங்கம் நிலைத்து நிற்கிறது. சங்கத்தின் இலட்சியத்தைப் பேணும் வகையில் அதற்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதோ, அதனை நிராகரிப்பதோ, அதனைவிட்டு வேறேன்றில் சேர்ந்து கொள்வதோ கூடாது என்பது சங்கத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற முக்கியமான உறுதிமொழி. அடிப்படையில் சங்கம் உறுதிமொழி களையே கொண்டுள்ளது. எனக் குறிப்பிடலாம். பலவீனர்கள் தங்களது உறுதிமொழிகளிலிருந்து பிறழாமல் இருப்பதன் பொருட்டு, அக்கிரமத்தையும், பீதியையும் அவசியமானவை என சங்கம் அங்கீகரிக்கிறது. சங்கத்தின் உறுதிமொழிகளை யாரேனும் மீறிந்தந்தால் அவர்கள் கடுமையா

தக் தண்டிக்கப்படுவார்களென்ற எச் சரிக்கையும் உறுதிமொழியில் அடங்கி யுள்ளது, மீறிந்டப்பவர்கள் மீது மிகவும் கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்ற எச்சரிக்கையே பீதியை உண்டாக்குகிறது. எனவே, “யாரும் முறைதவறி நடக்காமலிருப்பதற்காக நியாயமான முறையில் உருவானதுதான் பீதி.” மனிதன் ஒருசமூகஜீவனுக் மாறியிருப்பதன் காரணமாக, அவன் பீதியோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறன், பீதிதான் சகோதரத்துவத்திற்குக்காரணமாக அமைகிறது. எனது அண்டைவீட்டுக்காரனை சகோதரனுக் கேள்வி நேசிக்கத் தூண்டுவதும் இதுவே. சகோதரத்துவத்தை மீறிநடக்கின்ற வேலோகளில், அவனுக்கு எதிராகச் சில சக்திகள் தாக்கக்கூடும் என்ற பீதிதான் அடுத்தவனைச் சகோதரனுக்க் கருதம்படி தூண்டுகிறது.

சங்கத்தின் பிரச்சினைக்குரிய அமைப்பு ‘ஸ்டேட்.’ மேலும்மேலும் அது புதிய பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டேயிருக்கும். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கிடையே அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி தலையிடவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. மிகவும் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளில் ஒன்றுபலாத்காரம் செய்வது என்பது. அந்த உறுதி மொழிகளிலேயே மிகவும் பயங்கரமானதும் கூட. இந்த உறுதி மொழிகளுக்குக் கட்டுப்படாதவர்களும் ‘ஸ்டேட்டில்’ உண்டு. அவர்களுடைய உறுதிமொழிகள் ‘பிராக்கிள்’ என்ற நிலையில் தாக்குப் பிடித்துக் கொண்டிப்பதாகக் கணிக்கப்படுகிறது. ‘பிராக்கிள்’, உறுதிமொழிகளுக்கு முன்பு மிகவும் சாதாரணமானது.

வாழ்க்கை சம்பந்தமான பார்வைகள் ஸார்த்ருவினுடைய படைப்புகளில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. மிகவும் ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்கின்ற மேல்தட்டுவாசிகளையும், விசித்திரமான மனப்போக்கும், வியக்கத்தக்க செயல்களும் புரிகின்ற கதாபாத்திரங்களை இவருடைய படைப்புக்களில் சந்திக்கலாம். தற்சொலை செய்து கொள்பவர்களும், மாருக வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைத் தொடர்பவர்களும் மற்ற வர்களைத் துன்புறுத்தி இனபம் காண்பவர்களையும் அவருடைய படைப்புக்

களில் கரணலாம். தன்னிலைப் புணர்தல் (HOMO SEXUAL) முரண்பட்ட உடலுறவுகள் (INCESTUOUS) முதலிய விவகாரங்களும் உண்டு. பைத்தியக்காரர்களும் அவர்களுடைய உலகத்தில் வாழ விருப்பப்படும் பைத்தியங்களல்லாதவர்களையும் அங்கு காணமுடிகிறது. மொத்தத்தில் அவர் சித்தரித்துக் காட்டுகின்ற உலகம் மிகவும் இருஞ்டது. முரண்பட்ட உலகம் என்று கூடச் சொல்லத் தோன்றும்.

வாழ்வின் கஷவ

ஆயிரத்துத் தொழுயிரத்து முப்பத்தியெட்டாம் ஆண்டில் பிரஞ்சு சிலக்கிய உலகில் வெளி வந்த வெளியே” (மனக்குழப்பம்) என்ற நாவலின் மூலம் ஸார்த்ருவின் இலக்கியப் பிரவேசம் துவங்குகிறது, அனேடான் டாக்வெள்டின் என்ற இலோருளின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்தான் இந்த நாவலின் முழுமையான மையம். அந்த வெளிப்பாடுகளுக்கு அவனை உந்தித் தள்ளுவது அவனுடைய மனப்போராட்டங்கள். விரக்தியும், பலவீனமும், ஒழுங்கற்ற மனைநிலையும், வாழ்க்கையை அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற தாகமும் மனக்குழப்பங்களுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இந்த குணங்கள் எல்லா மனிதர்களிடமும் உண்டு, கபடத்தனமான மனைபாவமும், நட்பும் உள்ளவர்கள் அவற்றை, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதவாறு, மறைத்து வைத்துக்கொள்ளுகின்றனர்.

டாக்வெண்டின்-தனி மனி தன். அவனுக்கு உறவு என்று சொல்லயாரும் இல்லை. அவன் ஓட்டல்களில் உண்டு எங்காவது உறங்கிக் கிடப்பான். நட்புறவுகள் மனிதனுக்கு ஒத்துவராத காரியம் என்ற நம்பிக்கையில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவன். அவன் இப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது தன்னில் ஏதோவொன்று உருப்பெறுவதை உணர்ந்தான். ஒரு சமயம் - அவன் சிறு கல்லொன்றை எடுத்துக்கடலில் வீசத் துவீந்தான். அவனால் முடியவில்லை. கல்லைக் கீழே போட்டுவிட்டான். தனது செயல் அறிவீனத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அவன் உணர்ந்தான். அத்தனைம் மனத்தில் கமையாகக் கணத்தது. அவனு

டைய மனப் போராட்டங்களை அதிகரித்தது. சடப் பொருள்களுக்கும் உயிருண்டு என அவனுக்குத் தோன்றியது. அதனின்றும் மாறுபட்ட சிந்தனைதான் மனக் குழப்பத்தைத் தொடர்க்கிறது. கல்லைக் கீழே போட இதுவே காரணம் முடிவில் ‘‘மனக் குழப்பம் எதற்கு?’’ என்ற ரூனம் பிறக்கிறது.

அவன் இன்னேரு சமயம் நகரத்தைச் சார்ந்த ‘பார்க்’ ஒன்றில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தான். திடீரென, தன்னைச் சுற்றியிருந்த பொருள்களின் பெயர்களும், தோற்றங்களும், பயன் முறைகளும் மறைந்து அழிவதுபோன்ற பிரம்மை. அவைகளெல்லாம் பொருள்களின் மீது மனிதன் சாத்திய கமைகளாகத் தோன்றின. பொருள்களின் தனித்துவம் வேறு. அந்த விடயம் பகல் வெளிச்சம்போல பள்ளிரண்று அவனுக்குத் தெரிந்தது. வாழ்க்கைப் போராட்டம் உயிர்பெற்று வெளிவருகிறது. அர்த்தங்களுடைய தூலம் அழிந்து, அந்த மரங்கள் உருகிப்போயின. அந்த மரத்தின் வேர், பார்க்கினுடைய வாயில், தான் அமர்ந்திருக்கும் பெஞ்சு, அருகிலிருந்த புற்றரை எல்லாமே சிதைந்து கிடந்தன. அவைகளுடைய பயங்கரமானதும், அலங்கோலமானதுமான வடிவங்கள் மட்டுமே மிகுந்திருந்தன. அவனும் இல்லை. அது மிக மிக மோசமான அனுபவம். அவன் எழுந்து நடக்கத் தொடங்கினான். வாயிலை அடைந்ததும் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்தான். அந்தப் பூந்தோட்டம் அவனைப் பார்த்துப் புனரைக் கிந்தியது.

அனுபவங்களைமட்டுமே ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்ல முயல்வதெல்லாம், அளவுகடந்த நிராசை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களே. உலக அரங்கில் ஒலமிடாதவன் மனிதன். அவனுக்குத் தற்கொலைமுயற்சியே அதிகம் பிடிக்கிறது. அனுபவங்களுக்கு எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை. அனுபவங்களைப் பொறுத்துப் புனரைக் கிந்தியது. அனுபவங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முயல்வதெல்லாம், அளவுகடந்த நிராசை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களே. உலக அரங்கில் ஒலமிடாதவன் மனிதன். அவனுக்குத் தற்கொலைமுயற்சியே அதிகம் பிடிக்கிறது. அனுபவங்களுக்கு எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை. அனுபவங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முயல்வதெல்லாம், அளவுகடந்த நிராசை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களே. உலக அரங்கில் ஒலமிடாதவன் மனிதன். சுதந்திரப் பிறவியென்றாலும். அந்தச் சுதந்திரம் மரணத்தின் முன்பு மிகவும் சாதாரணமல்லவா! இருப்பினும் இவ்விடயங்களோடு மட்டும் நாவல்

முடிந்து விடுவதில்லை. சுகல ஆசை களும் வீழ்ச்சியற்றபோதும் முடிவில் ஒரு பிரத்தியேகமான ஆசையில் மனம் ஈடுபட்டு உறுதியடைந்து அதனை நெருங்குவதையும் நாம் இங்கு காண்கிறோம். அவன் தான் அதுவரை வாழ்ந்த வாழ்க்கையை உதறிவிட்டு பார்சீக்குப் போக முடிவு செய்கிறோன். கடைசியில் - மனதிற்கிணிய அந்த கானத்தை மீண்டும் கேட்க நேரிடுகிறது. ஒட்டவில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தக்காராம் போன்னிலிருந்து ஓவித்த நீக்ரோப் பெண்மணியின் கீதம். அந்தச் சூழலில் பிரபஞ்சத் தில் அலைந்து திரிந்த அந்த கானம் மீண்டும் வாழ வேண்டுமென்ற நாட்பிக்கையை ஊட்டி, அவனுக்குப் புதிய வாழ்க்கையைச் சுட்டிக் காட்டியது. அந்த இசை நிரந்தரமானது. அதனை இரசித்த அந்த ஷுதனும், அதனை இசைத்த நீக்ரோவும் அதனேருந்த நிரந்தரமாக வாழுகின்றனர். படைப்பினாடே சற்று அமைதி. மாறுபட்டதும், தொடரபற்றதும், பொருளற்றுமான வாழ்க்கையினாடே பொருஞும், செய்தியும் கானுகின்ற ஆற்றல் மனிதனுக்குண்டு.

‘‘எக்ஸில்டென்ஸ்’’ — நாவலின் முக்கியமான பிரச்சனையாகக் கொண்டு ஸார்த்ரு பிரபஞ்ச தரிசனம் செய்வது, நுழைவாயிலில் நின்ற பார்க்கின்ற முயற்சியாக அமைந்துள்ளது. ‘‘வாழ்வும் குன்யமும்’’ என்ற தனது படைப்பிற்காதாரமான வீடுயங்களை ஸார்த்ரு ஆராய்ந்தறிந்து வகைப்படுத்திக் கொண்டும், கிரகித்துக் கொண்டும் இருந்த காலத்தில் தான் ‘‘மனக்குழப்பம்’’ என்ற படைப்புப்பிறப்பெடுத்தது. அவர் பிறகாலத்தில் தனது சுயசரிதையில் ‘‘தாக்வென்டின்’ பாத்திரம் படைப்பாளியின் சுயதரிசனம் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘‘மனக்குழப்பம்’’ என்ற நாவல் பிரசரமாவதற்கு முன்பும் - பின்பும் ஸார்த்ரு அவ்வப்போது ஒரு சில சிறு கதைகளை எழுதினார். அவைகள் ‘‘சுவர்’’ என்ற கதைத் தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன. சுவர், வீடு, நட்பு, எடோல்தராதஸ், ஒரு நன்பனுடைய இளமைப் பருவம் ஆகிய ஜந்து கடைத் தகள் அடங்கியுள்ளன. ஸ்பெயின் உள்நாட்டுப் போரைப் பின்னணியாகக்கொண்டு எழுதப் பட்ட ‘‘சுவர்’’ அவருடைய சிறந்து

படைப்புகளில் ஒன்றுக்கக் கருதப்படுகிறது. நாஜிகளால் சிறை வைக்கப்பட்ட ஸ்பானியா தேசத்துக் குடமகன் பாப்லோ இபிதாவினுடைய அனுபவங்களைச் சித்தரிக்கிறது இக்கதை. இரவு நேரத்தில் நடந்தும் குளிரில் ஓர் இருண்ட அறையில் அவன் கூவியமுகிறோன். அடுத்து வரும் காலைப் பொழுதில் அவனைத் தழுவிக்கொள்ள சாவு குறியாக இருந்தது தான் பிரச்சனை. சாவது பற்றி அவன் தயக்கமடையவில்லை. இருப்பினும் அந்த யதார்த்தத்தின் முன்பு அவனுடைய உடல் ஒருவித உத்வேகத்தோடு துடித்தது.

‘‘ஒருவகைக்கு நான் அமைதியானவன். இருந்தாலும் அது அச்சத்தைத் தரக்கூடிய அமைதி. எனது சீரந்தான் அதற்குக் காரணம். அது துடியாய்த் துடித்து நடந்துகின்றது. பயந்து விறைக்கின்றது. நான் அதை உணரவில்லை’’ இதுதான் அவனுடைய அனுபவத்தின் சாரம். ஆனால் — அடுத்து வந்த காலைப் பொழுதில் மிகவும் விசித்திரமான முறையில் அவன் காப்பாற்றப் படுகிறோன். அத்துடன் கதை முடிகிறது. மற்றக் கதை களும் மோசமானவையல்ல.

பாதைகள் சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றன.

இலக்கியப் படைப்பாளி சுதந்திரத்தை மட்டுமே தமது படைப்புக்களில் பிரதிபலிக்க முற்பட வேண்டுமென்ற கருத்தில் விருப்பமுடையவர் ஸார்த்ரு. வாசகர்களும், படைப்பாளிகளும், அவர்களைச் சமீபிக்கின்ற கதாபாத்திரங்களும் சுதந்திரர்களாகவே இருக்க வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். சற்று வேகமானதும், ஆழமானதுமான பார்வையை உடைய இந்த இலக்கியப் படைப்பாளி 1945-ல் முடிவடைகின்ற ஒரு தசாப்தத்தில் பலவகையிலும் புகழ் பெற்றிருந்தார். பாதைகள் சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றன. (ROADS TO FREEDOM) என்ற நாவலின் மூலம் தனது சமகாலத்திய தலைமுறையின் சமூக அமைப்பினையும், அனுபவங்களையும் தனித்துவத்தோடு விளக்குவதற்காக ஸார்த்ரு தனது தரிசனத்தை மேற்கொண்டார். முன்றும் பர்கமும், நான்காம் பாகத்தின் இரண்டாம் அத்தியாய

மும் சுடர்விட்டு ஒளிர்கின்ற நிலையில் அற்புதமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. முதல் பாகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட கதாபாத்திரங்கள் தான் ஒருதலை முறையைச் சித்தரிக்கின்றன என்ற விதத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பாரீஸ் நகரத்திலும், கிளப்புகளி லும் ஒட்டல்களிலும், வீதிகளிலும் சுற்றித் திரியும் பஸ் வேறு மனிதர்கள், கலைஞர்கள் மாணவர்கள் ஆகியவர்களைப்பற்றிய மூன்று நாட்களின் அனுபவங்களைத்தான் ‘‘தி ஏஜ் ஆஃப் ரீஸனிங்’’ என்ற நாவலின் முதல் பாகத்தில் சித்தரித்து காட்டுகின்றார். அதிபயங்கரமான யுத்த மேகங்கள் ஐரோப்பாவின் மீது கவிழ்ந்த காலகட்டமான 1938 செப்டம்பரின் ஒரு வார நிகழ்ச்சிகளை இரண்டாம் பாகத்தில், சித்தரிக்கின்றார். கற்பனைப் பாத்திரங்களுடன் ‘‘சேசம்பர் லெயன்’’, ‘‘டலாடியர்’ போன்ற அக்கால கட்டத்தின் முக்கியப் பிரதிநிதிகளும் இந்தப் பாகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றனர். மூன்றும்பாகம் (IRON IN THE SOUL) நாஜிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் போராடிய பிரான்சு மக்களின் பெருமித்தையும், பரபரப்பையும், வேகத்தையும் விளக்குகின்ற அற்புதமான சித்திரம். பிரான்சிற்கு ஏற்பட்ட நல்ல விளைவுகளை விளக்கிக்காட்ட முனைந்தமுயற்சி தான் நான்காம் பாகம். செய்திகள் தேவையான அளவு கிடைக்காமற போன்தே அந்த நாவலை முழுமையாக எழுத முடியாமற போனதற்குக் காரணம் என்று சமாதானம் கூறினார்ஸார்த்ரு. அவருடைய ஏனைய படைப்புகளில் கிடைத்தச் சமூக தரிசனம் குறைந்திருந்ததன் விளைவே, பாதைகள் சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றன என்ற இந்த நாவலில் சுவை குறைந்திருப்பதற்கான காரணம்.

உரிமைக்காகப் போராடப் போவதாக நடித்து, யதார்த்த வாழ்க்கையில் தனது இலட்சி யத்தைக் கைவிட்டு விலகியோடுகின்ற மாத்துதான் இந்தத் தலைமுறையின் முக்கியமான கதாபாத்திரம். தத்துவத்தின் பிரதிநிதியெனத் தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டவன். தன்னால் கருவற்று கர்ப்பினியாகிவிட்ட மார்

விலேனைத் திருமணம் செய்துகொள் வதன் மூலம் குடும்ப உறவுகள் சிறைந்து விடக் கூடும் என்ற பயத் தில் அவளோ மணக்க மறுக்கிறோன். அதற்குப் பரிகாரமாக அவளுடைய கர்ப்பத்தைக் கலைக்கத் திட்டமிட்டு அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறோன். டாக்டருக்கு நாலாயிரம் ஃபிராங் கொடுக்கவேண்டிய நிலை யேற்படுகிறது. அதுவும் மூன்று நாட்களுக்குள் கொடுத்தாக வேண்டும். அவன் பணத்திற்காக அங்குமின்கும் அலைந்தான். பயனில்லை. பணமுள்ள வர்களிடம் அவனுக்குப் பழக்கமில்லை. பழக்கமுள்ளவர்களிடம் பணமில்லை. அவனுக்கு நல்லதொரு பாடம் கற்பிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் அவனைத் துன்புறுத்திப் பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் டேனியேல் அவனுக்குப் பணம் கொடுக்க முன்வரவில்லை. கடைசியாக அவன் 'லோவியா' என்ற பாடகியின் பையிலிருந்து பணத்தைத் திருடிக்கொண்டு மார்ஸிலேனை அடைகிறோன். அவன் மாத்யூ வினூடையை கோழூத் தனத்தை அறிந்து, பணத்தை வீசியெறிந்து விட்டு, அவனையும் வெளியேதள்ளிக் கதவடைக்கிறோன். கடைசியில் — கர்ப்பிணியான மார்ஸிலேனை அநாதையாக்கப் போவதாகக் கூறுகிறோன் வஞ்சகளை டேனியல் - மாத்யூவின் மன அமைதி மேலும் குலைகிறது. கதையின் பின்பகுதியில் அவன் மீண்டும் விரட்டப்படுகிறோன். பரிதாபத்திற்குரிய மனிதனுக் மாறிவிட்ட அவனுடைய சுதந்திரத்தை நோக்கிய பயணம் மீண்டும் தொடருகிறது. 'நான் தனியன். மார்ஸிலேன் மட்டுமில்லாதிருந்திருந்தால்! என்னுடைய சுதந்திரத்தில் யாரும் தலையிட்டிருக்க முடியாது. நானே அதை அழித்து விட்டேன். இந்தக் குழப்பத்தைத் தவிர வேறு ரெதுவும் நடக்கவில்லை. எனக்கு இது ஒரு விவேகப்பிராயம் என்று புரிகிறது.' அவன் தனக்குள் முழங்கிக் கொள்கிறோன்.

அடுத்த இரண்டு பாகங்களும் மாத்யூ சுதந்திரத்திற்காக மேற்கொள்ளுகின்ற பயணத்தைப் பின்னியாகக் கொண்டது. மனிதசுக்குகளுக்குத் துணைபுரியும் நோக்கத்தோடு ஸ்பெயினுக்குப் புறப்படுகிறோன் அவன் போய்ச் சேரவில்லை. அவனுக்கு ஆவே

சமும், விருப்பமும் உண்டு இருப்பினும் அவனுடைய வாழ்க்கை சோகம் நிறைந்த சூன்யமே! மூன்றாம் பாகத் தில் நிலைமை சற்று மாறுதலடைகிறது. எதையாவது செய்ய வேண்டுமென்ற விவேகம் அவனுள் துடிக்கின்றது. ஜெர்மானியர் முன்னேறி கொண்டிருக்கும் பொழுது, தனித்து, விடப்பட்ட படைப்பிரிவில் - யுத்து முன்னணியில் அவன் இருந்தான். அநேக சேதங்களையும், மரணங்களையும் விளைவித்துக்கொண்டு எதிரிகள் பாய்ந்தும், பறந்தும், ஓடியும் மூன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். சாகசக்காரர்களான நான்கைந்து சகாக்களுடனிருந்த அந்த நிமிடத்திலும் அவன் சுதந்திரத்தின் சுவவையை எண்ணிப் பார்த்தான், அவன் குண்டுகளைக் கீழே நழுவவிட்டான். அவனுக்குத் திருப்பியண்டாகியது. இரத்த வெறிபிடித்த அவன் பதுங்கிப் பதுங்கிப்பின்பு மறைந்துவிட்டான். தனக்குச் சற்றும் பிடிக்காத அந்தச் சூழ்நிலைக்காகவும், அங்கு தரப்பட்ட குவளை சோற்றுக்காகவும், எழுதாத புத்தகங்களுக்காகவும், நடத்தாத யாத்திரைகளுக்காகவும், அவன் அந்த உடையைக் கணைந்தான். கோரமான காட்சிகள் அவனுடைய பார்வையிலிருந்து மறைந்தன. சகமனிதர்களுக்கு மேலும், தர்மத்திற்கு மேலும், உலக சமத்துவத்திற்கு மேலும் அவன் தீப்பந்தத்தை வீசினான். அந்த நிமிடத்தில்தான் அவனுக்குச் சுதந்திரம் என்பது எவ்வளவு பயங்கரமானது எனத் தெரிந்தது. அவனுடைய சுதந்திரத்தின் அழிவில் உண்டானது.

கதையின் மையக் கருத்து, முடிவுடன் நன்கு பொருந்தும்போது, முதல் பாகத்திலேயே ஸார்த்திருவிழுடைய திறமை வெளிப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகிறது. முக்கியமான சம்பவங்கள் பிறவற்றேடு முறையாகப் பொருந்தி கதாபாத் திரங்களோடு கலந்து விரிந்து செல்கிறது. ஆனால் இரண்டாம் பாகத்தில் கதாபாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் சந்தர்ப்பங்கள் முதலையை பொருத்தமற்றவைகளாகி ஆங்காங்கு சிதறி கிடக்கின்றன. முதற் பாகத்தில் காணப்பட்ட நவி னமும், சுவையும் இரண்டாம் பாகத்தில் இல்லாமற் போனதற்குக் காரணம் என்னவோ? யுத்தத்தின் பயங்கரத்திற்கு வடிவங் கொடுப்பதன் மூலம் இந்தப் பகுதி சிறப்புப் பெறுகிறது. கொடுரோமும், அழிவும் கலந்த ஒரு முக்கியமான விதியினைச் சந்திக்கக் காத்திருக்கும் நிராதரவான மக்களின் சலங்குகளும், சிதறிய எண்ணங்களும் இப்பகுதியில் தத்துப்பாகவில்கிப்படுகின்றன. இந்த அதிர்ச்சி நிலையும், வீழ்ச்சி நிலையும் நாவலின் கலையமச்த்தைத் தெளிவாக்குகின்றன. கலையம் சம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் மூன்றாம் பாகத்தை முதலாம் பாகத்தோடு ஒப்பிடலாம். திருப்பங்களையும், யுத்தி முறைகளையும் பிரத்தியேகமாகப் பயன்படுத்தும் இந்த நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த நாவலாசிரியர்களின் மூன்னிலையில் அவற்றை விரயப்படுத்துகின்றார் என்பதற்கு ஸார்த்துவின் தனித்துவத்தோடு படைக்குப்பட்ட மனக்குழப்பம், பாதைகள் சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றன முதலிய நாவல்கள் சான்று.

உண்ணைப்போலவே நானும்

ஸார்த்துவினுடைய இலக்கியப்படைப்புகளில் அதிகமானவை நாடகங்களே. 1942-இல் நாஜீகளின் அனுமதியுடன் பார்சில் அரங்கேறிய 'ஈக்கள்' தான் அவருடைய முதல் நாடகம். அந்த நாடகம் சமகாலத்தைப் பிரதிபலித்ததால் நாஜீகள் உடனே தடைவிதித்தனர். தனது தந்தை அகமெம்னைக் கொன்று விட்டு ஆர்கோஸில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஐஜிஸ்தனையும். அவனேடு வாழ்கின்ற தனதுதாய் கிலீஸ்தம் நெஸ்ராவையும் கொன்று மக்களென்ற நிலையில் பரிகாரம் தேடிக் கொள்ளுகின்ற ஐஜிஸ்தல்லினுடைய புகழ் பெற்ற கதையின் சாராசம்தான் இந்த நாடகத்தின் மையக்கரு. 'நான் எனது சுதந்திரன்' என்ற ஐஜிஸ்தல்லினுடைய முக்கியமான கொள்கைதான் இந்தப் படைப்பின் மூலக்கல். 'நீங்கள் தெய்வங்களுக்கு அரசன். சிலைகளுக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கும், சமுத்திரங்களுக்கும் அரசன். மனிதர்களுக்கு அல்ல.' 'நீ என்னுடைய சிருஷ்டி அல்லவா?' 'என்று ஐபிடர் கேட்பதிலிருந்து கடவுள் சுதந்திரமான மனிதனைத்தான் படைத்தாரென்றும் படைத்ததற்காக அவன் தெய்வத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்ல்லை என்றும் கொள்கையுடைய ஐஜிஸ்தல்லின் பதிலையும் விளக்கவேண்டி வருகிறது. அவனும்

டைய பதில் : “நீ தெய்வம். நான் மனிதன். உன்னைப்போலவே நானும் சகலதும் உடைய தனியன். உனக்குள்ள வேதனைதான் எனக்குமுன்டு.”

ஒடில்தல் ஆடிகோஸ் நகரில் நுழைவதுடன் நாடகம் ஆரம்பமாகி றது. அவனேடு, ஆசிரியரும், வேடதாரியுமான ஜாபிட்டரும் வருகிறார். நகரமெங்கும் பாவங்கள் கவிழ்ந்துள்ளன என்பதை குறிப்பிடுவது போல ஈக்கள் ஆங்காங்கு மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன. தெருக்களில் மனித நடமாட்டம் சற்றும் இல்லை. தன்னுடைய நகரத்திலேயே தான் அநாதையாக விடப்பட்டதுபோன்ற உணர்வை அடைந்தான். சுதந்திரமாக அந்த நகரத் தெருக்களில் அலைந்து திரிவதையே அவன் விரும்பி னன். சுகோதரி இலக்கட்டியின் உதவியால் அவன் அரண்மனை பற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொள்கிறார். ஏஜல்தனையும், தனது தாயையும் கொன்றுவிடுகிறார். மகனை நற முறையில் இந்தச் செயல் முற்றிலும் தவறானது. கொலைக்கும் அதற்கு முன்பு நடந்த சம்பவங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. சற்று அதிகமான சுதந்திர தாகமே இந்தச் செயலுக்குக் காரணம். மேலும் அதில் அடங்கியுள்ள காரணங்களும் நியாயமானவை. அதனுடைய காரணங்களையும் அவன் உணர்ந்தான். நகரத்தையும், தன்னையும் பாவம் பற்றிக் கொள்ள ஈக்களோடு அவனும் மறைகிறார்.

‘வாழ்க்கையும் சூன் னி யமும்’ என்ற தமது படைப்பில் விரிவாக விளக்கப்பட்டவற்றேடு சம்பந்தப்பட்ட தத்துவங்களை மனதிற் கொண்டு ‘அறையில்’ என்ற நாடகத்தை எழுதினார். அடிமைப்படுத்துவதும், அடிமையாவதும் மனிதனால் இயலுகின்ற காரியங்கள். அடுத்து கள்ள நட்பினை ஆதாரமாகக் கொண்டு இருவருக்கிடையில் ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்ட தனது சய உணர்வே வாடு முயல்வதும் தகர்கின்றது. இறந்தபின்பு நரகத்திற்குச் சென்ற மூவரைப்பற்றிய செய்திகளுக்குத் தரி சனம் சொடுக்கப்படுகிறது. தன்னை ஒரு சமாதான வாதியென்றும், தனது மனைவிதான் சண்டை சச்சரவுகளையுண்டாக்கினால் என்றும், அத்துடன் அவளால் தான் வதைக்கப்பட்ட

தாகவும் குற்றம் சாட்டுகிறார் கார்லின். சுகோதரனைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒரு பணக்காரனைத் திருமணம் செய்துகொண்டு மற்றெருவனை காதலித்ததுதான் எல்தேல் செய்த பாவம். இருந்தாலும் இரண்டாவது நரகத்திற்கு அனுப்பி வைப்பது நியாயமானதல்ல. அவன்-தான் வாழ்ந்து கெட்டவள் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்த பின்பு கூறிய சம்மதத்தின் காரணமாக நடந்த திருமணத்திற்கு சமமான விளைவுகள் உண்டு. இரக்கமற்ற அரக்கக் குணம் தனது மனவியைப் பிடித்து ஆட்டுவதாக கார்லின் குற்றம் சாட்டுகிறார். எல்தேல் செய்த பாவம்! தனது காதலனின் மூலம் பிறந்த குழந்தையைக் கொன்று அவனையும் தற்கொலை செய்துகொள்ளத் தான் உவதாகும். பெண்கள் இரண்டும் செய்வார்கள். எல்தேல் கத்தியால் குத்தி ஐந்ஸ்ஸைக் கொல்ல முற்படுகிறார். முன்பே செத்துவிட்டவனைக் கொன்று பயன்? சாத்தியமான பயனைத் தரக்கூடிய வகையில் ஐந்ஸ்ஸைவை ஸாவை ஸான்னத்யாவுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி கார்ஸினை எல்தேல் கட்டாயப் படுத்துகிறார். மேலும் ஐந்ஸ்ஸை என்றையைத் தருவதும் நோக்கும் பார்வை அவருக்கு அருவருப்பைத் தந்தது. ஒருவகையில் அவருக்கு அது ஒத்துவராததல்ல. நிர்வாணமும், ஈனமுமடைய மனிதத்துவ யதார்த்தத்தை அதிக அளவில் சிகித்துக் கொள்ளுவது தவிர்க்க முடியாதது. உண்மையிலேயே நரகம் தொடர்பற்றது, அசாதாரணமான முக்கியத்துவத்தோடு இக்கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது — யதார்த்த ரீதியான படைப்பு இது. கேவியும் கிண்டலும் கலந்த நிலையில் கையாளப்படுவதால், இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த தகுந்த யுத்தி முறைகளைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் நாடகாசிரியனுக்கு ஏற்படுகிறது.

உருவும் நிழலும்

அவருடைய புச்சும் பெற்ற இலக்கியைப் படைப்புக்களில் மிகவும் சிறந்த தென் ‘க்ரைம் பாஷனலை’க் கூறலாம். இந்த நூற்றின்பதில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நாடகங்களில் ஒன்றுக்கு கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த 1943-45 கால கட்டத்

தில் இலித்தியாவில் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தளத்தில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை நாடகம் சித்தரிக்கிறது. கதையில் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்கள் மேலோட்டமாகக் கையாளப்படுகிறது.

அரசியற் பத்திரிகையொன்றை நடத்தவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு இரங்குகின்ற அறிவாளியொருவனின் தோல்விகளையும், துணிச்சலான செயல்களையும் சித்தரிக்கிறது நாடகம். யூகோபொடேன் என்ற அந்த இளைஞருக்கு திடீரென ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. ஹோய்தார் என்ற கட்சித்தலைவன், தமது தோழர்களுடைய சக்தி களை ஒன்று திரட்டி நாட்டைக் கைப்பற்றுகின்ற திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறார். இந்த வன்முறையைத் தவிர்க்க, அவனுடைய திட்டங்களை உடைக்க, மற்றத் தீவிரவாதிகள் இரகசியமாகத் திட்டமிடுகின்றனர். காரியங்களை வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடிப்பதில் யூகோ திறமையானவன். இதையறிந்த அவனுடைய சகாவான ஆல்கயினுடைய உதவியைப் பெற ஊயி என்கின்ற தீவிரவாதி யூகோவினை அனுகப்படுகிடைக்கிறது. அதன்பயனாக ஹோய்தட்டுவினுடைய செக்ரட்டியாக யூகோ நியமிக்கப்படுவதோடு, அவனுடைய மனைவி ஜெஸ்ஸிக்காவுக்குப் புதிய பதவி கிடைக்கிறது. ஹோய்தட்டுவுடன் கிராமமொன்றிற்குச் செல்லுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. யூகோவினுடைய சூட்கேளில் ஒரு கைத்துப்பாக்கி இருந்தது.

எந்தச்சூழ்நிலையிலும் அது வெடிக்கக்கூடும். ஹோய்தாட்டதிர்பார்த்த அபாயம் வேறு. மதில்களுக்கு அப்பால் தன்னுடைய உயிரின்மீது சாடிப்பாயக் காத்திருக்கின்ற கொலையாளிகள் உண்டென்பதை, அவன் யூகோவிடம் சொல்லியிருந்தான். இறுதியில் கொலையாளி தனக்கு மிக அருகிலேயே இருப்பதையறிந்தபோது ஹோய்தட்ட அஞ்சவில்லை. பிரச்சனை சற்றுக் கடினமானது என்பதைமட்டும் உணர்ந்திருந்தான். கைத்துப்பாக்கி நல்ல துணைபோலத் தோன்றியது. அதுவே அவனுடைய இலட்சியமாகவும் இருந்தது. தன்னைத் துளைக்கவிருப்பது அவனுடைய இலட்சியமார்க்கமென்றால், வரையறுக்கப்பட்ட அந்த அவசர நிலைக்கு அதனை

உபயோகிக்க வேண்டிய நிப்பந்தத் திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கவேண்டியது யூகோவின் பிரச்சனை.

“அரசியற்கொலை குற்றமல்ல”, என்று ஹோய்தட் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அந்தத்தத்துவத்திற்கு ஏற்றவன் யூகோ. தத்துவத்தை மேற்கொள்ளுவதனும் யதார்த்தத்தைச் சார்த்தவனும் யூகோ, அவன் ஹோய்தட்டின் நிழல். ஹோய்தட் தனது பாதுகாப்பு உடைகளையணிந்து கொண்டு திரும்பிப்பார்த்தான். குண்டுகள் நிறைக்கப்பட்ட கைத்துப்பாக்கியுடன் யூகோ நின்றிருப்பதை அறிகிறுன். பிரசவவேதனை நிமிடங்கள். சிரித் துக்கொண்டே அவனை அனுகினான். யூகோவினிடமிருந்த கைத்துப்பாக்கியை வாங்கிக்கொண்டு, அவனைத் தோட்டத்துப் பக்கமாகச் செல்லும் படி கூறுகிறுன். அவன்—ஜெஸ்ஸிக்கா—ஆசுவாசத்தோடு நடந்து வருகிறுன். கணவனைக் குறித்து அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த சந்தேகம் மாறியது. அந்த மனிதன் வெறும் நிழல். அதுதான் அந்த மனிதனைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுதும் கட்டியணக்கும் பொழுதும் அவனில் காணப்படுகின்ற விசித்திரம். விவேகம் உள்ள கணவன்—ஆண்மகன்— தனக்கு முன்புள்ளதை உணர்ந்து பெருமிதமடைகிறுன். பெண்ணீன் மனத்தை உருகச் செய்யும் நிமிடம் அது. ஹோய்தட், ஜெஸ்ஸியை கூர்ந்து, விகார உணர்வுகளோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது யூகோ அவனை நெருங்குகிறுன். அவன் திமரெனப் பாய்ந்து அங்கு கிடந்த கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துச் சுட்டான். யூகோவை விட்டுவிடும்படியும், குற்றம் தனது நுடையதுதான் என்றும் தனது மெய்க்காப்பாளனிடம் கூறிவிட்டு, ஹோய்தட் இறுதியாக முச்சு விட்டான்.

யூகோவினுடைய அனுபவங்கள் என்ற வகையில்தான் நாடகாத்துவம் வடிவம் பெற்றுள்ளது. அறிமுகத்திற்கும், பின்னுரைக்குமிடையில் ஜென்து அங்கங்களுள்ளன. கொலைக் குற்றத் திற்காகச் சிறை சென்று யூகோ விடுதலை பெற்றுத் தனது கட்சி நண்பனை ஆல்காவினுடைய வீட்டை அடையும்போது நாடகம் ஆரம்பமாகிறது. மோதல் ஆரம்பம்திலேயே

காட்டப்படுகிறது. கொலையாளிகள் யூகோவைப் பின் தொடருகின்றனர். தலைவனைக் கொன்றதற்காக யூகோவை மற்ற அங்கத்தினர்கள் காண்காணித்துவருகின்றனர். ஆல்காவினுடைய கருணையை எதிர்பார்த்து அவன் சற்றுத் தள்ளி நிற்கிறான். அவன் தனது கடந்தகால அனுபவங்களைச் சொல்லத் தொடங்கியதும் அரங்கத்தில் வெளிச்சம் மங்குகிறது. திரை விழுந்து மீண்டும் உயரும் போது, இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அதே இடத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியிடன் நாடகம் தொடங்குகிறது. அதைத் தொடர்ந்து வருகின்ற இரண்டு அங்கங்களில் பூர்வகதை ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறது. தனது பூர்வகதையை விவரித்து முடித்து விட்டு யூகோ வெளியேறுவதுடன் நாடகம் முடிகிறது. நாடகத்தில் அனைவரையும் கவரத்தக்க அமசம் ஹோய்தட்டினுடைய பாதுகாரப்படைப்பு. அவருடைய கதாபாத்திரங்களிலேயே மிகுந்த தனித்துவமுள்ள படைப்பு ஹோய்தட்.

மோசத்திற்கு வழி

இந்தக் கிரைம் பாஷனில் எழுதப்பட்டு வெற்றியைப் பெற்றுள்ள மற்ற ஒரு நாடகம் ‘அன்டோனியாவில் ஏகாந்தக் கைதிகள்;’ இது 1960-ல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நாடகம் ஸாத்ருவினுடைய கடைசி இலக்கியமுற்சியாகும். ‘ஓரு மனி தனைச் சிறையிலடைக்கப் பல வழிகளுண்டு. ஒருவன் அதனைத்தானே செய்து கொள்வது மிகவும் சிறந்த வழி.’ அவருடைய கதாபாத்திரமான யொஹன்னைவினுடைய இந்தக் கூற்று நாடகத்தின் மூலக்கருத்தாக அமைந்துள்ளது. விவசாயப் பிரபுவான் ஐரேலேயல், குடும்பத்தைப் பற்றிய கதையை நாடகத்தில் கையாளுகிறார். கப்பல் கொம்பனி உரிமையாளருள் கிழவன் வோன் ஐரேலேயல். ஆண்பிள்ளைகளான ஃப்ரான்ஸ், வெர்னே, மகள் லேனி வெர்னலின் மஜைவி யொஹன்னை ஆகியோர் குடும்ப அங்கத்தினர்கள். சுயகெளாவும் பிடித்தவனும், மற்றவர்களைக் கீழ்த்தர மாக நடத்துவதனுமான கிழவனுக்கு இணையான குற்றவாளி யாருமில்லை. கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுக்கிடையில் வளர்க்கப்பட்ட அனுடைய மக்கள் வாழ வகையற்றவர்களாகி விடுகின்றனர். முதல் மகன் ஃப்ரான்ஸை மாடியறையொன்றில் தனியே அடைத்து வைத்திருந்தான். கடந்த பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக அவனுடைய உலகம் அந்தத் தனியறைதான். யதார்த்த வாழ்க்கையோடு அவனுக்கு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. காலங்களின் வியக்கத்தக்க நினைவுகள் மட்டுமே அவனுடைய மனதில் தங்கியிருந்தன. ஜெர்மன் தனது விடாமுயற்சியால் உலக வல்லரசு நாடுகளில் ஒன்றுக் கூடியர்ந்திருந்த வரலாறு அவனுக்குத் தெரியாது. தனுடைய அறைக்குள் ஓயே நூற்றுண்டுகளை உருவாக்கியும், விசாரித்தும் நேரத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான். வரலாறுதான் குற்றவாளி. நாடகத்தின் முக்கியதாபாத்திரமான ஃப்ரான்ஸ் தனினையே குற்றம் சாட்டுகின்ற குற்றவாளியாகும். அவனுடைய அறைக்குச் செல்ல முழுமையான உரிமை பெற்றவள், அவனுடைய நெருங்கிய தொடர்புடையசோதரி லேனி அவனும் இந்தவிசித்திரமான குற்றவாளிதான். அவள் தனது தந்தையின் வைராக்கியத்தைக் கலைத்துச் சேகாதரனை வெளிக் கொண்டுவர எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. கடைசியில் கிழவன் தனது மருமகளையும் அவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தான். யொஹன்னைவும் அவனுடைய கணவனும் வேறொரு விதத்தில் கைதிகளாகின்றனர். அன்டோனியே நகரிலுள்ள தனது மாளிகையில், அவளை தனது வாழ்நாள் முழுவதும் ஃப்ரான்ஸைப் பாதுகாக்கும் படி நியமிக்கிறார். யொஹன்னை தனது கணவனை வெளிக்கொண்டுவர முயல்கிறார், அவள் தனது புத்தி சாலித்தனத்தின் மூலம் வெற்றியும் அடைகிறார். சற்றே விசித்திரமான வழிகளைக் கடந்து செல்ல முடியாத கைதிகளால்லவா இந்த மனிதர்கள். இந்த உண்மையின் சீர்கேடுகளையும், சிறப்புக்களையும் வெளிப்படுத்துவதே நாடகத்தின் முக்கிய நோக்கம். முடிவில் சிறை பலருக்கும் நண்மையளிக்கின்றது என்னாம். ஃப்ரான்ஸைப் பொறுத்த வரையில் இது மிகவும் சரியானதாகவிருந்தது. சிறையில் சிறை வெளியேற மேற்கொண்ட முயற்சி வாழ்க்கை கிழவனை விருந்தே விடுதலை பெறவும் தூண்டுகோலாய் அமைகிறது. அவன் தற்

கொலீ செய்துகொள்கிறேன். கிழவ னுடைய கதியும் அதுவே. வேணி சகோதரனுடைய அறையிலேயே புதிய கைதியாகிவிடுகிறேன். கடும் சோதனைகளுக்குப் பின்பு வெற்றியடைந்தவர்கள் வெர்னலும், யொஹன்னேவும் ஆகும். தனது ஜம்பத்தைந்தாம் வயதிலும்கூட அவர் இளம் சமுதாயத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தாரென்பதற்கு இந்த நாடகமே தக்க சான்று.

அவர் மேலும் ஜிந்து நாடகங்களை இலக்கிய உலகுக்கு அளித்துள்ளார். அதீதமான சாகச முயற்சி கள் மோதிக்கொள்ளும்பொழுது மனிதர்களுக்கிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகளைப் பகுத்துக் காட்டுகின்ற, 'நிழலில்லாத மனிதர்', இருளின் நடுவே வெளுத்தவனுடைய பலவீனத்தை விளக்கும் 'மானியவேசி', ரஸ்யாவிலிருந்து சுதந்திரதாகத்தோடு தப்பிவந்தவனென நடித்து அதிகாரிகளைக் குழப்புகின்ற 'நெக்ராலோவ்' நாடக அபிமானத்திலிருந்து வாழ்க்கைக்குத் திரும்புகின்ற 'கீன்', மனிதனுக்கும் தெய்வத்திற்கு மிடையேயுள்ள தொடர்புப் பற்றிய 'பிசர்சும் தெய்வமும்' ஆகிய நாடகங்கள் இவற்றில் அடங்கும். பதினாறும் நாற்றுண்டு ஜூர்மனியைப் பின்புலமாக்கி எழு

தப்பட்ட 'பிசாசும் தெய்வமும்' சிறந்த பாத்திரப்படைப்புகளாலும், நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிய அற்புதமான விவரிப்புக்களாலும் அசாதாரணமான தர்க்கவாத முறைகளாலும் சிறப்புப் பெற்று விளங்கி, நாடகாசிரியரின் படைப்பாற்றலை விவரிக்கின்றது.

இவைதவிர, விமர்சனங்கள், அங்குட அரசியல் பிரச்சனைகள் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள், திரைக்கதை வசனங்கள் எனப் பலவகையாக ஸார்த்துவினுடைய இலக்கியப் பயணம் நீண்டு செல்லுகிறது

1963-இல் வெளியிடப்பட்ட "வார்த்தைகள்" (WORDS) ஸார்த்துவினுடைய இளமைப்பருவ வாழ்க்கைக்கு வெளிச்சம் போடுகின்ற அற்புதமான படைப்பு.

"நான் எழுதுகிறேன். அதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய? சிறிதன வேணும் எழுதாத நாளே கிடையாது. எழுத்து என்னுடைய உயிர்; தொழில்; பேனு நீண்ட காலம் வரை எனக்கொரு வாளாகவே பயன்பட்டது. நாம் எவ்வளவு பரிதாபத்திற்குரியவர்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன். இருந்தாலும் நான் எழுது

கிறேன். இனியும் நான் புத்தகங்களைழுதுவேன். அவைகளினால் பயன்டாகும். புனிதப்படுத்துவதன் மூலம் எதையும் காப்பாற்றமுடியாது. ஏனெனில் அது மனிதனுடைய படைப்பாகும். அவன் அதனாடே தனியாகப் பயணம் செய்கிறான். அந்தப் பயணத்தின் முடிவில் அவன் தன்னையே அடைந்துவிடுகிறான். விவேகம் நிறைந்த ஆத்மக் கண்ணெடியில் தான் அவன் தன்னுடைய பிம்பத்தைக் காணமுடியும்" — (வார்த்தைகள்.)

இலக்கியப் படைப்பாளியென்ற வகையில் ஸார்த்துவினுடைய விரக்தி நிலை தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த விரக்திநிலைபற்றி ஆராய்வதன் மூலம் என்ன பயன்? அவர் தமது படைப்புக்களில் சித்தரித்துக் காட்டுவது தமக்குள் குழநிக் கொண்டிருக்கின்ற மனிதர் சம்பந்தப்பட்ட இருண்ட உலகம். அப்படியானால் வெளிச்சமென்பது எவ்வளவு இனிமையானது; மோகமானது எனத் தேடியலைவதல்லவா மனிதன் மேற்கொள்ளும் சிரமச் செயல்? 'அதுவேதான்' என்பதுதான் முறையான பதில். இந்த நிலையில் முற்றிலும் மாறுபட்ட முறைபாவம் கொண்டவரல்லவா ஸார்த்து.

(நன்றி — மார்த்துபுமி)

With the Best Compliments of

COLOMBO OPTICAL
No. 95, Stanley Road,
JAFFNA.

உழுத்துக் களைத்தவர்களின் இன்றைய
அதி உண்ணத் தெரிவு

பிரவுண்சன் கோப்பி

உங்கள் இல்லங்களை அழகு செய்யும்
மீன்களின்
ஆரோக்கிய உணவு

★ பிரவுண்சன் பிள்ளமக்ஸ் ★

பிரவுண்சன் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
கொழும்பு.

SELVAM INDUSTRIES

Man made Rockets landed in Moon recently,

Rocket

Cigars landed in smokers' heart very early.

Powerful fuels keep Rockets going,

Rocket

Cigars Keep Astronauts enjoying.

143, 1st Division,

MARADANA.

இன்று கொழும்பில்!

கனிவான, உடனடி உபசரிப்பில்
சுகாதாரமான, சுவையான உணவுக்கு
எற்ற ஒரே இடம்

ஸ்ரீ அம்பாள் கபே

உண்டின்னும் நினைத்தாலே நாலூற்றைவக்கும்,
நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்குமேலான
பெறுமதியான
பலசுவையான சிற்றுண்டி வகைகளுக்கு

ஸ்ரீ அம்பாள் கபே

குடும்பத்தலைவியர்களே!

உங்கள் உணவில் உங்கள் குடும்பத்தாருக்கு
திருப்தியில்லையா?

ஸ்ரீ அம்பாள் கபே உணவின் தனிப்பெரும் சுவையே
அதன்காரணம்!
உங்கள் திருப்தி — எங்கள் விருப்பம்

ஸ்ரீ அம்பாள் கபே

487, மருதானை, கொழும்பு - 10.

ரெவிபோன்: 92322

உங்கள் நம்பிக்கைக்கும், நானையத்திற்கும் உத்தரவாதமுள்ள

நகை அடைவு மிடிப்போர்

க. சண்முகநாதன்

44, தெமெட்டகொடை வீதி,
கொழும்பு - 9.